

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΙΟΥΝΙΟΥ 1874 ΜΕΧΡΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1875.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ ΙΩ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

—
1876.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰανουαρίου 1876 ἡμέρα
Κυριακῇ, ὥρα 10 $\frac{1}{2}$ π. μ. συνελθόντων εἰ-
κοσιτριῶν ἐταίρων τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας
Ἀθηνῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς γενικὴν
ἐπέτειον Συνέλευσιν, προσεφώνησεν αὐτοὺς ὁ
πρόεδρος τῆς ἐταιρίας Φίλιππος Ἰωάννου ὡς
ἑξῆς.

Ἀξιότιμοι κύριοι Συνέταιροι.

Κατὰ τὴν 24 τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς τοῦ 1874 ἔτους γε-
νομένης ἐκτάκτου συνελεύσεως τῆς ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν
Ἑταιρίας, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῶν συνελθόντων νὰ συγκροτῶν-
ται εἰς τὸ μέλλον αἱ δύο ἐπέτειοι αὐτῆς συνελεύσεις ἐντὸς
τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς, μεσολαβουσῶν μεταξὺ τῆς πρώτης,
ἥτοι τῆς λογοδοτικῆς, καὶ τῆς δευτέρας, ἥτοι τῆς ἀρχαιρε-
σιακῆς, δεκαπέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν, νὰ συγκαλεσθῆ δὲ
ἢ μετὰ τὴν 24 Νοεμβρίου 1874 πρώτη συνέλευσις τὸν Δε-
κέμβριον τοῦ ἐπομένου 1875 ἔτους.

Μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν συνέλευσιν τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς, σχε-
φθὲν τὸ Συμβούλιον ἐν συνεδριάσει ἔκρινε σκοπιμώτερον νὰ
συγκαλῆται ἢ πρώτη συνέλευσις, ἥτοι ἡ λογοδοτικῆ, οὐχὶ
ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἀλλ' ὀ-
λίγας ἡμέρας βραδύτερον, μετὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους,
ὅτε οἱ ἐτήσιοι λογαριασμοὶ συμπληροῦνται καὶ ἡ ἔκθεσις αὐ-
τῶν δύναται νὰ γείνη πληρεστέρα καὶ εὐθεωτέρα. Διὰ τὸν
λόγον τοῦτον, κύριοι, συγκαλέσθητε σήμερον, ὀλίγον βρα-

δύτερον τοῦ ὀρισθέντος χρόνου, ἵνα λάβητε παρὰ τοῦ Συμβουλίου λόγον τῶνπραχθέντων ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ὀκτωκαιδεκάμηνον χρονικὸν διάστημα.

Παραχωρῶν λοιπὸν κατὰ τὸ σύνηθες εἰς μὲν τὸν Γραμματέα τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας κύριον Στέφανον Κουμανούδην τὴν λεπτομερεστέραν διεξήγησιν τῶν πράξεων τοῦ Συμβουλίου, εἰς δὲ τὸν Ταμίαν αὐτῆς κύριον Π. Γιαννόπουλον τὴν ἔχθεσιν τῶν οἰκονομικῶν, περιορίζω τὸν λόγον μου εἰς ὀλίγα τινὰ, τὰ κυριώτερα, ὅσα νομίζω ἱκανὰ νὰ δηλώσωσιν ἐν συντόμῳ τὸν παραχθέντα ἐκ τῆς Ἑταιρίας μέχρι τοῦδε καρπὸν καὶ τὴν παροῦσαν αὐτῆς κατάστασιν.

Εἶναι ἤδη γνωστὴ ἡ μεγάλη ὠφέλεια, τὴν ὁποίαν ἡ ἀναζήτησις καὶ μελέτη τῶν πολυειδῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν μνημείων παρέχει εἰς τελειότεραν γνῶσιν τοῦ βίου τῶν ἡμετέρων προγόνων, ἰδίως δὲ τῆς ἱστορίας αὐτῶν, τῶν πολιτευμάτων καὶ ἀρχῶν, τῶν θρησκευμάτων, ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων, τῶν νομοθετημάτων καὶ τῆς δικαιονομικῆς τάξεως, τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν τῶν λαῶν πρὸς ἀλλήλους σχέσεων, τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας, τῶν τεχνῶν, τῆς νομισματικῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου, ἔτι δὲ τῆς γλώσσης καὶ τῶν πολυειδῶν διαλέκτων αὐτῆς.

Ἄφ' οὗ ἡ Ἑλλάς ὑπέκυψεν εἰς τὸν βαρὺν ζυγὸν ἀλλοτριῶν ἔθνῶν, ἡ πολιτικὴ καὶ καθόλου ἡ πνευματικὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ζωὴ ἐξησθένησε βαθμηδόν, τὰ πνευματικὰ αὐτοῦ προϊόντα ἀπέβαλον τὴν προτέραν ἐπαγωγικότητα, ὠλιγωρήθησαν, περιέπεσαν εἰς λήθην ἢ κατεδικάσθησαν εἰς φθορὰν καὶ ἀπώλειαν. Ὀλίγιστοι ἦσαν οἱ προσέχοντες εἰς αὐτὰ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸν μακρὸν τῆς δυσφόρου δουλείας χρόνον· μακάριοι δ' ἐλογίζοντο ἐκεῖνοι τῶν Εὐρωπαϊῶν, οἵτινες μετὰ τὴν μετάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων εἰς τὰς δυτικὰς τῆς Εὐρώπης χώρας ἐδύναντο νὰ μεταβαίνωσιν εἰς χώρας ἑλληνικὰς, νὰ ἐπισκέπτωνται τὰς ἔτι σωζομένας ἐν αὐταῖς ἀρχαιότητας

νά διδάσκωνται δὲ ἐκ τῶν ἀφώνων μνημείων πολλά καὶ πολλοῦ λόγου ἄξια. Εἶθε ἀλόγιστός τις αὐτῶν πρὸς τὰς ἑλληνικὰς ἀρχαιότητας ἔρως μὴ ἀπεγύμνου τὴν ἡμετέραν πατρίδα ἀπὸ πολλῶν πολυτίμων προϊόντων τῆς ἀρχαίας καλλιτεχνίας, ὡς ὁ λόρδος Ἐλγῖνος ἔπραξεν, ὁ παρὰ τοῖς ἀθηνοῖς τῶν ἀρχαιοτήτων φίλοις δύσφημον κλέος καταλιπών.

Ἡ ἔρευνα τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαίων μνημείων καὶ ἡ ἄμεσος ἐξ αὐτῶν διδασκαλία ἤρχισε νὰ ἐλκύη τὴν προσοχὴν τῶν νέων Ἑλλήνων ὀλίγα ἔτη πρὸ τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος, ὅτε ἰλαραὶ τῆς ἐπιστήμης ἀκτῖνες ἤρχισαν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ὀρίζοντος ν' ἀνατέλλωσιν εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα καὶ νὰ διώκωσιν ἀπ' αὐτῆς τὸ μακροχρόνιον σκότος. Σπουδαιότερα δὲ κατέστη ἡ ἀναζήτησις αὐτῶν καὶ μελέτη μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς βασιλείας παρ' ἡμῖν, ὅτε καὶ ἡ ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία κατὰ τὸ 1837 ἔτος συνέστη, προεδρεύοντος μὲν τοῦ γηραιοῦ καὶ σοφοῦ Ἰακώβου Ρίζου τοῦ Νερουλοῦ, γραμματεύοντος δὲ τοῦ εὐφυοῦς καὶ φιλοπόνου Ἀλεξάνδρου Ρίζου τοῦ Ραγκαβῆ. Τεκμήρια προφανῆ τῆς ἔκτοτε προόδου τῶν ἀρχαιολογικῶν ἔργων καὶ τῆς αἰεὶ προχωρούσης ἐν τῇ ἀρχαιολογίᾳ γνώσεως εἶναι αἱ κατ' ἔτος ἐκτεινόμεναι εἰς τε τὴν πρωτεύουσαν καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου ἀνασκαφαί, ἡ πανταχοῦ ἀνίχνευσις καὶ ἀνεύρεσις νέων μνημείων τῆς ἀρχαιότητος καὶ προϊόντων τοῦ βίου τῶν ἡμετέρων προγόνων, ἡ αὐξησις τῶν ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν, ἡ διὰ περιοδικῶν φύλλων δημοσίευσις καὶ ἐξήγησις τῶν ἀνευρισκομένων.

Ἡ δὲ ὠφέλεια τῶν βηθέντων ἔργων δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς αἰσθήσεως τοῦ ἐν τῇ τέχνῃ καλοῦ καὶ τὴν διασάφησιν πολλῶν σκοτεινῶν τῆς ἀρχαίας ἱστορίας μερῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πληρεστέραν γνῶσιν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῶν διαλέκτων αὐτῆς. Εἰς τὴν γνῶσιν τούτων συνετέλεσε τὸ μέρος τῆς ἡ ἡμετέρα Ἑταιρία

ἀπὸ τεσσάρων μάλιστα ἐτῶν, ἀφ' οὗ ἤρχισε νὰ ἐνεργῇ ἀνασκαφὰς εἰς τινὰ μέρη τῆς Βοιωτίας· διότι διὰ τῶν ἀνασκαφῶν ἐκείνων ἀνεκαλύφθησαν καὶ ὄροι τινὲς Βοιωτικοὶ καὶ τύποι γραμματικοὶ τῆς αἰολικῆς διαλέκτου, οὗτ' ἐν τῷ περὶ διαλέκτων βιβλίῳ τοῦ Ἀρηνσίου περιεχόμενοι, οὔτε ἐν ταῖς ἐλληνικαῖς ἐπιγραφαῖς τοῦ Βοικίου, οὔτε ἄλλοθεν πρότερον γνωστοὶ εἰς τοὺς περὶ τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν ἀσχολούμενους. Ἰνα δὲ αἱ ἐκάστοτε ἐν Ἑλλάδι ἀνακαλυπτόμεναι εὐμετακίνητοι ἀρχαιότητες καταστῶσι χρησιμώτεραι εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὰς ἀλλοδαποὺς ἢ τοὺς παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογοῦντας, κατ' εἰσῆγησιν τῶν παρ' ἡμῖν φιλαρχαίων προεθυμήθη ὁ γενναϊόφρων καὶ ἀείμνηστος ὁμογενὴς Δημήτριος Μπεναρδάκης νὰ συνδράμῃ γενναίως εἰς οἰκοδομὴν νέου ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου. Οἰκοδομηθείσης δὲ ἤδη εὐπρεπῶς μιᾶς τούτου πτέρυγος, ἐλήφθη πρὸ μικροῦ φροντίς νὰ μετακομισθῶσιν εἰς αὐτὸ τὰ ἀξιολογώτερα τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπαρχόντων ἀρχαίων γλυπτῶν καὶ ταχθῶσιν ἕκαστον εἰς τὸν προσήκοντα τόπον. Προχωρεῖ δὲ τὸ ἔργον τοῦτο προσηκόντως. Καὶ ἄλλας δὲ τοπικὰς ἀρχαιολογικὰς συλλογὰς συνέστησεν ἡ ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη· δύο μὲν ἐν Βοιωτίᾳ ἐπιστασίᾳ τῶν κυρίων Π. Σταματάκη καὶ Α. Δημητριάδου, τῶν ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλέντων ἐκεῖ· τρίτην δ' ἐν Μυκόνῳ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τῶν ἐνεργηθειῶν ἐν Δήλῳ ὑπὸ τοῦ πρώην διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς Σχολῆς κυρίου Αἰμ. Βυρνούφ, ἐπιστασίᾳ τοῦ αὐτοῦ κυρίου Σταματάκη, τετάρτην δ' ἐν Σπάρτῃ σπουδῇ καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ τότε τῆς παιδείας διευθύνοντος καὶ ἐπαινετῶς ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων φροντίσαντος κυρίου Ι. Βαλασσοπούλου.

Ἡ ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἤθελε βεβαίως κατορθώσῃ μεγαλύτερα ἔργα καὶ μεγαλύτεραν ἤθελε παραγάγει ὠφέ-

λειαν, ἐὰν εἶχεν ἀφθονώτερα τὰ χρηματικά μέσα. Πρὸς ἀπόκτησιν τούτων ἔκρινε τὸ ἀρχαιολογικὸν συμβούλιον ἀναγκαῖον νὰ προκαλέσῃ καὶ προσκάλεσε πρὸ ἐνὸς ἔτους Βασ. Διάταγμα παρέχον εἰς τὴν ἑταιρίαν τὴν ἄδεια νὰ συστήσῃ λαχεῖον συμποσούμενον εἰς ἓν ἑκατομμύριον φράγκων, προσκαλέσῃ δὲ τοὺς φιλαρχαίους, ἢ ἄλλως φιλοτίμους ὁμογενεῖς εἰς ἀγορὰν δελτίων πρὸς ὠφέλειαν αὐτῆς.

Ἀξιέπαινον προθυμίαν ἔδειξαν καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ οἱ ἐκτὸς αὐτῆς φιλότιμοι ὁμογενεῖς εἰς ἐξώνησιν τῶν ἐκδοθέντων τοῦ λαχείου δελτίων. Ὅθεν ὑπὲρ τὰς δεκαπενταχισμυρίας δραγμαὶ συνήχθησαν, τῶν ὁποίων ἡ κλήρωσις ἐνηργήθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν. Λυπούμεθα δὲ ὅτι, ἐνῶ σὲ ἡμέτεροι φίλοι ὁμογενεῖς καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ἐφιλοτιμήθησαν νὰ συνδράμωσιν εἰς τὸ κοινωφελὲς καὶ ὄντως ἑλληνικὸν τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας ἔργον, οἱ ἐν Τεργέστη Ἑλληνας ἐκώφευσαν πρὸς τὴν φωνὴν τῆς ἀπαύστως γυμνουμένης πατρίδος των καὶ ἐδείχθησαν πρὸς τὰ φθειρόμενα ἢ ὑπ' ἀσυνειδήτων ἀρχαιοκαπήλων κρυφίως ἐξαγόμενα μνημεῖα τῶν προγόνων των ψυχροὶ καὶ ἀνάληγτοι. Ἐνῶ οἱ ῥηθέντες εὐποροὶ ὁμογενεῖς δαπανῶσι πολλάκις εἰς μίαν μόνην ἐσπερίδα, εἰς ἓν μόνον ἐσπερινὸν τεῖοπόσιον ἑκατοντάδας φράγκων, δὲν ἐδύναντο ἄρα νὰ δαπανήσωσιν ὑπὲρ τῶν προγονικῶν αὐτῶν μνημείων, ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς πατρίδος των οὔτε μίαν φράγκων δεκάδα; Εἷς μόνος ἐξ αὐτῶν ἐδείχθη ὅτι εἶναι τέκνον φιλότιμον τῆς Ἑλλάδος, προσαγαγὼν ὑπὲρ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας ποσὸν ἱκανόν· τούτου δὲν μνημονεύω ἐνταῦθα τὸ ὄνομα, ἵνα μὴ προσκρούσω εἰς τὴν μετριοφροσύνην του. Οἱ δὲ ἄλλοι ἀντὶ πάσης συνδρομῆς καὶ βοήθειας πρὸς τὰ ἐν τῇ πατρίδι των χρήσιμα, ἐνθυμοῦνται νὰ στέλλωσι πρὸς ἡμᾶς διὰ τῶν ἐκεῖ ἐκδιδόμενων ἑλληνικῶν ἑφημερίδων νοθεσίας μόνον καὶ παραινε-

σεις, δεινὴν πολλάκις ἄγνοιαν τῶν παρ' ἡμῖν μαρτυρούσας καὶ τὸ γινωμικὸν ἐκεῖνο ἐπικυρούσας·

Ἄπαντες ἐσμέν εἰς τὸ νοουθετεῖν σοφοί,
αὐτοὶ δ' ἄμαρτάνοντες οὐ γινώσκομεν.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οὔτε οἱ ἐν Μαγκεστρία παροικούντες ὁμογενεῖς συνέδραμον εἰς τὸ ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν ἀρχαιοτήτων λαχεῖον· ἀλλὰ πρῶτον κρίνομεν αὐτοὺς εὐλόγως συγγνωστοτέρους τῶν ἐν Τεργέστη· ὃ ὅτι πρὸ ἐνὸς ἔτους ἐγγραφέντες εἰς τὸν κατάλογον τῶν μελῶν τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας προσήνεγκον ἅπαξ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τῶν πρὸς αὐτὴν· ἔπειτα πιστεύομεν, ὅτι ἢ πρὸς τὰ προγονικὰ μνημεῖα δειχθεῖσα ἀδιαφορία δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τοὺς ἐν Μαγκεστρία φίλους ἡμῶν συμπολίτας, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸν ἐκεῖ τὰ τοῦ προξενείου ἀναδεχθέντα κύριον, ὅστις οὐ μόνον οὐδένα προέτρεφεν εἰς συνδρομὴν, ἀλλ' οὐδ' ἀπεσφράγισε τὸν φάκελλον τῶν δελτίων τοῦ λαχείου, ἀλλ' ἀπέστειλεν αὐτὸ πρὸς ἡμᾶς ὅπως τὸν ἔλαβε.

Μέγα κατὰ δυστυχίαν ἐμπόδιον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας προεξένησαν μέχρι τοῦδε καὶ ἔτι προξενούσιν ἀρχαιοκάπηλοί τινες παρ' ἡμῖν, οἵτινες οὐδὲν φιλοπατρίας αἰσθημα ἔχοντες, ἀλλ' ἀλέμιτον κέρδος θηρεύοντες ἐπιπίπτουσι πανταχοῦ ὡς κόρακες ἐπὶ τὰ μνημεῖα τῶν προγόνων τῶν καὶ σπουδάζουσι νὰ γυμνώσωσι τὴν μητέρα τῶν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν ἀρχαίων αὐτῆς κοσμημάτων, πωλοῦντες ἀσυνειδήτως αὐτὰ εἰς τοὺς ἀλλοδαπούς. Λίσχυνη καὶ ἀγανάκτησις καταλαμβάνει πάντα φιλόπατριν Ἑλληνα, βλέποντα ἢ μανθάνοντα ὅτι ὅχι μόνον ἀπαίδευται χωρικοί, ἀλλὰ καὶ πολῖται τῆς Ἑλλάδος ὑπερτέρας ἐν τῇ ἐλληνικῇ κοινωνίᾳ θέσεις κατέχοντες καὶ ἔτι δημόσιοι λειτουργοί, οἵτινες ὄφειλον νὰ δίδωσιν εἰς τὸν λαὸν καλὸν ἐθνικῆς φιλοτιμίας παράδειγμα, δὲν συστέλλονται νὰ ἐνεργῶσιν ἄλλοι ἀλλαχοῦ καὶ καθ' ὃν τρόπον δύνανται τὸ παράνομον καὶ

παρ' ἡμῖν μισητὸν τῆς ἀρχαιοκαπηλείας ἔργον. Ἄλλ' ἐάν τοιοῦτοι ἄνθρωποι εὐρίσκωνται ἐν Ἑλλάδι, διατὶ ἄρα κατεκρίναμεν ἀνωτέρω οὕτω πικρῶς τοὺς ἐκτὸς τῆς πατρίδος διαμένοντας ὁμογενεῖς ἐκείνους, ὅσοι ἐδείχθησαν λίαν ψυχροὶ καὶ ἀδιάφοροι πρὸς τὰς ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἑλλάδος χρείας; Διότι, ἀποκρινόμεθα, ἐκείνοι μάλιστα τῶν φίλων ὁμογενῶν ὀφείλουσι νὰ παρέχωσιν εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἀξιωματικὰ παραδείγματα, ὅσοι ἔτη πολλὰ ζῶντες ἐν μέσῳ πεπολιτισμένων λαῶν, ἔχουσι καθ' ἡμέραν πρὸ ὀφθαλμῶν των τοιαῦτα.

Ἐποῦ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρία κατῴρθωσε κατὰ τὰ ρηθέντα νὰ ὑπερβῆ τὰ ἐξ ἀρχῆς ἀπαντῶντα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ποικίλα ἐμπόδια, παρέχει νῦν εἰς ἡμᾶς χρηστοτέρας ἐλπίδας περὶ τοῦ μέλλοντος. Ἄς μὴ διστάζωμεν, ὅτι αἱ ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιότητες, εἰς ὧν τὴν ἀνεύρεσιν καὶ μελέτην εἰχομεν ἤδη ἀπὸ τριακονταετίας σοφοὺς καὶ φιλοπόνους συνεργοὺς ἰκανὰ μέλη τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς Σχολῆς, ἀπὸ δὲ τριμηνίας τὰ ὁμοίως πολυειδήμενα μέλη τῆς νεοσυστάτου γερμανικῆς Σχολῆς, θέλουσιν ἐρευνηθῆ ἐπιμελέστερον εἰς τὸ μέλλον καὶ μεγαλητέρα ἐκ τῆς τριαύτης ἐρεύνης θέλει προκύψῃ ὠφέλεια.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ γραμματεὺς ἀνέγνω τὰ ἐξῆς:

Ἐκδόσεις,

Ἡ σημερινὴ λογοδοσία τοῦ Συμβουλίου περιλαμβάνει ἔργα δεκαοκτῶ μηνῶν, τὰ ὁποῖα γενικῶς θεωρούμενα εἶναι μὲν ἴσως ἀνάλογα τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος καὶ τῶν πλέον ἢ ἄλλοτε ἐν ἴσῳ χρόνῳ δαπανηθέντων χρημάτων καὶ ἐμφαίνουσιν οὕτω τὴν πολυειδῆ ἀνάπτυξιν τῶν τῆς Ἐταιρίας δυνάμεων, κατὰ τύχην δὲ τινα δὲν παρουσιάζουσιν

ἑκτακτόν τι προϊόν, ὅπερ διὰ λόγου ἐκτιθέμενον νὰ κάμνη πολλήν εἰς τοὺς ἀκροατὰς ἐντύπωσιν. Ἄλλ' ὅμως δύναται τις, νομίζομεν, ἀκούσας τὰ ῥηθησόμενα νὰ συμπεράνη τόδε, ὅτι οὕτω τινὰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ὠδοποιήθησαν, ὥστε μᾶλλον ἀπροσκόπτως νὰ χωρήσῃ τὸ μέλλον Συμβούλιον εἰς ἐπιχειρήσεις καρποφορωτέρας.

Προτάσσομεν δὲ καὶ ἐφέτος κατὰ ἐπικρατῆσαν ἔθος τὰ περὶ τῶν ἐταίρων, τῶν παρεχόντων τὰ χρηματικὰ μέσα, δι' ὧν τελοῦνται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων ἔργα. Τὰ ἔργα ταῦτα πολλοὶ τὰ θέλουσι καὶ ἐκ τῶν μὴ ἐταίρων, καὶ τὰ ἀπαιτοῦσι μάλιστα οὗτοι σφοδρότερον, διότι, φαίνεται, δοξάζουσι ὅτι ἡ Ἐταιρία ἡμῶν εἶναι ἄτομόν τι, γυνή τις, ἔχουσα σῶμα καὶ δυνάμεις, ἄδηλον πόθεν πεπορισμένα, ἐκ θεοῦ τυχὸν ἢ ἐκ τῆς φύσεως, δι' ὧν νὰ κατορθώνη τὰ ὅσα βούλεται· καὶ λοιπὸν οἱ τιοῦτοι συχνὰ ἐρωτῶσι· διὰ τί ἡ Ἐταιρία δὲν κάμνει τοῦτο ἢ ἐκεῖνο ἐκ τῶν δεόντων, ὅπερ αὐτοὶ ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν ἀρχαίων πολλῇ μερίμνῃ των συνορῶσιν· ἀπαραλλάκτως ὅπως καὶ περὶ τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν πλείστοι τὴν αὐτὴν δυστυχῶς ἔχουσι ἔννοιαν, καὶ ταύτην ὡς γυναικῶνα ἐκλαμβάνοντες, ἐκτὸς αὐτῶν τῶν ἐκάστων ὑπάρχουσαν, καὶ τελεσιουργοῦσαν διὰ νοὸς ἰδίῳ καὶ δυνάμειν καλὰ ἢ κακὰ, ὡς νὰ ἦτό ποτε δυνατόν τοῦτο παρ' οἰωδῆποτε λαῶ καὶ νὰ μὴ ἀλήθευε λογικῶς, ὅτι μόνον ἐκ τῆς τῶν πολλῶν, τῶν πάντων, ἀρμονικῆς συμπράξεως συνίσταται καὶ τὰ δέοντα καταπράττουσι καὶ ἔθνη καὶ ἐταιρίαι καὶ πᾶς τοιοῦτος ἀνθρώπων σύλλογος. Ἄντι λοιπὸν νὰ ἐρωτῶσι πολλοὶ· διὰ τί ἡ Ἐταιρία ἢ ἡ Κυβέρνησις δὲν κάμνει τὸ καὶ τό; ἔπρεπε νὰ ἐρωτῶσιν οὕτω· διὰ τί ἐγὼ δὲν κάμνω τὸ καὶ τό; — τὸ καθῆκόν των δηλαδῆ. Ταῦτα εἶναι τὰ δίκαια. Λέγομεν δὲ περὶ τῶν ἐταίρων, ὅτι κατὰ τοὺς 18 τούτους μῆνας οὔτε πλείοτεροι ἀναλόγως παρὰ ἄλλοτε ἐταῖροι νέοι προσῆλθον, εἰς τὴν ἐταιρίαν ἡμῶν, οὔτε οἱ παλαιοὶ ἐδείχθησαν

περὶ τὴν καταβολὴν τῶν συνδρομῶν των τακτικώτεροι, οὔτε (τὸ παντοτεινὸν ἡμῶν μεμψιμοίρημα) οἱ ἔξω τῶν Ἀθηναίων ἐπίτροποι μας ἐγένοντο δραστηριώτεροι. Ἄλλ' ἂν καὶ ἐν τούτοις ἐμείναμεν σχεδὸν στάσιμοι, τὸ ὄλον ὅμως τῶν εἰσπραχθέντων ἀνέβη εἰς ἱκανὸν ποσόν, ἕνεκα προσφορῶν τινῶν γενομένων ἐκτάκτως καὶ ἕνεκα τῶν ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς Ἐταιρίας προσιόντων τόκων, ὡς θέλετε ἀκούσει μετ' ὀλίγον παρὰ τοῦ ταμίου.

Κατὰ τοὺς 18 μῆνας ἐνεγράφησαν πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι νέοι ἑταῖροι ἐκ τῶν τῆς πόλεως ταύτης κατοίκων ἢ ἀλλοχόθεν εἰκοσιέξ. Ἐκ τοῦ ὄλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ μητρώφῳ ἐγγεγραμμένων ἀπέθαναν, καθ' ὅσον ἐμάθομεν, δώδεκα. Συνδρομὴν δὲ κατέβαλον 167, καὶ δὴ 106 μὲν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, ὄντων περίπου διακοσίων, 15 δὲ ἐκ τῶν πολλῶν, τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, 46 δὲ ἐκ τῶν πολὺ πλειόνων, τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων καὶ τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς ἑνὸς ἐκάστου θέλουν κατὰ τὸ σύνηθες δημοσιευθῆ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης. Ἡμεῖς δὲ ἀναφέρομεν ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τῶν ἐλευθεριωτέρων, τῶν δόντων ἀπὸ 100 δραχμῶν καὶ ἀνωτέρω, οἱ ὅποιοι ἐφέτος ἦσαν πλειότεροι παρὰ ἄλλοτε. Ὁ παρ' ἡμῖν Ἐνρῆκος Σχλίεμανν ἔδωκεν 9015 δραχμάς, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Χρηστάκης Ζωγράφος 2300, ὁ ἐν Πετροπόλει Ἰω. Κοντογιαννάκης 4145, ὁ ἐν Τεργέστη Γεώργιος Ἀφεντούλης 300, ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ Λουκάς Μαυρογορδάτος 280, ἡ ἐνταῦθα Παρασκευὴ Γοργόλη 224, ὁ πρεσβευτῆς τῆς Βορείου Ἀμερικῆς Μερεδὶθ Ἰρὶδ 200, οἱ ἐνταῦθα ἀδελφοὶ Ἐμμανουήλ 160, ὁ πρεσβευτῆς τῆς Μεγάλης Βρετανίας Οὐίλ. Στούαρτ 100, ὁ ἐν Βιέννῃ Σίμων Σίνας 100. Ἐν τοῖς ἐλευθερίοις δὲ εἶναι κατατακτέα καὶ δύο κοινὰ ἦτοι σωματεῖα, τὸ ἡμέτερον Ἐθνικὸν πανεπιστήμιον διὰ δρ. 1000 καὶ ὁ δῆμος Ἐρμουπολιτῶν Σύρου διὰ δρ. 400.

Δῆμοι δὲ συντρέχοντες τῇ Ἑταιρίᾳ, ἂν θέλῃ νὰ μάθῃ ἡ ἔν-
 τιμος ὁμήγουρις, λέγομεν, ὅτι εἶναι δύο μόνοι, ὁ ἤδη ὀνομα-
 σθεῖς καὶ ὁ τῶν Πειραιέων, οὐδεὶς δὲ ἄλλος ἤδη ἀπὸ ἐτῶν
 πολλῶν. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐν ἔτει 1858, ὅτε ἀνέστη ἡ Ἑται-
 ρία εἰς νέαν ζωὴν, ὅχι ὀλίγοι δῆμοι ἐπροθυμήθησαν νὰ συν-
 δράμωσιν, ἀλλὰ μετὰ δύο τρία ἔτη ἔπεσαν εἰς τὴν προτέραν
 ἀδιαφορίαν, καὶ πολλῶν ἐνεργειῶν γενομένων παρὰ τοῦ
 Συμβουλίου καὶ ἐγκυκλιῶν δὲ πάλιν ὑπουργικῶν ἐκδοθει-
 σῶν, δὲν κατωρθώθη τίποτε. Μομφῆς δὲ διὰ τοῦτο εἶναι, νο-
 μίζομεν, ἄξιοι ὅχι μόνον οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ δημοτικοὶ σύμ-
 βουλοι, ἀλλὰ καὶ οἱ νομάρχαι, οἱ μὴ ποιοῦντες τὰς δεούσας
 παρατηρήσεις ἐν καιρῷ τῆς συντάξεως τῶν δημοτικῶν προ-
 ὑπολογισμῶν. Ἄν πρὸ δέκα ἢ δεκαπέντε ἐτῶν δὲν ἤθελον
 οἱ τοῦ βασιλείου δῆμοι καὶ τὰ μοναστήρια δὲ (διότι καὶ ταῦτα
 εἰς τὴν αὐτὴν ὑπάγονται κατηγορίαν) νὰ συντρέχωσι τῇ
 Ἑταιρίᾳ, ἠδύνατο ἴσως κάπως νὰ δικαιολογῶνται λέγοντες,
 ὅτι πάντα σχεδὸν τὰ ἀρχαιολογικὰ ἔργα ἐγίνοντο τότε πρὸς
 ἀνάδειξιν καὶ περιποίησιν τῶν ἐν Ἀθήναις μνημείων· ἀλλὰ
 τὸ νὰ ἐξακολουθῇ καὶ ἀπὸ πενταετίας ἤδη ἡ αὐτὴ ἀδιαφο-
 ρία τῶν δήμων καὶ τῶν μοναστηρίων, ὅτε δαπανᾷ ἡ Ἑται-
 ρία τόσας χιλιάδας δραχμῶν ἐτησίως ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς
 ἐπαρχίαις ἀρχαίων μνημείων καὶ τῆς συναγωγῆς αὐτῶν καὶ
 εὐθετήσεως ἐν ἰδίαις συλλογαῖς, εἶναι τῇ ἀληθείᾳ πολὺ λυ-
 πηρόν. Βλέπον ταύτην τὴν δυσθεράπευτον ἀδιαφορίαν τὸ
 Συμβούλιον καὶ σκεπτόμενον, τίνι τρόπῳ νὰ συνάξῃ ὡς πλεῖ-
 στα χρήματα πρὸς τέλεσιν ἔργων ἀναγκαιοτάτων καὶ διὰ
 διαφόρους λόγους ἀνεπιδέκτων ἀναβολῆς, κατέφυγεν εἰς
 τὴν πρὸ πολλοῦ ἐν αὐτῷ κυφορουμένην ἰδέαν περὶ λα-
 χείου ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων, ἣν καὶ ὑπεστήριξε πρὸ ἐνὸς
 ἔτους ὁ τότε ὑπουργὸς τῆς παιδείας, καὶ οὕτως ἐξεδόθη τὸ
 βασιλ. διάταγμα τῆς 29 Νοεμβρίου 1874, δι' οὗ ὠρίσθη
 νὰ ἐκδοθῶσι κληροὶ ἐνὸς ἑκατομμυρίου νέων δραχμῶν, ὧν

τὸ τρίτον νὰ δοθῇ εἰς κέρδη, τὰ δὲ ἄλλα δύο τρίτα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἔργα ἀρχαιολογικά. Πῶς δὲ ἐχώρησαν τὰ τοῦ λαχείου τούτου, πάντες τὸ ἐμάθετε πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος, ὅτε ἔγινεν ἡ πρώτη ἐκκύβευσις. Θὰ ἐξακολουθήσουν δὲ καὶ ἄλλαι μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὀρισμένου ποσοῦ.

Προβαίνομεν τώρα εἰς τὰ λοιπὰ ῥητέα. Ἐκ τῶν πολλῶν ἔξω τῶν Ἀθηναίων ἐπιτρόπων τῆς Ἑταιρίας οἱ ἐν τῷ δεκαοκταμῆνῳ χρόνῳ ἐνεργήσαντες προθύμως καὶ ἀποτελεσματικῶς καὶ διὰ τοῦτο ἄξιοι τῆς ἡμετέρας εὐγνωμοσύνης εἶναι τρεῖς μόνοι, ὁ ἐν Καλκούττα τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν ἀρχιμανδρίτης Δαμασκηνὸς Παπασφυρόπουλος, καὶ ἐκ προτέρων ἐτῶν γνωστὸς ὑμῖν, ὁ ἐν Ἰωαννίνοις Ἑλληὴν πρόξενος Α. Λόντος καὶ ὁ ἐν Πετροπόλει ἰατρὸς Γεώργ. Συμβουλίδης.

Ἔργα δὲ τῆς Ἑταιρίας ἀρχαιολογικά, εἰς ἃ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν εἰσπραχθέντων χρημάτων ἔδαπανήθη, εἶναι τὰ ἑξῆς.

Πρῶτον ἀνασκαφαί. Ἐπὶ δεκαῆξ μῆνας ἄνευ διαλείμματος μέχρι τέλους τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου αὐταὶ ἐξηκολούθησαν ἐν Ἀθήναις. Καὶ πρότερον μὲν ἐσκάπτομεν περὶ τὸ εὐλόγως ὑποτιθέμενον Δίπυλον, ἔξω τῆς γραμμῆς τοῦ ἀρχαίου περιβόλου, ὕστερον δὲ ὀλίγον ἀπωτέρω, πρὸς νότον τῆς παρὰ τὸ ἐκκλησιδίου τῆς ἀγ. Τριάδος δεξαμενῆς. Ἐκατέραν τῶν θέσεων τούτων καὶ τὰ ἀναφανέντα αὐτόθι ἅς θεωρήσωμεν χωριστά.

Ἐν τῇ προτέρᾳ θέσει ἐξηκολούθησαν αἱ ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔτους σκαφαὶ καὶ χωρὶς νὰ ἀρθῶσιν ἐκ μέσου τὰ μεγάλα τρία κωλύματα, ἅπερ ἤδη δις καὶ τρίς ἐν ταῖς ἐπετειοῖς ἡμῶν λογοδοσίαις δεινολογοῦντες ἐμνημονεύσαμεν. Οὔτε τὸ ὑδραγωγεῖον δηλαδὴ οὔτε οἱ τοῦ φωταερίου σωλῆνες οὔτε ὁ τῶν ἀκαθάρτων τῆς πόλεως ὑδάτων ὀχετὸς

εἶχον μετατεθῆ ἢ ἄλλως οἰκονομηθῆ, ὅτε μετὰ τὴν ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ τοῦ 1874 λογοδοσίαν μας ἐκόντες ἄκοντες ἤρχισαμεν πάλιν αὐτόθι τὰς σκαφὰς τὰς ζητητικὰς τοῦ Διπύλου, ἐλπίζοντες, ὅτι ὁ μέλλον χρόνος, ἴσως δὲ καὶ μέγα τι ἀρχαιολογικὸν εὕρημα, ὡς τις θεὸς ἀπὸ μηχανῆς ἐπιφανόμενος ἤθελε φέροι τὴν εὐχταίαν λύσιν τῶν δυσχερειῶν, κινῶν καὶ τὰς νωθρευομένας διοικητικὰς ἀρχὰς πρὸς ἐνέργειαν τελεσφόρον, ἐξ ἧς ἅμα μὲν εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν, ἅμα δὲ καὶ εἰς τὴν υγείαν καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῆς πρωτεύουσας ὀφελος ἤθελε προέλθει· ἀλλὰ θαύματα πρὸς ἑκπληξιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐξέγερσιν τῶν δυνάμεών του δὲν γίνονται καθ' ἑκάστην, μᾶλλον δὲ ὁ κλῆρος τῆς ἀνθρωπότητος φαίνεται ὅτι εἶναι νὰ κάμνη μικρὰ καὶ ἐπίπονα βήματα πρὸς τὴν ἀνάντη ὁδὸν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐπιστήμης. Οὕτω λοιπὸν προέβημεν σκάπτοντες παρὰ τὴν γραμμὴν τοῦ ὑδραγωγείου, ἐνδοτέρω τοῦ νοτιωτέρου ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις πυλαίου ἀνοιγματος, τοῦ ὀρωμένου μεταξὺ δύο βάσεων πύργων. Ἐκεῖ εἶχε φανῆ ὑπόνομός τις παλαιά, χωρούσα ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, κακῶς δὲ ἐκτισμένη ἐκ μικρῶν καὶ μεγάλων λίθων, ληφθέντων ἐκ παλαιότερων κτισμάτων, ἐν οἷς ἦσαν καὶ τινες ἔχοντες ὄχι ἀσήμους ἐπιγραφάς, ἄλλοι δὲ ἦσαν γλυπτοί, τεμάχια μάλιστα σαρκοφάγων, δύο τριῶν, μετὰ μυθικῶν παραστάσεων, τέχνης τῶν ὑστέρων Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Πάντα ταῦτα διαλύοντες, ὡς εἰκός, τὴν κακόκτιστον ὑπόνομον, ἐξήγομεν. Εἶτα δὲ χωρούσης τῆς ἀνασκαφῆς πλειότερον πρὸς ἀνατολάς, ἀνεφάνη ἡ ὑπόνομος γενναιοτέρα, με σωζομένην ἑκατέρωθεν ἀρχὴν καμάρας στερεωτάτης ἐκ λίθων πωρίνων μεγάλων καὶ κανονικῶν καὶ με στρῶσιν τοῦ κάτω ἐδάφους ἐπιμελῆ. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω τότε ἐφαίνοντο ἐπὶ μῆνας τινάς, τῶρα δὲ ἀπὸ πολλοῦ ὄχι πλέον, διότι ὕδωρ ἐκεῖ πολὺ τὸ μὲν ἀναβρύον, τὸ δὲ ὄμβριον ἐπεισρέον ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων τόπων τὰ καλύπτει ἐντελῶς

σχεδόν. Τότε δὲ, ἀφοῦ ἐπὶ μέτρα περίπου δέκα παρηκολούθησαμεν τὴν ὑπόνομον, ἔχουσαν χαμηλὸν ὀριζόντειον στέγασμα κατὰ τὸ πλεῖστον συμπεπτωκὸς καὶ τὸ ὁποῖον καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ διελύομεν, ἵνα ἐξαγάγωμεν ἐξ αὐτοῦ μάρμαρα γλυπτὰ ἢ ἐνεπίγραφα, εἶδομεν ἐνώπιόν μας ὑφουμένην γέφυράν τινα καμαρωτήν, τὰ ὀπίσω μὲν ἐκτισμένην πλίνθοις ὀπτοῖς, ἔχουσαν δὲ τὸ πρὸς δυσμὰς πρόσωπον ἀποτελούμενον ἐξ ἐνὸς ὑπερμεγέθους μαρμάρου λευκοῦ, ἡμικυκλίου σχήματος, ὅπερ ἐφαίνετο μὲν καὶ φαίνεται ἔτι ὑπερέχον τοῦ ὕδατος, ὡς τις ἀψίς, ἦτο δὲ ὄντως ὄχι ἄλλο ἢ στρογγύλου ποτὲ μεγάλου μνημείου βάσις ἡμίσεια. Ἐκεῖ δὲ θεῖσα ὀρθὴ κατὰ τοὺς χρόνους ἴσως τοῦ μεσαιῶνος καὶ στηριχθεῖσα ὑπὸ δύο ὀρθῶν μαρμάρων ἀπετέλει οἶον πρόσωπον τοῦ ὑψηλοτέρου μέρους τῆς ὑπονόμου καὶ ἐν μέρει αὐτὴν ἀπέφρασσε καὶ πάλιν ἤνοιγε διὰ θύρας καὶ θυρίδος, τῶν μορφουμένων μεταξὺ τῶν δύο ὀρθῶν μαρμάρων, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ δὲν ἦσαν ἐπὶ τούτῳ εἰργασμένα, ἀλλὰ εἰλημμένα ἐκ παλαιῶν ἄλλων κτισμάτων καὶ ἐνεπίγραφα. Τὸ παράξενον τοῦτο κτίσμα μένει οὕτω ὡς τὸ εὔρομεν. Ἡ δὲ σκαφὴ προχωρήσασα ἐσωτέρω μέχρι τινός ἔδειξε τὴν ὑπόνομον ὄχι καλῶς διατηρουμένην καὶ διακοπτομένην δὲ πως διὰ τινων μεγαλολίθων τοίχων, διεύθυναι δὲ ἔχουσαν μᾶλλον νοτιοανατολικὴν πρὸς τὴν πόλιν, ἣν ὁμως δὲν ἠδυνήθημεν νὰ παρακολουθήσωμεν, διότι ἤδη εἶχομεν φθάσει τὸ τρομερὸν τῆ ἀρχαιολογικῆ Ἑταιρίας πρᾶγμα καὶ ὄνομα—ὄρια ἰδιοκτητοῦ ἀγροῦ. Ἴσως ἡ ὑπόνομος αὕτη εἶναι τὸ τέρμα ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ποτὲ καὶ ὁ μακαρίτης Πρὸς καὶ ἄλλοι, ἐσωτέρω τῆς πόλεως εὐρόντες τινὰ κάθοδον, εἰσέδυσαν καὶ εἶπαν, ὅτι ἦτο ἐν μέρει κιονοστήρικτος καὶ ἐχώρει πρὸς τὸν νῦν μητροπολιτικὸν ναόν. (*) Ἡ δὲ ἑταιρία ἡμῶν τῷ 1858 ἀναζη-

(*) Ἴδε Ross, Archaeolog, Aufsätze, 1, σελ. 154—6.

τήσασα τὴν θρυλουμένην κάθοδον διὰ σκαφῆς παρὰ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Φιλίππου καὶ δυτικομεσημβρινῶς αὐτοῦ, δὲν ἐπέ-
 τυχε νὰ τὴν εὔρη, φαίνεται δὲ ὅτι κρύπτεται ὑπὸ τὰς προτε-
 λευταίας οἰκίας τὰς ἐπὶ τῆς βορείας γραμμῆς τῆς ὁδοῦ Ἀδρι-
 ανοῦ, ὡς ἔχομεν λόγους νὰ εἰκάζωμεν (*). Ταῦτα παρεκβατικῶς
 ἐκ δὲ τῶν ἀνευρεθέντων ἐν τῇ ἀνασκαφῇ, περὶ ἧς ἡμῖν ὁ
 λόγος, δὲν κρίνομεν ἐνταῦθα ἀρμόδιον νὰ ἀναφέρωμεν (**)
 ἄλλα, εἰ μὴ δύο τρία μεγίστων διαστάσεων τμήματα δωρικοῦ
 γείσου ἐκ λίθου πωρίνου, τὰ ὅποια ἦσαν ἐν ἄλλοις μετα-
 γενεστέροις κτίσμασιν ἐνωκοδομημένα, ἡμεῖς δὲ τὰ ἐξηγά-
 γομεν καὶ ἐκεῖ παρὰ τὸ καλόκτιστον μέρος τῆς ὑπονόμου
 τὰ ἀφήσαμεν, σχεδὸν κατὰ χώραν ὅπου εὐρέθησαν. Ἄξια
 κρίνομεν αὐτὰ σημειώσεως καὶ μελέτης παρ' ἀρχιτεκτόνων,
 ἵνα, εἰ δυνατὸν, ἐξευρεθῇ τῷ χρόνῳ, εἰς τίνα ἄρά γε ποτε
 ἀνῆκον οἰκοδομήν, εἰς τὸν περίβολον καὶ τὴν αὐτοῦ που πλη-
 σίον ὑποτιθεμένην πύλην, ἣ εἰς στοάν τινα, ἐξ ὧν μνημο-
 νεύει ὁ Πausanias κατὰ τὴν εἴσοδόν του εἰς τὸν ἔσω Κερα-
 μεικόν; Εἰς ἐν δὲ ἄλλο μέρος, βορειότερον τοῦ τόπου περὶ
 οὗ τῶρα λαλοῦμεν, ἐντὸς τοῦ περιβόλου καὶ πλησιέστατα
 τῇ θέσει, ἔνθα ἡ τοῦ Ξενοφάνους γνωστὴ ἐπιγραφὴ εἶχε
 προπέρουσιν εὐρεθῆ, ἀνεσκάψαμεν, κατὰ τύχην σχεδὸν, δύο
 ἐκ λίθου Πεντελησίου ἀκέφαλα καὶ ἄχειρα φυσικοῦ μεγέθους
 ἀγάλματα, τὸ ἐν πιθανῶς Ἀσκληπιοῦ, τὸ δὲ θηλείας τινὸς
 θεότητος, ἴσως Ἀρτέμιδος, τὰ ὅποια μετὰ ταῦτα μετεκομί-

(*) Αὐτοῦ που, ὡς 100—120 βήματα δυτικῶς τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Φιλίππου, ἐπὶ τῆς βορείας γραμμῆς τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ, κτιζομένης τῷ 1860 οἰκίας τι-
 νός, εὐρέθη εἰς ἰκανὸν βάθος ὑπόνομος ἐστεγασμένη ἐν μέρει ὑπὸ μεγίστων
 ἀρχαίων ἐπιτομβίων στηλῶν καὶ ἄλλων μαρμάρων. Ἴδε Ἐπιγραφὰς Ἑλλη-
 νικὰς κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνεκδότους, φυλλάδιον Α' ἐν Ἀθήναις, 1860, ἐν
 σελ. 29. Ἀλλὰ τίς ἠδύνατο καὶ τότε καὶ τῶρα νὰ ἀναζητήσῃ ὑπὸ τόσας
 ἰδιωτικὰς οἰκίας τὴν διεύθυνσίν της!

(**) Ἐν Ἀθηναίου τόμ. 3, σελ. 267—273 ἐδημοσιεύθησαν ὄχι ὀλίγαι
 λεπτομέρειαι καὶ αἱ κυριώτεραι τῶν εὐρεθεισῶν αὐτῶν ἐπιγραφῶν.

εθθησαν εἰς τὸ ἐθνικὸν Μουσεῖον. Ἡ τέχνη των ὄχι ἀξιοκαταφρόνητος. Ἐπλανήθη δὲ ἡ ἀνασκαφή καὶ εἰς ἄλλα μέρη, ἔξω τοῦ περιβόλου, ἔνθα δὲν ἐκωλύομεθα, καὶ εὐρέθησαν διάφοροί τινες θεμέλιοι κτισμάτων δυσερμηνεύτων, μάλιστα πρὸς βορρᾶν τοῦ ὑδραγωγείου, ἃ καὶ νῦν φαίνονται εἰς βάθος πέντε καὶ τι πλέον μέτρων, καὶ τάφοι αὐτόθι ὀλίγοι εἰς τὸ αὐτὸ βάθος, ἐξ ὧν εἷς εἶχεν ἓν μέγα ἀρχαϊκώτατον ἀγγεῖον μέγραφας περὶ τὸν λαιμὸν ἀνδρῶν στενοστάτης ὀσφύος, ἄλλος δὲ πλησίον μίαν στάμνον μὲ γραφὰς τοῦ Διονυσιακοῦ μύθου, τέχνης τῆς ἐν ἀκμῇ. Ἐν ἄλλῃ δὲ θέσει βορειότερον καὶ πλησιέστατα τῷ περιβόλῳ ἐντὸς τοίχου τετραγώνου ἀσβεστοκτίστου εὐρέθη παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα κεκρυμμένη οὔσα λάρναξ μεγάλη μαρμαρίνη, κεκοσμημένη γλυφαῖς καὶ κάλυμμα ἔχουσα διαμεμορφωμένον εἰς κλινοστρωμνὴν, ὅλως δὲ ἀλύμαντος, τὴν ὁποίαν ἀνοίξαντες εὐρομεν ἔσω δύοσκελετοὺς καὶ πλούσια χρυσᾶ κτερίσματα, ἐν οἷς καὶ ζεύγος ψελλίων ἐγγράμματον, ἔχον τὰ «Φιλωτέρα Ἀμυμώνης,» πιθανῶς τὸ ὄνομα τοῦ ἐτέρου τῶν νεκρῶν καὶ χρυσοῦν νόμισμα μνημόνιον τοῦ Ἀδριανοῦ Καίσαρος, περὶ τῶν ὁποίων ἅμα τῇ εὐρέσει ἐγράφησαν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἐνταῦθα ἱκανὰ καὶ περιττὸς τῶρα ὁ πλείων περὶ αὐτῶν λόγος. — Εἶτα ἐχωρήσαμεν πρὸς τὰ μεσημβρινοδυτικὰ μέρη, καὶ ἐκεῖ, μεσημβρινῶς τοῦ ὑδραγωγείου, εὐρομεν μίαν ἐκτενῆ γραμμὴν τοίχου, ἐξ ὀγκωδῶν μαρμάρων καὶ πωρίνων λίθων ἐκτισμένην καὶ ὑποδεικνύουσαν τὴν πρὸς δυσμὰς καὶ τὸ ἐκκλησιδίων τῆς ἁγ. Τριάδος ἐξακολουθήσιν τῆς προμνημονευθείσης ὑπονόμου, διότι καὶ βορείως τοῦ ὑδραγωγείου ὁμοία γραμμὴ τοίχου καὶ πρότερον εἶχε φανῆ, εἶον ἔρυμά τι αὐτῆς ἐκατέρωθεν. Ταύτην τὴν γραμμὴν τοίχου, οὔσαν ὄχι κανονικῶς ἐκτισμένην, ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ διαλύσωμεν ἐν μέρει, διότι ἐβλέπομεν ὅτι εἶχεν ἐνωκοδομημένα ὄχι ὀλίγα ἐπιτάφια μνημεῖα ἐνεπίγραφα. Ὅθεν ἐξηγάγομεν ἱκα-

νά ἐξ αὐτῶν, ἕως οὗτου πλησιάσαντες εἰς τὸ ἐκκλησιδίον τῆς ἀγ. Τριάδος, εἶδομεν ἀριδῆλως σωζομένην ὑπὸ τὸ ὕδραγωγεῖον μίαν πλευρὰν τῆς μεγαλολίθου καὶ κανονικῆς ὑπονόμου, ὃ δὲ περὶ αὐτὴν χῶρος ἐπαρουσίαζεν ἐν ἀταξία θεμελίους τινὰς κτισμάτων, ἀλλὰ καὶ λάρνακας νεκρῶν, ὅμως δὲ ἐφαίνετο καὶ φαίνεται ἔτι, ὅτι ἐκεῖθεν πρὸς βορρᾶν ἔστρεφέ ποτε ἢ ὑπόνομος, ἀλλὰ κατεστραμμένη ἢ τὸ πλεῖστον ἢ ἐντελῶς, καὶ ἔτεινε πρὸς τὴν εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα ἄγουσαν ὁδόν. Ἐνταῦθα ἡ σκαφή ἀφοῦ ἔφθασε, πλησιέστατα τῷ ἐκκλησιδίῳ καὶ παραπλεύρως αὐτοῦ πρὸς τὸ βόρειον μέρος, εἰς βάθος 4 1/2 μέτρων, ἔδειξεν, ὅτι τὸ ἔδαφος συνίσταται ἐξ ἄμμου τὸ πλεῖστον ποταμοκλύστου καὶ συντριμμάτων κεραμίων, ὅπερ ἄξιον τῷ ὄντι παρατηρήσεως, διότι οὕτως ἐξέλιπε πᾶσα ἐννοία περὶ λόφου ἐνταῦθα πετρώδους φυσικοῦ, ὁποῖον πάντες οἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες τοπογραφικοὶ πίνακες ἐσημείουσιν τὸν τόπον, ἐφ' οὗ τὸ ἐκκλησιδίον. Ἡμεῖς δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἂν ποτε τὸ ἐκκλησιδίον καθαιρεθῆ, θὰ ἔχη τις νὰ σκάπητῃ ὑπ' αὐτὸ εἰς πέντε τοῦλάχιστον μέτρων βάθος, πρὶν ἢ εὔρη τὰ ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ γλώσσῃ λεγόμενον πικρηνικὸν ἔδαφος

Ἀπὸ δὲ τῆς 10 Φεβρουαρίου 1875 μετεβιάσαμεν τοὺς σκαφεῖς εἰς τὸν τόπον τῆς ποτὲ μεγάλης Στακτοθήκης, ἐντὸς ὄντα τοῦ ἀρχαίου περιβόλου. Ἐκεῖ εἰς ὀλίγον βάθος καὶ πλησιέστατα καὶ σχεδὸν κολλητὰ εἰς τὸν ἀρχαῖον περίβολον ἐφάνησαν θεμέλιοι ἰδιωτικῶν οἰκιῶν, πιθανώτατα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὡς εἰκάζεται ἐκ τινων ἰδιοτήτων τοῦ διαγράμματός των. Ὡς τὰ πολὺ ἐφάνησαν τὰ ἐδάφη των ἐστρωμένα μὲ ψηφίδας κεινῆς ἐργασίας, τινὰ δὲ δωμάτια, ὑπεράνω τῶν θεμελίων ὡς 1 καὶ 1 1/2 μέτρον σωζόμενα, εἶχον καὶ ἔχουσιν ἔτι (*) διατηρούμενα τὰ θυραῖα

(*) Καὶ θὰ ἔχουσιν ὅσον χρόνον εὐδοκήσωσι τὰ ἀγιοόπαιδα τῆς πλησίον συνοικίας. Διὰ πᾶν δὲ ἐνδεχόμενον ἐκδίδεται σήμερον σχέδιον αὐτῶν.

ἀνοίγματα μὲ χαλκᾶ κοιλώματα, ἐφ' ὧν ποτε οἱ στρόφιγ-
γες ἐκινούντο, ἔσωθεν δὲ ἐπὶ τῶν τοίχων διατηρεῖται χρί-
σμα ἦτοι κονίαμα καθ' ὅλου μὲν λευκόξανθον, ἔχον δὲ ἐρυ-
θροῦ, πρασίνου καὶ κιτρίνου χρώματος ζώνας διαφόρους, ὑπὸ
τάς ὁποίας κατωτάτω περιθέουσι καὶ κοσμήματά τινα μεγάλα
ἐρυθροῦ χρώματος ἀνθεμοειδῆ, ἀπομιμούμενα καῶπως ἑλικας
Ἰωνικῶν κιονοκράνων, πεφορτωμένας μὲ σχήματά τινα τριαι-
νοειδῆ, χονδροειδοῦς μὲν τέχνης, ἀλλὰ πάντως ἔτι τοῦ ἀρχαίου
κόσμου καὶ ὄχι τοῦ μεσαιωνικοῦ. Αὕτη ἡ περὶ τῆς ἐποχῆς
τῶν οἰκιῶν τούτων γνώμη ἐκρατύθη καὶ ἐκ τῆς αὐτόθι εὐ-
ρέσεως συμπαγοῦς τινος βώλου ἀργυρῶν Ἀττικῶν νομι-
σμάτων, τετραδράχμων τε καὶ δραχμῶν, ἐν ὄλῳ 58 (36
μὲν τετράδραχμα, 22 δὲ δραχμαί·) τὰ ὁποῖα καθαρισθέντα
ἐφάνησαν τὰ πλεῖστα ὄντα τῶν χρόνων τοῦ βασιλέως Μι-
θριδάτου, καὶ τινα αὐτῶν λίαν σπάνια ἢ καὶ μοναδικά. Ἄλ-
λως ἡ θέσις αὕτη, καθαριθεῖσα εἰς ἰκανὴν ἔκτασιν, δὲν ἀνέ-
δειξε πολλοῦ λόγου ἀξία, διότι καὶ δὲν ἐσκάψαμεν βαθέως,
μὴ θέλοντες νὰ ἀφανίσωμεν τὰ ἐδάφη τῶν οἰκιῶν.

Ἐφ' οὗ δὲ ὅλον τὸν χώρον ἠρευνήσαμεν ὅσος ἦτο τοῦ δημο-
σίου, καὶ δὲν μᾶς ἐσυγχωρήθη νὰ προβῶμεν περαιτέρω, ἀνι-
χνεύοντες τὸν παρὰ ταῖς ἀρχαίαις ἰδιωτικαῖς οἰκίαις περιβόλον,
ὅπως ἐποθοῦμεν, μετέβημεν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος
Ἰουνίου πρὸς σκαφὰς εἰς τὸ προμνημονεύθην μέρος, τὸ πρὸς
νότον τῆς δεξαμενῆς τῆς ἀγ. Τριάδος. Κυρίως ἡμεῖς εἵχομεν
ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀνασκαφὴν τὸν τόπον,
τὸν πρὸς δυσμὰς τῆς δεξαμενῆς καὶ ἀριστερὰ τῆς ἱερᾶς
ὁδοῦ, ἐλπίζοντες αὐτοῦ σειρὰν ἦτοι γραμμὴν ἀρχαίων μνη-
μάτων ἐπισήμων νὰ εὐρωμεν, ἀλλ' ἔνεκα δυσκολιῶν τινῶν
ἢ Κυβέρνησις τὸν παρακείμενον τόπον μόνον μᾶς παρεχώ-
ρησε, τὸν πρὸς νότον, ὅστις εἶναι ἐπὶ τῆς νέας ὁδοῦ Πειραιῶς
ἐν δεξιᾷ κατιόντων καὶ ἐδέχθημεν ἐκεῖ νὰ σκάψωμεν, ἐπ' ἐλπίδι
νὰ ἐπιτύχωμεν γραμμὴν ἄλλην μνημάτων, ἀπὸ τοῦ γνωστοῦ

Χαρωνείου μνήματος πρὸς δυσμὰς κατ'εὐθεΐαν. Ὅθεν τέσσα-
 ρας ἐκεῖ ὅλους μῆνας μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ἐσκάπτο-
 μεν, ὄχι ὁμως ἀποκομίζοντες ἀλλαχῶ τὰ χώματα, ἀλλὰ
 ἀφοῦ ἐβλέπομεν, τί περιεῖχον τὰ βάρη καὶ ἐξήγομεν ὅ,τι
 ἀρχαῖον ἦτο ἐξαγώγιμον, πάλιν ἐπερρίπτομεν τὰ χώματα
 εἰς τὸ ἀνεσκαμμένον μέρος καὶ οὕτω προέβημεν ἀνερευνή-
 σαντες ἕκτασιν γῆς ὡς 75 μέτρων μήκους καὶ 25 πλάτους.
 Ἡδυνάμεθα δὲ ταύτην τὴν μέθοδον ἐνταῦθα ν' ἀκολουθή-
 σωμεν, διότι δὲν εὕρισκοντο μνήματα ὀρθὰ ἢ ἄλλα κτίσμα-
 τα στερεά, ἀλλὰ ταφαὶ πολλαὶ καὶ ἐπάλληλοι, ἢ ἐκ κεράμων
 συνηνωμένων τεγοειδῶς πρὸς ἐπικάλυψιν τοῦ νεκροῦ, ἢ ὡς
 λάκκοι ἐπιμήκεις ἐν τῇ γῇ ἐσκαμμένοι, ἢ καί, τὸ περίεργον,
 ὅσα πλεῖστα κεκαυμένα καὶ ἄκαυτα, ὡς στρώματα ἢ φλέβες
 ἐν τῇ γῇ ἀνεφαίνοντο πολλαχῶ, εἶον πολυάνδριά τινα. Μόνον
 δὲ δύο τρεῖς κιονίσκοι ἐπιτύμβιοι, εὐρεθέντες ὀρθοὶ εἰς ὀλίγον
 βάθος, ἀφέθησαν παρ' ἡμῶν κατὰ χώραν καὶ μία ὡσαύτως
 στήλη τῶν πλατειῶν. Ἐνα δὲ ὄγκον χτιστὸν τετράγωνόν
 πως, ἀλλ' ἄμορφον, διότι εἶχον ἀπ' αὐτοῦ πρόπαλαι ἀφαι-
 ρεθῆ αἱ ἐπικαλύπτουσαι τὰς πλευράς του λεπταὶ μαρμά-
 ρου πλάκες, ἐσκεπάσαμεν πάλιν, σημειώσαντες μόνον τὴν
 θέσιν του. Οἱ τάφοι πάντες ἦσαν εἰς παντοίας διευθύνσεις
 καὶ ἄλλοι μὲν αὐτῶν εἶχον κτερίσματα, ἄλλοι δὲ ὄχι. Ταῦτα
 δὲ ἦσαν παντοῖα, μόνον ὄχι πήλινα εἰδώλια, εἰ δέ τινα τοι-
 αῦτα ὀλίγα εὗρομεν σῶα ἢ βεβλαμμένα, ἦσαν ἐσκορπισμένα
 ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ. Τὰ τιμιώτατα δὲ τῶν εὐρεθέν-
 των, πλὴν τινῶν ἀναγλύφων ἐπιτυμβίων ὄχι μεγάλων καὶ
 πολλῶν ἐπιγραφῶν, ἦσαν πρῶτον δύο εὐμεγέθεις Σειρήνες
 μαρμάριναι, ὧν ἡ μία σώζει καὶ τὴν κεφαλὴν, εὐρεθεῖσαι ὄχι
 ἐπὶ τῶν ἰδίων μνημάτων, δι' ὃ καὶ ἀπεκομίσθησαν παρ' ἡμῶν
 εἰς τὸ ἐθνικὸν Μουσεῖον, καὶ δεῦτερον ἀγγεῖα πήλινα πολλὰ,
 μάλιστα λήκυθοι, τῶν λευκῶν, μετὰ γραφῶν, ἐν αἷς πρω-
 τεύει μία ἢ τὸν Χάρωνα ἔχουσα ἐν τῷ πορθμείῳ καὶ παρὰ

τὴν δονακόφυτον ὄχθην τῆς λίμνης γυναῖκα προσερχομένην ἵνα εἰς τὸ πορθμεῖον ἀναληφθῆ. Πλεῖσται δὲ ἄλλαι λήκυθοι τοῦ ἀρχαῖκου ρυθμοῦ μετὰ γραφῶν καὶ ἄλλα μικρὰ πρὸ πάντων καὶ πολύσχημα ἀγγεῖα βραχέως οὕτω ἀναφέροντες, ἵνα μὴ ὄλως τὰ παραδράμωμεν, ἐξαίρομεν ἔτι δύο τῶν μειζόνων στάμνων ἦτοι ὑδριῶν, τὴν μὲν ἔχουσαν γραφὴν τῆς κρίσεως τοῦ Πάριδος, τὴν δὲ Ἀμαζονομαχίαν, καὶ οὕτω τὸν περὶ ταύτης τῆς ἀνασκαφῆς λόγον παύομεν.

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τὰς περὶ τὸ Δίπυλον καὶ κατὰ τὴν Στακτοθήκην δρ. 25569» 20. Εἰς δὲ τὰς τῶν τάφων 3741» 60. Εὐχαρίστως δὲ ἀγγέλλομεν τοῖς ἑταίροις, ὅτι ἡ περὶ τοὺς τόπους τούτους τοῦ Διπύλου καὶ τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ ἐν γένει σκαφὴ εὐκολωτέρα ὅπως οὖν θὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον Συμβούλιον, ἐπειδὴ πρὸ τριῶν περίπου μηνῶν συνετελέσθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ μετὰθεσις τοῦ ἐκεῖ ὑδραγωγείου, ἀν δὲ καὶ πρὸς διοχέτευσιν τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν λιμναζόντων ὑδάτων κατασκευασθῆ ὑπόνομος, ὡς μᾶς ἐδόθη ἀρτίως ὑπόσχεςις παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (*), τότε δὲν μένει σχεδὸν ἄλλη εὐχὴ ἡμῶν ὑπόλοιπος, εἰμὴ ἡ περὶ μεταθέσεως τῶν τοῦ φωταερίου σωλήνων.

Μικρὰ δὲ τις ὀλίγων ἡμερῶν σκαφὴ ἐγένετο ἀρχὰς Δεκεμβρίου τοῦ 1874 ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ Ἰλίου οὐ μακρὰν τῆς μεγάλης γεφύρας, ὑπὲρ ἣν διέρχεται ὁ σιδηρόδρομος. Εἶχεν ἐκεῖ εὐρεθῆ τυχαίως ἐν καλὸν καὶ μέγα ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον, κατὰ τι ὅμως κολοβόν, ὅπερ κατέσχεν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν Ἐταιρίαν νὰ κάμῃ τινὰ περαιτέρω ζήτησιν, μήπως εὐρεθῆ τὸ λεῖπον μέρος τοῦ ἀναγλύφου. Ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν δὲν εὐρεθῆ, ἄλλου δὲ ὀγκωδεστάτου ἀναγλύφου μέ-

---

(*) Ἡδη ἐνῶ ταῦτα τυποῦνται (μέσα Μαρτίου), ἔχει ἀρχίσει ἡ τῆς ὑπόνομου κατασκευὴ.

ρος ανεσκάφη, ἔχον 3 μορφὰς ἀκεφάλους, καὶ εἰς κιονίσκος ἐπιτύμβιος, ὅστις, ὡς καὶ τὸ ἀνάγλυφον, εἶχαν ἐντοιχισθῆ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς πιθανῶς χρόνοις εἰς τινα γραμμὴν τοῖχου ἀποτελοῦντος αἰμασιάν τοῦ ποταμοῦ. Ταῦτα ἐξήχθησαν ἐκεῖθεν τῇ δαπάνῃ δρ. 132.

Ἐγένετο καὶ ἐν τῇ Ἄ τ τ ἄ λ ο υ σ τ ο ἶ ἔργασία τις τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1874. Περὶ τὴν στοἶαν ταύτην ἀπὸ τοῦ 1860 ἀσχολεῖται ἐκ διαλειμμάτων ἡ Ἐταιρία, ὡς ἐκάστοτε αἴρονται τινα τῶν ἐμποδίων, τῶν κωλυόντων τὴν ἀποτελεσιν τοῦ ὄλου ἔργου. Κατεδαφίσθη λοιπὸν ἡ πρὸς τῷ βορειοδυτικῷ αὐτῆς ἄκρῳ ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ, καὶ οὕτως ἠλευθερώθη ἐντελῶς μὲν ὄχι τὸ ὄλον ἄκρον, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἀνεδείχθη κάλλιον ἢ ἐκεῖ ἐν τετραγώνῳ εἰσοχῆ πρότερον (τὸν Ἀπρίλιον) ὑποφανεῖσα ἐξέδρα (*) καὶ ἐγνώσθη, ὅτι ἦτο αὕτη ὑποδομημένη ἐπ' αὐτοῦ τοῦ χείλους τοῦ πρὸς βορρᾶν μεγαλολίθου κρηπιδώματος τῆς ὄλης οἰκοδομῆς, ἔνθα καὶ οὐδεμία δευτέρα θύρα ἢ κλίμαξ ἄγουσα πρὸς τὸ χαμηλότερον ἔδαφος ἐφάνη ὑπάρχουσα, ὡς πρότερον εἰκάζετο. Ἦτο λοιπὸν τὸ βόρειον τῆς στοἶας ἄκρον διάφορον τοῦ νοτίου κατὰ τινα. Περὶ τῆς στοἶας ταύτης ἐξέδωκεν ὀλίγῳ πρὸ τῶν ἡμετέρων τελευταίων ἐργασιῶν μονογραφίαν ἀξιόλογον ὃ ἐκ Βερολίνου ἀρχιτέκτων Adler, καὶ ἐδοκίμασε νὰ ἀναπαραστήσῃ τὸ ὄλον αὐτῆς σχέδιον καὶ τὴν ἄποψιν ὡς πιθανώτατα. Ἐλπίζει τὸ Συμβούλιον, προσεχῶς καὶ ἄλλαι τινὲς ἐργασίαι ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας αὐτόθι νὰ τελεσθῶσι, καὶ τότε, νο-

---

(*) Ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τοῦ 1874 ἐν σελ. 22 ἀφηγούμενοι τὰ κατὰ τὴν στοἶαν ἔργα δὲν ἠδυνήθημεν νὰ διακρίνωμεν ἀκριβῶς τὴν ἐξέδραν, διότι ἡ μετακλίσις τῶν χωμάτων δὲν εἶχε συντελεσθῆ, ὠνομάσαμεν δὲ «ἐδῶλια δύο ἐσωτέρω τῶν δύο παραστάδων τῆς ἐκεῖ θύρας». Νῦν δὲ λέγομεν, ὅτι ἡ θύρα δὲν παρέχει ἐξοδὸν ἐξω τῆς οἰκοδομῆς, ἀλλ' εἶναι μόνον ἀνοιγμα πρὸς ἓνα μικρὸν τετραγώνον χώρον, ὅστις κατὰ τὰς τρεῖς πλευράς του ἔχει συνεχῆς ἐδῶλιον καὶ εἶναι αὐτὸ δὴ τοῦτο ὅπερ ἐξέδραν καλοῦμεν.

μιζομεν, θα είναι καιρός να επενέγκη ὁ προμηθεύς λόγους ἀρχιτέκτων τὰς δεούσας προσθήκας καὶ μεταβολὰς εἰς τὰ σχέδιά του.

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν τελευταίαν ἐν ἧτ' Ἀττάλου στοᾶ ἐργασίαν καὶ εἰς τινὰς ἐπισκευὰς αὐλογύρων κτλ. δραχμ. 974:15.

Ἰδίως δὲ ἐπισκευὴ ἀρχαίου μνημείου ἐγένετο μία. Ὑπεστηρίχθη τὸ βᾶθρον τοῦ γνωστοῦ κολοσσαίου ἀγάλματος, τοῦ ἐπὶ τοῦ νησιδρίου, τοῦ πρὸ τοῦ λιμένος Ῥάφτη τῆς Ἀττικῆς, διότι, καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, ἠπειλείτο ἡ πτωσις του. Τώρα ἀφοῦ ἐγένεν ἡ δέουσα ὑποικοδομὴ καὶ περίζωσις διὰ στερεῶν σιδηρῶν στεφανίων ἐπιστάσις τοῦ Π. Στασταματάκη καὶ δαπάνη δρ. 617:10, ἠσφαλίσθη καλῶς.

Εἰς ἀναστηλώσεις δέ, ἰδρύσεις, συγκολλήσεις, μετακομίσεις ἀρχαίων καὶ ἄλλα τοιαῦτα Μουσειακὰ ἔργα ἐδαπανήθησαν δρ. 364:30.

Ἐνταῦθα περίπου ἀρμόζει νὰ μνημονεύσωμεν καὶ ἐνὸς πολυδαπάνου ἔργου τῆς δεκαοκταμηνίας ταύτης, ὅπερ οὔτε ἐπισκευὴ οὔτε ἀνασκαφὴ κυρίως δύναται νὰ ὀνομασθῆ, διότι εἶναι καθαίρεσις, κατεδάφισις ἀρχαίας οἰκοδομῆς, πρὸς ἀποκάλυψιν καὶ ἀνάδειξιν ἄλλης ἀρχαιοτέρας καὶ τιμιωτέρας, ἐννοοῦμεν τὴν καθαίρεσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀθηνῶν ἀκροπόλεως μεσαιωνικοῦ πύργου, τὴν ὁποίαν τὸ Συμβούλιον ἐξετέλεσε τῇ γενναίᾳ χορηγίᾳ τοῦ παρ' ἡμῖν ἀπὸ ἐτῶν διατρίβοντος φιλαρχαίου ἀνδρὸς Ἐνρίκου Σχλιέμανν. Εἶχε σχεδὸν λάβει παρὰ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως τὴν ἄδειαν τῆς καθαίρεσεως ὁ ἀνὴρ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1874 καὶ εἶχε συμφωνήσει τὸ ἔργον μετὰ τινος ἐδῶ ἐργολάβου ἀντὶ 13 χιλιάδων δραχμῶν καὶ εἶχε δώσει αὐτῷ καὶ ἀρραβῶνα 4 χιλ. δραχμάς, ὅτε ἡ ἄδεια ἀνεστάλη καὶ δὴ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, διότι ἡ Κυβέρνησις πρὸ πολλοῦ καὶ αὐτὴ ἐβουλεύετο νὰ κατεδαφίσῃ τὸν πύργον, τὸν τόσον ἀπρεπῶς ἐπικαλύπτοντα μέρος τῶν

γεραρῶν Προφυλαίων καὶ διαφθείροντα τὴν ἁρμονίαν τῶν γραμμῶν τῆς ὅλης ἀκροπόλεως, ἀνέβαλλε δὲ τὸ ἔργον διὰ τὴν πολλὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην· ἀλλ' ὅπωςδήποτε ἡ ἄδεια τότε δὲν ἐδόθη. Ὅθεν ὁ Σχλίεμανν προσήνεγκεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν ἡμῶν τὰς 9 χιλιάδας δραχμῶν, ἃς ἐμελλε νὰ δώσῃ ἔτι εἰς τὸν ἐργολάβον, ἂν ἐξετελεῖτο τὸ ἔργον, καὶ ἀφῆκεν εἰς αὐτὴν τὴν φροντίδα τῆς τοῦ ἔργου ἐκτελέσεως ἐν καιρῷ εὐθετωτέρῳ. Ὁ καιρὸς οὗτος ἦλθε διὰ τε τὸν ἐνθουσιώδη δωρητὴν καὶ διὰ τῆς Ἑταιρίας Συμβούλιον μετὰ 11 μῆνας, ἧται τὸν Ιούνιον τοῦ 1875. Ἡ Κυβέρνησις ἔδωκεν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Ἑταιρίας τὴν ἄδειαν τῆς καθαιρέσεως καὶ τὸ ἔργον ἐτελέσθη καλῶς, στέρξαντος καὶ τοῦ ἐργολάβου νὰ λάβῃ μόνον 8 ἔτι χιλιάδας δραχμῶν, ὥστε αἱ χίλια εἰμειναν εἰς ὄφελος τοῦ ταμείου τῆς ἑταιρίας. Εἶναι δὲ περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν εἰς τὴν μνήμην τῶν ἐνταῦθα συνηγμένων ἐταίρων ὅ,τι αὐτοὶ ἰδίους ὄμμασιν εἶδαν ἀναβάντες πολλάκις εἰς τὴν ἱεράν ἄκραν καὶ γινώσκουσι καλῶς, ὅτι δηλ. πλεῖστα καὶ μέγιστα μέλη ἀρχιτεκτονικὰ τῶν Προφυλαίων, βαρβάρως ποτὲ ἐντειχισθέντα εἰς τὸν πυργῆρη ἐκεῖνον ὄγκον, ἐξήχθησαν καλῶς, ὡσαύτως δὲ καὶ σπουδαῖαι ἐπιγραφαὶ ἱκαναὶ καὶ γλυπτὰ τινὰ ὅχι ὅλως λόγου ἀνάξια, τὸ δὲ μέγιστον, ἀνεδείχθη ἢ ἑτέρα τῶν περυγῶν τοῦ Μνησικλείου ἀρχιτεκτονήματος κατὰ τὸ ἀρχικόν της σχέδον καὶ ἀποκατέστη ἡ Ἑλληνικὴ φυσιογνωμία τοῦ τηλαυγοῦς προσώπου τῆς ἀκροπόλεως καθαρὰ καὶ ἀμιγῆς παντὸς ὀθνείου, ἐφ' οἷς πᾶσι χάριν ὁμολογοῦμεν εἰς τὸν αἴτιον.

Ἐγένοντο καὶ κατὰ τὴν δεκαοκταμηνίαν ταύτην ἀγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας, τοῦ ἐν τῷ Βαρβακείῳ. Τὸ δαπανηθὲν ποσὸν εἶναι δρ. 3893:50. Ὅλίγα δὲ σχετικῶς πρὸς ἄλλα ἔτη ἡγοράσθησαν ἀρχαῖα, τὸ μὲν διότι ὀλίγα ἐν γένει ἄξια λόγου ἐκομίσθησαν εἰς ὄψιν τοῦ Συμβουλίου, τὸ

δὲ διότι δὲν συνεφωνήσαμεν μετὰ τῶν πωλητῶν, τιμιουλκούντων ὑπερμέτρως. Τὸ νὰ ἔρχωνται ὀλίγα εἰς ὄψιν τοῦ Συμβουλίου ἀρχαῖα ἔχει αἰτίαν διττήν· πρώτην, ὅτι ἀπλοῖκοί τινες κάτοχοι ἀρχαίων φοβοῦνται πάνυ παραλόγως τὴν Ἑταιρίαν ὡς τινὴ ἀρχήν, δυναμένην δῆθεν καὶ κατάσχεσιν νὰ κάμνη τῶν παρ' ἰδιώταις ἀρχαίων ἀνευ ἀποζημιώσεως· δευτέραν δὲ, ὅτι οἱ ἐνταῦθα ἀρχαιοκάπηλοι, οἱ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἀρχαίων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παρανόμως διενεργοῦντες, ἔχουσι παρὰ τοῖς πολλοῖς ἤδη πρὸ καιροῦ διαβεβλημένον τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας, ὅτι τάχα δὲν προσφέρει δικαίας τιμᾶς. Οὐδέτερον τούτων ἀληθεύει.

Ἀνοίγει δὲ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας διὰ τε τοὺς ἐταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης δις τῆς ἑβδομάδος, δευτέραν καὶ τετάρτην (*), παρεχομένων καὶ πασῶν τῶν εὐκολιῶν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐν αὐτῷ ἀρχαίων, συμφώνως πρὸς τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ ἐλευθερίῳ ὀργανισμῷ τῆς Ἑταιρίας. Ἀλλ' ὀλίγοι ἐκ τῶν ἡμετέρων φοιτῶσιν εἰς τὸ Μουσεῖον καὶ οὗτοι χάριν ἀπλῆς περιεργείας, ὅχι δὲ χάριν σπουδῆς, πολὺ δὲ πλειότεροι ξένοι Εὐρωπαῖοι, οἵτινες καὶ ἀντιγράφουσι συχνὰ καὶ σχεδιάζουσι καὶ ἀποτυποῦσι. Δὲν ἠξεύρομεν δὲ, πότε τούτους θὰ μιμηθῶσι καὶ οἱ ἡμέτεροι λόγιοι καὶ τεχνῖται, οἷον γλύπται, ζωγράφοι, φωτογράφοι. Ἄς ἐλπίζωμεν ὅμως τοῦτο ἐκ τῆς ἀποτελειώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων Ἐθνικοῦ Μουσείου, ἐνθα ποτὲ συγκομισθέντα πάντα τῶν Ἀθηνῶν τὰ ἀρχαῖα, τὰ τε τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑταιρίας, καὶ διευθετηθέντα καλῶς θέλουσι κατὰ τὸ πιθανὸν πλειότερους προσελκύει θεατὰς καὶ διεγείρει τὴν νῦν παρ' ἡμῖν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κοιμωμένην αἴσθησιν τοῦ ἐν τῇ τέχνῃ καλοῦ. Ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο, ἢ ἀποτελειώσις τῆς μνησθείσης οἰκοδομῆς, ἢ, ἀκριβέστερον εἰπεῖν, τῆς

(*) Τὸν μὲν χειμῶνα ἀπὸ 2—4 ὥρ. μ. μεσημβρ. τὸ δὲ θέρος ἀπὸ 3—5.

μιᾶς αὐτῆς γραμμῆς τῆς τοῦ προσώπου, ἐνῶ τὸν προπαρελθόντα Νοέμβριον τοῦ 1874 ἐφαίνετο πάνυ προσεχῆς, ἐπισπεύδοντας τὸ πρᾶγμα ἀξιεπαίνως καὶ ἐξευρίσκοντας τοὺς πρὸς τοῦτο πόρους τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς παιδείας, καὶ ἐνῶ εἶχε γίνει ἑναρξίς εἰσκομιδῆς ἀρχαίων καὶ διευθετήσεως, ὅτε καὶ τὰ ἐκλεκτότερα τῶν ἐν τῷ Βαρβακείῳ λιθίνων ἐκεῖσε μετεκομίσθησαν, αἴφνης τὸν Ἀπρίλιον τὰ πάντα ἐσταμάτησαν, καὶ ἄδηλον πότε πάλιν θὰ ἐπαναληφθῆ ἡ εὐκταία ἐνέργεια. Χρέος εἶχε ταῦτα τὸ Συμβούλιον νὰ δηλώσῃ εἰς τοὺς συνηγμένους ἐνταῦθα ἐταίρους, ἵνα καὶ αὐτοί, καθ' ὅσον ἰδίᾳ ἕκαστος δύναται, συντελέσωσι μετὰ τοῦ μέλλοντος Συμβουλίου πρὸς τὴν τοῦ τόσον ποθητοῦ καὶ ἀπαιτήτου ἔργου ἐκτέλεσιν, τὴν εὐπρεπῆ καὶ ἀσφαλῆ ἀποκατάστασιν τῶν ἀξίων λόγου ἀρχαίων τῆς τε Ἑταιρίας καὶ τοῦ Κράτους, παρακινοῦντες παντὶ τρόπῳ καὶ ὡς ὑπουργοὶ καὶ ὡς βουλευταὶ καὶ ὡς δημοσιογράφοι καὶ ὡς πολῖται ἐν γένει φιλόκαλοι τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ ἀναβάλλῃ ἐπὶ πλέον τὴν τελείωσιν τοῦ Μουσείου. Ὡς νῦν ἔχουσι τὰ πράγματα, εἶναι πολὺ τῷ ὄντι λυπηρὸν νὰ βλέπῃ τις κατακείμενα ἀτάκτως ἐν τῷ νέῳ Μουσεῖῳ τὰ πλεῖστα τῶν μετακομισθέντων ἀρχαίων ἐκ τοῦ Θησείου, ἐκ τῆς Ἀδριανείου στοᾶς, ἐκ τοῦ ὥρολογίου τοῦ Ἀνδρονίκου Κυρρῆστου καὶ ἀλλαχόθεν, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἐκ τοῦ Βαρβακείου, ὡς εἵπομεν. Ταῦτα ἐν ταῖς πρότερον αὐτῶν θέσεσιν εἶχάν τινα τοῦλάχιστον τάξιν, πλὴν μάλιστα ἦσαν καὶ ἐν καταλόγοις ἐντύποις περιγεγραμμένα παρ' ἄλλογενῶν καὶ ἠδύναντο εὐχερῶς πως νὰ μελετῶνται παρὰ τῶν φιλαρχαίων. Γώρα καὶ αὕτη ἡ εὐκολία ἐξέλιπεν, ἀναμιχθέντων τόσων διαφορῶν προελεύσεως ἀρχαίων καὶ συσσωρευθέντων ἐν ἐνὶ τόπῳ ἄνευ νέας κατατάξεως. Ἐσχεδιάσθη μὲν ἡ κατάταξις, ὡς ἀπητεῖτο, καὶ ἤρξατο καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ἰδρυσις, ὡς προείπομεν, ἀλλ' ἀπὸ ἐννέχ μηνῶν οὐδὲν περαιτέρω διευθετήθη, μόνον

δὲκ διαλειμμάτων ἢ ἄτακτος καὶ ἄλλων ἀρχαίων συσώρευ-
σις ἐκεῖ ἐπήρχето, ὡς ἐκάστοτε ἠναγκαζόμεθα. Οὕτω ἐσχά-
τως, ἐπειδὴ ἐν τῷ Βαρβακείῳ ἦτο στενοχωρία διὰ τὰς αὐ-
ξηθείσας τῶν φοιτῶντων μαθητῶν τάξεις, ἠναγκάσθη ἡ
Ἑταιρία νὰ κενώσῃ δύο ἐκ τῶν τοῦ Μουσείου δωματίων καὶ
τινὰ μὲν τῶν ἀρχαίων τῆς νὰ συμπυκνώσῃ ὅπως δῆποτε ἐν
τοῖς ἄλλοις δωματίοις καὶ ἐν τοῖς σκοτεινοῖς ὑπογείοις, ἄλλα
δὲ μετακομίσασα εἰς τὸ νέον Μουσεῖον ν' ἀποθέσῃ ὅπως
ἔτυχε. Τούτου τοῦ κακοῦ, κύριοι, «πάντας ἡμᾶς δεῖ τέμνειν
φάρμακον», ἵνα μὴ καὶ ὑπὸ τῶν ξένων ψεγάμεθα. Μεθ' ὅλα
ταῦτα βλέπομεν εἰς τὸν προὔπολογισμὸν τοῦ κράτους ὅτι
ἐσημειώθησαν 12 χιλιάδες δραχμῶν διὰ μετακόμισιν καὶ
ἀνίδρυσιν ἀρχαίων ἐν τοῖς Μουσείοις· ἀλλὰ τοῦτο τὸ ποσὸν
ἀρκεῖ διὰ τοιαῦτα ἔργα;

Δ ω ρ ε α ἰ ἀ ρ χ α ἰ ὠ ν εἰς τὸ τῆς Ἑταιρίας Μουσεῖον
ἐγένοντό τινες καὶ τὴν δεκαοκταμηνίαν ταύτην, ὡς καὶ τὰ
παρελθόντα ἔτη, παρὰ διαφόρων ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαγῶ
κατοικούντων ὁμογενῶν καὶ ἀλλογενῶν, ὧν τὰ ὀνόματα
θα περιληφθῶσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ὅταν τυπωθῇ· ἀνε-
γράφοντο δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἐν ταῖς δηλώσεσιν, ἃς
τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας κατεχώριζεν ἐκάστοτε εἰς τὰς
ἐφημερίδας τῆς πρωτευούσης. Ἐξαιρέτου δὲ μνεῖας ἀξιούμεν
ἐνταῦθα τέσσαρα δῶρα· α'. τὸν διπρόσωπον Διόνυσον ἐν σχή-
ματι Ἑρμοῦ τῆς τετραγώνου ἐργασίας, ὃν ἡ Α.Μ. ὁ βασιλεὺς
ἀνασχάψας ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ σταδίῳ τέως μὲν ἐφύλαττεν
ἐν τοῖς ἀνακτόροις, πρὸ δεκάδὲ μηνῶν προσήνεγκε τῇ Ἑται-
ρίᾳ. Ὁ Ἑρμῆς οὗτος ἤδη καὶ ἰδρῦθη ἀξιοπρεπῶς ἐν τῷ νέῳ
Μουσεῖῳ· β'. τὰ διάφορα χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ ἄλλης ὕλης ποι-
κίλα ἀρχαῖα, τὰ ὁποῖα ἡ Ἐθνικὴ τῆς Ἑλλάδος Τράπεζα πρὸ
τῶν πωλώνων τοῦ καταστήματός τῆς εἶχεν ἀνασχάψει πρὸ
10 ἐτῶν καὶ πρὸ ὀλίγου εἰς τὸ Βαρβάκειον προσήνεγκεν· γ'.
μίαν μαρμαρίνην Ἀθηναῖς προτομὴν κολοσσιαίου μεγέθους,

ἦν ὁ ἐνταῦθα φιλέλλη γιν' Ἐνρ. Τράϊμπερ προσήνεγκεν· δ' ἓνα βωμόν, ἀρχαίκας ἔχοντα γλυφάς, ὃν ἡ ἐνταῦθα συμπολι-
τις ἡμῶν Εὐανθία Θ. Κανταλλιέρη προσήνεγκεν.

Ἐν τῇ συντάξει τοῦ λεπτομεροῦς καταλόγου τῶν τῆς Ἑταιρίας ἀρχαίων ἐφθάσαμεν νῦν μέχρι τοῦ γενικοῦ ἀριθμοῦ 7500. Πρὸ δεκαοκτῶ δὲ μηνῶν ἦ μᾶλλον, ὅτε ἐτυποῦτο ἡ τελευταία ἡμῶν λογοδοσία, ὁ ἀριθμὸς ἦτο 6920. (*) Μένουν δ' ἔτι πολλὰ νὰ καταγραφῶσιν εἰς τὸν κατάλογον, περὶ ὧν ὁμως ὑπάρχουσιν ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Ἑταιρίας αἱ πρόχειροι σημειώσεις.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ηὔξησε κατὰ 28 τόμους καὶ φυλλάδια τὴν δεκαοκταμηνίαν ταύτην, ὧν τὰ μὲν 17 ἔδωρήθησαν αὐτῇ παρ' ἄλλογενῶν, 6 δὲ παρ' ὁμογενῶν, 5 δὲ ἡγοράσθησαν. Πίναξ αὐτῶν θὰ προσαρτηθῇ εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ὅταν τυπωθῇ.

Τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, τῆς ἀπὸ ἐτῶν ἐκδιδομένης ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑταιρίας καὶ δαπάνῃ τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἐξεδόθη οὐδὲ ἐν φυλλάδιον κατὰ τὸ διά-

(*) Μέχρι τῆς σήμερον, 20 Μαρτίου 1876, ἡμέρας, ὅτε ἐκτυποῦται τὸ παρὸν φύλλον, ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν καταλελειμμένων ἀρχαίων ἀνέβη εἰς 7761, καὶ σύγκριται ἐκ τῶν ἐξῆς κατὰ ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν· λιθίνων 2412, χαλκῶν 699, σιδηρῶν 37, μολυβδίνων 611, ἀργυρῶν 30, χρυσῶν 92, δατείνων 63, υαλίμων 147, διαφόρων ὕλων ἀναμίκτων (οἶον γύψου, ξύλου κτλ.) 104, πηλίνων ἀγγείων 4909, πηλίνων μορφῶν 661, πηλίνων λύχνων 396, πηλίνων σκευῶν 200, πηλίνων τύπων ἤτοι μητρῶν 79, θραυσμάτων πηλίνων 202, πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν πηλίνων 95, φακοειδῶν καὶ ἀρτοειδῶν πηλίνων 20, λαθῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. Ἰστέον δέ, ὅτι αἱ λαθῶν ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγραφοὶ (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν περὶ τὰς 9 χιλιάδας, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ Inscripti-
ons céramiques de Grèce, Paris, 1871. Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ τῆς Ἑταιρίας Μουσείῳ, ἂν καὶ εἰσέτι ὄχι διατεταγμένα, χρυσᾶ μὲν 19, τὰ πλεῖστα Ῥωμαϊκὰ καὶ Βυζαντινά, ἀργυρᾶ δὲ καὶ τῶν ἐκ τοῦ κράματος potin ἢ billon περὶ τὰ 600, χαλκᾶ δὲ ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας.

στημα τῆς δεκαοκταμηνίας ταύτης, (*) διότι ὀλίγιστοι τῶν ἡμετέρων ἢ μᾶλλον οὐδὲ εἰς εἰδικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολεῖται, ὅπως τοῦτο γίνεται ἐν ἄλλοις ἔθνεσι μεγάλοις. Μέγα ἔθνος καὶ ἡμεῖς νὰ γίνωμεν διὰ μιᾶς καὶ νὰ ἔχωμεν οὕτω πολλοὺς τοὺς καὶ εἰς τὰς εἰδικωτάτας τῶν ἐπιστημῶν αὐθορμήτως ἀσχολουμένους, βέβαια δὲν εἶναι δυνατόν, ἅτε παρὰ φύσιν· ἀλλὰ διὰ τινος ἴσως περιτεχνήσεως ἐν τῇ χρήσει τῶν ὄσων δῆποτε τωρινῶν ἡμῶν μέσων πιθανὸν τινὲς τῶν ἐπαισθητοτέρων ἐπιστημονικῶν χρειῶν νὰ θεραπεύωνται. "Ὅθεν ἐπειδὴ καὶ ἄλλοτε ἐν ταῖς λογοδοσίαις τοῦ Συμβουλίου τὸ δυσάρεστον τῆς ἀραιᾶς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος ὠμολογήθη, τινὲς τῶν ἐταίρων ἐν τῇ συνελύσει, τῇ πρὸ 18 μηνῶν συγκροτηθείσῃ, ἐπρότειναν «νὰ δαπανῶνται ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἐταιρίας χρήματα πρὸς μίσθωσιν τινος, ὅστις ν' ἀσχολῆται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν σύνταξιν ἄρθρων διὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐφημερίδα, ἵνα ἐκδίδεται αὕτη συχνότερον.» Ἀλλ' ὁ τοιοῦτος μισθωτὸς καὶ διαθέσιμος πρὸς τοιοῦτο ἔργον εὐρίσκεται ἄρα γε εὐκόλως;

Λέγομεν τώρα καὶ ὅσα ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας κατὰ τὸ διάστημα τῆς δεκαοκταμηνίας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου κατὰ τὸ δυνατόν ἐπράχθησαν ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων, χορηγούσης πρὸς τοῦτο τῆς Κυβερνήσεως τῇ Ἐταιρίᾳ συνδρομὴν ἑτησίαν. Δύο δὲ εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν της μέχρι πρὸ τεσσάρων μηνῶν εἰς τὰ ἔργα ταῦτα ἡ Ἐταιρία ἀποστόλους, τὸν Ἀθ. Δημητριάδην, πρῶην ὑπότροφον τῆς Κυβερνήσεως, σπουδάσαντα ἐν Εὐρώπῃ ἀρχαιολογίαν καὶ ἐπανελθόντα, καὶ τὸν ἤδη καὶ πρότερον γνωστὸν ὑμῖν Παν. Σταματάκην. Αἱ δυσκολίαι δὲ ἄς ἀπῆντων εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων

(*) Τὸ ποσὸν δρ. 1636·95, τὸ σημειούμενον ἐν τῷ ἐφετεινῷ ἰσολογισμῷ, ὡς δαπανηθὲν δι' ἔκδοσιν ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, εἶναι διὰ τὸ ΙΖ' φυλλάδιον, τὸ ὁποῖον ἐν τῇ πρὸ 18 μηνῶν λογοδοσίᾳ ἀνεφέραμεν ὡς ὄν ὑπὸ τὰ πιεστήρια καὶ τὸ ὁποῖον εὐθὺς μετὰ τὴν τύπωσιν τῆς λογοδοσίας ἐξεδόθη.

των οἱ ἀπόστολοι οὗτοι ἦσαν ἄπειροι, κυριολεκτικῶς εἰπεῖν, αἱ πλεῖσται παρὰ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν πολιτικῶν τε καὶ στρατιωτικῶν ἐμβαλλόμεναι, διότι αἱ κομματικαὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐνέργειαι ἀκμάζουσι δυστυχῶς χάριν ἀτομικῶν ὠφελημάτων, καὶ τὸν μὲν τοῦ νόμου ἐκτελεστήν ἀσθενῆ ἀποδεικνύουσι, τοὺς δὲ παρανομοῦντας ἰσχυρούς. Οὔτε δὲ προπηλακισμοὶ οὔτε ἀπειλαὶ καὶ βία παρ' ἀρχῶν ἔλειψαν κατὰ τῶν ἀποστόλων τῆς Ἑταιρίας. (*) Καὶ δρόμους ἔπειτα κατὰ συνέπειαν τηλεγραφημάτων τὸ Συμβούλιον ἐδῶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἔκαμνεν εἰς τὰ ὑπουργεῖα συγχρούς, καὶ ἔγγραφα ἐπ' ἐγγράφων συνέττατεν ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ νόμου, καὶ εἰς τὸν Βασιλέα αὐτὸν μετὰ ἰκετηρίας ἐν σώματι ἤναγκάζετο νὰ παρουσιάζηται ἐπ' ἐλπίδι μικρᾶς ἀνέσεως. Δὲν ἔπαυσε δὲ αὕτη ἡ κατάστασις καὶ ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις ἐκπληροῦσα ὅπωςδῆποτε παλαιὰν τῆς Ἑταιρίας εὐχὴν, ἀμφοτέρους τοὺς προδρῆθέντας ἀποστόλους περὶ τὰ μέσα Ἀπριλίου καὶ ἐφόρους ἐμμίσθους τοῦ κράτους διώρισε, τὸν μὲν τῆς Πελοποννήσου, τὸν δὲ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἐξ οὗ διορισμοῦ προσεδοκᾶτο μεῖζόν τι, ἐνίσχυσις τῆς νομίμου ἐνεργείας των, ἥτις ὅμως δὲν ἦλθεν ἐτι, οὐδὲ θὰ ἔλθῃ ἐν ὄσῳ πολλοὶ τῶν πολιτῶν εἰς ἄθλια συμφέροντα ἀποβλέποντες τῆς εὐεξίας τοῦ ὅλου πολιτικοῦ σώματος ἀμελοῦσιν, ἡ δὲ κεντρικὴ ἐξουσία εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἐκασταχοῦ δυνατῶν ὑπενδίδει, ζωὴν ἑαυτῇ πρόσκαιρον ποριζομένη. Ὅπωςδῆποτε ὅμως οἱ ἔφοροι, καὶ περὶ μένοντες ἀνυποστήρικτοι συνήθως παρ' ὧν ἔδει, ἐνήργησαν διὰ τοῦ ζήλου των ἐνίοτε σωτήρια ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων. Ἀπὸ δὲ τεσσάρων μηνῶν μόνον τὸν Σταματάκην εἶχεν ἡ Ἑταιρία εἰς τὴν διάθεσίν της, διότι εἰς τὸν Δημητριάδην ἰδιαιτέραν, ὡς γνωστόν, ἡ Κυβέρνησις ἐνεπιστεύθη ὑπηρεσίαν ἀρχᾶς τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου.

(*) Οἷον ἐν Σπάρτῃ καὶ ἐν Θήβαις, ἐν δυσὶ δηλ. πόλεσιν, ἐνθα τόσα ἀπὸ ἐτῶν ἐνεργεῖ ἡ Ἑταιρία, σεβομένη τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα των.

Ἄνασκαφὴ τάφων ἐγένετο ἐν Ταναγρατῆς Βοιωτίας, διαρκέσασα μῆνας ὅλους καὶ ἐκτελεσθεῖσα καὶ εἰς τινὰς ἀπωτέρω θέσεις, ὡς Κοκκάλι, Μπαλιῆ, Σωληνάρι, Λιάτανην, Μπράτσι κ. λ. Μνήματα ἐπιτάφια ὀρθὰ καὶ ἔμπεδα κατὰ χώραν οὐδαμοῦ εὑρέθησαν. Οἱ δὲ τάφοι αὐτοὶ διαφόρων ὄντες χρόνων καὶ διαφόρου κατασκευῆς, ὄχι σπανίως καὶ ἐξ ἐπιτυμβίων λίθων ἄλλων προγενεστέρων συγκείμενοι, περιεῖχον πρὸς τοῖς ὄστοις καὶ ποιχίλα κτερίσματα. Ἐξήχθησαν λοιπὸν πολλὰ ὀπτῆς γῆς εἰδώλια διαφόρων σχημάτων καὶ διαφόρου τέχνης, ὡσαύτως ἀγγεῖα κεράμεια, σπανίως ταῦτα ἔχοντα γραφὰς καὶ ἐπιγραφὰς, ἔπειτα ἐπιτύμβιαι στήλαι ἐνεπιγράφοι τὸ πολὺ, σπανίως γλυπταί, τέλος καὶ ἀλλοῖά τινα ἀρχαῖα, οἷον σκευῆ καὶ ἐργαλεῖα ἢ κοσμήματα μετὰλλινα, ὧν τὰ μὲν ἐκομίσθησαν εἰς τὸ ἐνταῦθα Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας, τὰ μικρά, τὰ δὲ μεγάλα καὶ βαρέα κατατέθησαν εἰς τὴν ἐν Τανάγρα Συλλογὴν, καταγραφέντα ἀκριβῶς καὶ τακτικῶς παραδοθέντα, ὡς καὶ ἄλλοτε. (*)

Αἱ πλεῖστοι τῶν ἀνασκαφῶν ἐγένοντο ἐπὶ δημοσίου ἐδάφους, τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ ἰδιωτικοῦ, συναινέσει τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ λάβωσι τὰ ἡμίση ἐκ τῶν εὑρεθησομένων κτερισμάτων, τὰς δ' ἐπιγραφὰς καὶ τ' ἀνάγλυφα νὰ καταθέσωσιν ἐν τῇ ἐκεῖ Συλλογῇ. Ἐπειτα τινῶν μὲν τῶν εὑρεθέντων ἐγένετο κατὰ ταῦτα ἡ διανομή, τινῶν δὲ ἄλλων, καθ' ὅσον ἐνέκρινε τὸ Συμβούλιον, ἡγοράσθη καὶ τὸ ἡμισυ, τὸ ἀνῆκον τοῖς ἰδιοκτῆταις, ἀντὶ εὐλόγου ἀποζημιώσεως. Περὶ τῆς ποιότητος τῶν εἴτε οὔτως εἴτε ἄλλως ἀποκτηθέντων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γένη ἐνταῦθα λόγος λεπτομερῆς. Ἀρκεῖ μόνον νὰ εἰπώμεν, ὅτι εἰδώλια ἐξόχου καλλονῆς, ὅποια διαθρυλοῦνται ἀπὸ 2—3 ἐτῶν εὑρεθέντα ὑπὸ ἀρχαιοκαπήλων καὶ πωληθέντα εἰς ξένα Μουσεῖα καὶ τινὰς ἐνταῦθα

(*) Περὶ τῶν ἐν Τανάγρα ἀνασκαφῶν βλέπε λεπτομερείας τινὰς ἐν Ἀθηναίου τόμ. γ'. σελ. 164 κ. ἐξ.

ιδιώτας, ἡμεῖς δὲν εὖρομεν, ἀλλὰ μόνον τινὰ μετρίως καλὰ καὶ περιέργα, γνησιώτατα δὲ βεβαίως, ἐνῶ ἐκεῖνα τὰ διαθρο-
ληθέντα πολλαχῶς ἐκιδθελεύθησαν, ὅπως τοῦτο ἐξ αὐτο-
ψίας ἠξεύρομεν καὶ βεβαιούμεν. Αἱ δὲ πολλαὶ ἐπιγραφαί, αἱ
εὐρεθεῖσαι καὶ διασωθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας, εἶναι ὁμολογου-
μένως πολυτιμότερον κτῆμα τῆ ἀρχαιολογικῆ ἐπιστήμῃ,
συμβάλλουσαι μεγάλως εἰς γνῶσιν πληρεστέραν τοῦ ἀρχαίου
βίου καὶ μάλιστα τῆς ἀνεξαντλήτου ποικιλίας τῶν Ἑλληνι-
κῶν διαλέκτων. Ἐκ τῶν γλυπτῶν λίθων ἐν ἀρχαϊκῆς τέχνης
ἐπιτύμβιον ἐπίθημα εἶναι ἀξιόλογον, ἐκ δὲ τῶν ποικίλων
ἄλλων ἀρχαίων μνημονευτέα εἶναι ἐργαλεῖά τινα χειρουργι-
κὰ χαλκᾶ καλῆς διατηρήσεως καὶ μία εὐμεγέθης λίθος
τῶν τιμίων, ἴσως ἐκ πόρπης, ἔχουσα γλυφὴν Ἀρτέμιδος.

Ἐγένετο καὶ τις μικρὰ σκαφή ἐν θέσει Σωροῦ παρὰ τὸ χω-
ρίον Μουσταφάδες οὐ μακρὰν τῆς Τανάγρας, ἐνθα ἐρείπιόν
τι ἐφάνη καὶ ἐξ αὐτοῦ διάφοροι γλυπτοὶ λίθοι ἐξήχθησαν.
Πιθανῶς δὲ ἤτό ποτε αὐτοῦ ἱερὸν ἀρχαῖον, εἰς ὃ οἱ εὐσεβεῖς
πολλὰ ἀναθήματα μικρὰ ἀφιέρουν, ὧν τῶρα τὰ λείψανα εὐ-
ρέθησαν. Εἰς τῶν αὐτοῦ εὐρεθέντων ἐνεπιγράφων λίθων ἀνα-
φέρει τὴν Μητέρα θεῶν.

Καὶ ἐν Θ ἤ β α ι ς ἐγένοντο ζητήσεις τινές, ὅχι κυρίως
ἀνασκαφαί, ἐξ ὧν παρήχθησαν εἰς φῶς ἀγνοούμεναι τέως
ἐπιγραφαὶ πλείστου ἀξίαι λόγου καὶ κατετέθησαν ἐν τῇ αὐ-
τόθι Συλλογῇ (*), ἧς τὴν ἐπιμέλειαν ἐμπεπιστευμένος εἶναι
ὁ ἐπαρχιακὸς δημοδιδάσκαλος Ἐπαμ. Κορμοάντζος, ἀνὴρ ζη-
λωτῆς τῶν προγονικῶν μνημείων-

Τοιαῦται συζητήσεις ἐγένοντο καὶ ἐν Θ ἰ σ β η καὶ ἐν
Ἄ λ α ῖ ς τ ῆ ς Δ ο κ ρ ἰ δ ο ς καὶ ἐν Δ ἔ ν δ ρ α, καὶ ἐν Ἀ γ ἰ -
ο ἰ ς Τ α ξ ἰ ἄ ρ χ α ἰ ς τ ῆ ς Β ο ἰ ω τ ἰ α ς παρὰ τὸ χωρίον
Χ ὀ σ τ ε ἰ α καὶ ἐν Λ ε β α δ ε ἰ ἄ καὶ ἐν Μ ε σ ο γ ε ἰ ο ἰ ς

(*) Ἴδε τὰ περὶ αὐτῶν ἐν Ἀθηναίου τόμῳ γ'. σελ. 477 κ. ἐξ.

Ἀττικῆς καὶ ἐν Σπάρτῃ, (ἐνθα καὶ Μουσεῖον ἐκτίσθη τὸν παρελθόντα χειμῶνα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ ἐπιμελεία καὶ δαπάνη τῆς Ἑταιρίας συναχθέντα ἀρχαῖα.) καὶ ἐν Κορώνη τῆς Μεσσηνίας, καὶ ἐκ πάντων τούτων τῶν μερῶν ἐπιγραφαὶ σημαντικαί, ὡσαύτως δὲ καὶ γλυπτὰ τινὰ (*) παρήχθησαν ἄξια λόγου, μαρτυροῦντα τὴν μετὰ πεφωτισμένου ζήλου ἐνέργειαν ἀμφοτέρων τῶν ἀποστόλων τῆς Ἑταιρίας. Τινὰ τούτων ἤδη ἐδημοσιεύθησαν ἐνταῦθα. Ἡμεῖς δ' ἐδώ τῶν ἄλλων μερικοτήτων ἐξ ἀνάγκης πολλῆς ἀφιστάμενοι, λέγομεν μόνον, ὅτι ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν ὠρίσθησαν θέσεις δύο ἀρχαίων πόλεων τέως ἀμφισβητούμεναι, ἡ τῆς Ὑήπτου καὶ ἡ τῆς Χορσείας.

Ἐν δὲ Νέῃ Κορίνθῳ κατὰ τὸ νοτιοδυτικὸν αὐτῆς μέρος ἐγένετο τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ἀνασκαφή 107 τάφων, ἐπιστατούντων δύο μιλῶν τοῦ Συμβουλίου, τοῦ Σπυρ. Φιντικλέους καὶ τοῦ Ἰω. Παπαδάκη, οἱ ὅποιοι τότε εἶχον σταλῆ ἐκεῖσε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δι' ἄλλην τινὰ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἠδυνήθησαν δὲ καὶ ταύτην τὴν ἀνασκαφήν νὰ ποιήσωσιν. Ἐξήχθησαν ἐκ τῶν τάφων περὶ τὰ 300 ἀγγεῖα κεράμεα, ὧν τὰ πλεῖστα ἀρχαῖκά, οὐκ ὀλίγα δὲ ἔχοντα κοσμήματα καὶ γραφάς. Ἐδαπανήθησαν δρ. 380:75.

Τὸ Συμβούλιον ἐχορήγησε μικρὸν τι ποσὸν (δρ. 150) καὶ εἰς τὸν φοιτητὴν Κλῶνα Στέφανον, τὸν συναγαγόντα (καθ' ἃ ἐβρέθη ἐν τῇ τελευταίᾳ λογοδοσίᾳ) τὰς τῆς νήσου Σύρου ἐπιγραφάς, ἵνα εὐκολυνθῇ ἡ ἐκδοσίς των, καὶ οὕτως ἐξεδόθησαν αὐταὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ, ὅπερ ἀσμένως οἱ ἀρχαιολογοῦντες ἀπεδέχθησαν.

Τέλος ἐν τῇ λογοδοσίᾳ ταύτῃ μνημονευτέον κρίνομεν καὶ τὸδε, ὅτι τὸ περὶ τῆς Ὀλυμπιακῆς συμβάσεως ὑπόμνημα τὸ συνταχθὲν παρὰ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκριθὲν παρὰ τῆς

(*) Ἰδίως ἐν λίαν ἀρχαῖκῶν ἀνάγλυφον ἐκ Θεσπιῶν. ἴδε Ἀθηναίου τόμ. δ'. σελ. 107.

Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν ἐταίρων τῆς 24 Νοεμβρίου 1874 ἀπεστάλη πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν τῇ 27 τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ ἔντυπον διενεμήθη τὸ αὐτὸ εἰς πολλοὺς βουλευτάς ἰδίᾳ (*) ἀλλὰ πάντες ἤξεύρετε, ὅτι δι' ὄλου δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν. Ἡ Ἐταιρία τὸ ἐπ' αὐτῇ ἐξεπλήρωσε τὸ χρέος τῆς τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐπιστήμην.

Τοσαῦτα εἶχε νὰ εἴπῃ τὸ Συμβούλιον. Ἡ δὲ Συνέλευσις τῶν ἐταίρων ἄς κρίνῃ.

Μετα ταῦτα παρελθὼν ὁ ταμίᾳς τῆς Ἐταιρίας κ^{ος} Παν. Ἐμμ. Γιαννόπουλος ἔλεξε τάδε.

Κύριοι·

Τὸ φύλλον λογαριασμῶ, ὃ φέρετε ἀνὰ χεῖρας, παριστάνει τὴν διαχείρισιν τοῦ ὑμετέρου διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν τῆς Ἐταιρίας· ἡ ἐπιγραφὴ αὐτοῦ «Ἴσολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἀπὸ Ἰουνίου 1874 μέχρι 31 Δεκεμ. 1875» ἦτοι διαχείρισις μηνῶν δέκα ὀκτώ, ἔχει ἱστορίαν τινά, ἣν ἐπιτρέφατέ μοι νὰ ἀφηγηθῶ ἐν συντομίᾳ.

Ἡ ἡμετέρα Ἐταιρία συστηθεῖσα τὸ 1837, διήλθε πρῶτον βίον περίπου δεκαπενταετῆ, ἀριθμοῦσα τότε μεταξὺ τῶν ἐπιτίμων προέδρων, ἀντιπροέδρων καὶ ἐπιτίμων μελῶν αὐτῆς, κεφαλὰς ἐστεμμένας, ὑψηλῆς περιωπῆς ἀνδρας καὶ ἄκρους λογίους, ἀλλὰ καὶ εὐεργέτας τινάς, οἰκονομικῶς ὑποθάλλοντας τὴν ζωὴν αὐτῆς, ἐπιληφθείσης καὶ ἐκτελεσάσης σπουδαίας ἐργασίας ἐν τῇ Ἀκροπόλει· καὶ μόλον τοῦτο ἐβιάσθη νὰ κοιμηθῇ, οἰκονομικῶν λόγων ἕνεκα.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην περίοδον ὀρθὸν ἐκρίθη, ἵνα αἱ

(*) Ἐτυπώθη καὶ χάριν τοῦ κοινοῦ ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» τῆς 3 Δεκεμβρίου 1874, ἀρ. 429.

ἐτήσιαι συνελεύσεις τῶν ἐταίρων γίνωνται ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἐντὸς καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν ὑπερηφάνων ἐρειπίων τοῦ ἐνδοξοτέρου καὶ σεβασμιωτέρου τῶν μνημείων τῆς ἀρχαιότητος, τοῦ Παρθενῶνος, καὶ κατὰ μῆνα Μάϊον, ἀντιστοιχοῦντα περίπου πρὸς τὴν ἐποχὴν τῶν ἀρχικῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ ναοῦ καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν Παναθηναίων· ἀλλ' αἱ συναθροίσεις ἐκεῖναι πολυάριθμοι κατ' ἀρχὰς καὶ ἐκ θεατῶν μᾶλλον πολλῶν, ὠλιγόστευσαν εἰς τρόπον, ὥστε ἐκρίθη εὐλογον νὰ μετένεχθῶσιν εἰς τὴν πόλιν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ πρὸς εὐκόλον τῶν Ἑταίρων προσέλευσιν.

Ὅτε δὲ κατὰ τὸ 1868 ἀνεβίωσεν ἡ Ἑταιρία ἡμῶν, οἰκονομικῶς μὲν ἐβάδιζεν αὖθις τὴν δύσβατον τῶν πενιχρῶν πόρων ὁδόν, ἀπειλουμένη ἴσως καὶ ὑπνον δεύτερον, ἐὰν δὲν ἐπήρχετο ἡ σπουδαία διὰ μιᾶς προικοδόμησις αὐτῆς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τῶν φιλαρχαίων. Τῆς μεγάλης ταύτης εὐεργεσίας οἱ καρποὶ ἐτέθησαν βάσις ἀσφαλῆς εἰς τὴν ἔκτοτε ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν, προστεθείσης πρὸ ὀλίγου συνδρομῆς ἐτησίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείου. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐμφάνισιν τῶν Ἑταίρων εἰς τὰς συνελεύσεις, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ γινομένης, σὺν τῷ προϊόντι χρόνῳ κατέστη ἀραιότερα· συνέβη δὲ κάποτε ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν συνελθόντων νὰ μὴν ᾔηται διπλάσιος τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, καὶ τούτων συμπεριλαμβανομένων.

Αἰτία τῆς καταστάσεως ταύτης ἐθεωρήθη ἡ ἐν τῷ ὀργανισμῷ ὠρισμένη τῶν συνελεύσεων ἐποχὴ, καθ' ἣν οἱ πλείονες τῶν ἐταίρων ἀπέρχονται συνήθως τῶν Ἀθηνῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ἵνα μὴ τὸ ἀρχαιολογικὸν ἔτος τῆς Ἑταιρίας παριστάνη μοναδικὴν ἐξαίρεσιν ἀπέναντι τοῦ πρὸς πάντας συμφέροντος καὶ ἀποδεκτοῦ πολιτικοῦ ἔτους, ἡ τελευταία συνέλευσις τοῦ ἔτους 1874 ἀπεφάσισεν ἵνα ἡ διαχείρισις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου παραταθῆ κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ ἐπιγραφὴν «ἀπὸ Ἰουνίου 1873 μέχρι τῆς 31 δεκεμβρ. 1875»

προβλεφθησομένης ἐν ταῖς ὑπ' ὄψιν λοιπαῖς τροπολογίαις τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἐταιρίας καὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ πολιτικοῦ ἔτους διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ λογοδοσίαν τοῦ συμβουλίου, ἐπομένως καὶ διὰ τὰς γενικὰς συνελεύσεις τῶν ἐταίρων, καὶ ἰδοὺ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ἐκπληροῦσιν σήμερον τὸ συμβούλιόν Σας· ὁ ἕτερος δὲ σκοπὸς τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην θέλουσι προσέρχεσθαι καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις ἐταῖροι εὐκολώτερον εἰς τὰς συνελεύσεις, δυστυχῶς δὲν ἐπετεύχθη, ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνταῦθα παρισταμένων, ἀσχέτως πρὸς τὸ ὅτι ἡ συνέλευσις αὕτη, ὡς πρώτη ἐν τοιαύτῃ ἐποχῇ, δὲν ἐσυνειθίσθη ἔτι ὑπὸ τῶν ἐταίρων.

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα ὁ κ. Ταμίας ἀνέπτυξεν εἰς τὰς λεπτομερείας των πάντα τὰ κονδύλια ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἰσολογισμοῦ, καθὼς καὶ τὰ τοῦ εἰδικοῦ τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας, αὐξηθείσης εἰς τὸ ῥηθὲν χρονικὸν διάστημα κατὰ δραχ. 57.926:89.

Ὁ εἰδικὸς λογισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ λαχείου ἐπιφυλάσσεται εἰς τὸν Ἰσολογισμὸν τῆς νέας διαχειρίσεως, διότι καὶ αἱ πολλαὶ εἰσπράξεις ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐκκύβευσις καὶ ἡ μετ' αὐτὴν γενικὴ ἐκκαθάρισις γίνονται ἐντὸς τοῦ νέου ἔτους, εἰς ὃ μόλις εἰσήλθομεν.

Μετὰ ταῦτα προέβησαν οἱ ἐταῖροι εἰς ἐκλογήν τῆς κατὰ τὸν ὀργανισμὸν ἐξελεγκτικῆς τῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπῆς καὶ ἐξέλεξαν τοὺς Ἐλευθέριον Ῥηγάδην, Στέφανον Ν. Δραγούμην καὶ Βασίλειον Λάκωνα, καὶ οὕτω διελύθη ἡ Συνέλευσις περὶ μεσημβρίαν.

Τῆ δὲ 8 Φεβρουαρίου 1876 ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10 π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ἐταίρων εἰκοσιτεσσάρων, πρῶτον ὁ εἰσηγητῆς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἐκθεσιν.

Κύριοι συνέταιροι !

Ἐκτελοῦντες τὴν ἐν τῇ τελευταίᾳ ὑμῶν γενικῇ συνελεύσει ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ἐντολήν, ἐπελήφθημεν καὶ διεξηγάγομεν τὴν ἐξέλεξιν τῆς ὀκτωκαιδεκαμήνου οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, διαχειρίσεως περιλαμβανούσης ἐξαιρετικῶς, πλὴν τῶν συνήθων ἐτησίων εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν, καὶ τὰς ἔνεκα τοῦ ἐσχάτως κληρωθέντος λαχείου γενομένας.

Καὶ πρῶτον μὲν ἐξηλέξαμεν τὴν διαχείρισιν τῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου τούτου ἐπιτροπῆς ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ ἐγκατεστρωμένην καὶ ἔχουσαν ἐν συνόψει ὡς ἔπεται·

Ἐκ πωλήσεως 47/17 γραμματίων, * πρὸς δραχμὰς 3,36
ἐκάστου, παρήχθησαν δρ. 160329,12

Ἐκ τούτων δ' ἐκρατήθησαν
μὲν λόγῳ προμηθείας δραχμαὶ 14133,30

Εἰσῆλθον δὲ εἰς τὸ ταμεῖον

---

* Σημ. Ἐν τῇ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τυπωθεῖσῃ ἐκθέσει περὶ τῆς α' κληρώσεως σημειοῦνται ὡς διατεθέντες κληροὶ 47807· ἀλλὰ πρὸ τῆς κληρώσεως ἀκυρωθέντες μεταξὺ τῶν ἀπωλήτων δὲν ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα 90 κληροὶ (2911 3000). Διὸ ἀφῆρέσαμεν αὐτούς.

τῆς ἐπιτροπῆς δραχμαὶ	139227,03
Ἐθροισμα εἰσπράξεων δρ.	153360,33
Ὁφείλονται δ' ἐτι κατὰ τὰς ἐν τοῖς βιβλίοις σημειώσεις δρ.	6941,20
Τὸ ὅλον δραχμαὶ	160301,53

Προκύπτει δ' οὕτω διαφορά ἐπὶ ἔλαττον δρ. 27,59.

Ἐκ δὲ τῶν εἰσπραχθεισῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λαχείου δραχμῶν 139227,03, α') παρεδόθησαν τῷ ταμίᾳ τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὰ ὑπ' ἀρ. 196,200,201,206,211 (1875) 2—9, 11 καὶ 12 (1876) διπλότυπα αὐτοῦ δραχμαὶ 137, 812,49, ὧν μόναι δραχμαὶ 60425,74 περιελήφθησαν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τῶν δεκαετηθῶ παρελθόντων μηνῶν, ἅτε μόναι πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1875 εἰσαχθεῖσαι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας. β') ἐδαπανήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς διαφόρους τοῦ λαχείου ἀνάγκας δραχμαὶ 905,37 καὶ γ') μένουσιν ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τῆς ἐπιτροπῆς δραχμαὶ 230 μόνον, ἀναφαινομένου οὕτως ἐλλείμματος δραχμῶν, 279,17, κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Εἰσαχθέντα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας δρ.	137812,49
Δαπανηθέντα	» 905,37
Ἐπόλοιπον ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ	» 230
Τὸ ὅλον	» 138947,86
Εἰσπραχθήσαν ἐν ὅλῳ, ὡς ὀπίσθεν	» 139227,03
Διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον	» 279,17.

Ἀλλά, καὶ διὰ ταύτην τὴν διαφορὰν καὶ διὰ τὴν ἀνωτέρω σημειωθεῖσαν, μικρὰς καὶ ἀσημάντους ἄλλως ἐν μεγάλῃ καὶ ποικίλῃ διαχειρίσει δυσχεροῦς καὶ πολυπλοκωτάτου ἔργου, νομίζομεν ὅτι οὐδεμίαν ἔχει εὐθύνην ἢ κατ' οὐδὲν ἀμελήσασα ἐπιτροπή· μᾶλλον δ' εὐθύνεται ἐπ' αὐτῇ

ὁ λογιστὴς τῆς ἐπιτροπῆς ὁ εἰσπράττων καὶ πρὸς ὄραν φυλάττων τὸ ἀντίτιμον τῶν γραμματίων.

Ὁδηγούμενοι δὲ ὑπ' ἀκριβοῦς καταλόγου τῶν κατὰ τόπους διατεθέντων ἢ μεινάντων ἀπωλήτων γραμματίων, ἐξηλέγξαμεν ὡς οἶόν τε ἀκριβῶς καὶ τὰ εἰς χεῖρας τῆς ἐπιτροπῆς ἐναπολειφθέντα ἀπώλητα γραμμάτια. Καὶ ἔδει μὲν εἶναι ταῦτα 29383 ἐν ὄλω, ἀλλ' ἔνεκα τῆς μὴ μέχρι τοῦδε ἀπαστολῆς 8025 γραμματίων ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ὁδησῶ, Τεργέστη καὶ Γαλαζίῳ ἐπιστατῶν τοῦ λαχείου Ε. Γεωργαντοπούλου, Ι. καὶ Γ. Βουζίνᾳ, Χ. Φραγκοῦδη καὶ Α. Τσαμαδοῦ, ὑπάρχουσι παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ μόνᾳ γραμμάτια 21358. Χαίροντες δὲ βεβαιούμεν ὅτι καὶ βᾶσιν εὔρομεν ἀνελλιπῆ καὶ τὰς σημειώσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἀκριβεστάτας.

Ἄλλ' ὅμως παρατηρήθησαν καὶ τινες ζημίαι ὅλως ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τῆς ἐπιμελείας καὶ τῶν δυνάμεων τῶν διοικητῶν τοῦ λαχείου, ἧτοι α'.) ἀπώλεια δέκα γραμματίων (51091—51100) ἐν τῷ ἐξωτερικῷ· β'.) ἀπώλεια τοῦ ἀντίτιμου 68 γραμματίων, μὴ εὑρεθέντων μεταξὺ τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποθανόντος ἀρχιεπισκόπου Ἀργολίδος, παρ' ᾧ ἦσαν πρὸς πώλησιν μετ' ἄλλων 32 κατατεθειμένα, θεωρηθέντων δὲ ὡς ἡγορασμένων καὶ περιληφθέντων ἐν τῇ κληρώσει, ἵνα μὴ βλαφθῶσιν οἱ τυχὸν ὑπάρχοντες ἀλλῆς πίστεως κάτοχοι αὐτῶν.

Εἶτα δὲ μεταβάντες παρὰ τῷ ταμίᾳ τῆς Ἐταιρίας κ. Π. Ἐμ. Γιαννοπούλῳ, ἐθεωρήσαμεν τὰ ὑπ' αὐτοῦ κρατούμενα βιβλία καὶ ἐξετάσαντες κατ' ἀκρίβειαν τὰς τε εἰσπράξεις καὶ τὰς δαπάνας, ἀντιπαραβαλόντες αὐτὰς πρὸς τὰ σχετικὰ διπλότυπα καὶ ἐντάλματα, βασανίσαντες τὰς ἀθροίσεις, παρατηρήσαντες καὶ ἀριθμήσαντες τὰς ἐπιδειχθείσας ἡμῖν ἐθνικὰς ὁμολογίας, τὰ ἐντοκα γραμμάτια, τὰς μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης, ἰδόντες τὸ περὶ τῶν ἡδῆ κατατεθειμένων

έν τῇ Ἐθνικῇ τραπέζῃ τίτλων πρωτόκολλον, συνηγάγομεν τὰ ἐπόμενα.

Α') Ὁ ὑπὸ τοῦ κυρίου ταμίου ὑποβληθεὶς ἡμῖν έν τῇ τελευταίᾳ συνελεύσει ἰσολογισμὸς, έν ᾧ βεβαιοῦται ἡ κατὰ δραχμὰς 57926,89 αὔξησης τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας, ἐλέγχεται ἐκ τῶν έν τοῖς βιβλίοις κατακεχωρισμένων σημειώσεων καὶ τῶν διπλοτύπων μέχρι λεπτοῦ ἀκριβῆς.

Β') Παρὰ μὲν τῇ Ἐθνικῇ τραπέζῃ ὑπάρχουσι κατατεθειμένα: 589 ὁμολογίαι τοῦ Ἐθνικοῦ δανείου τῶν 9 $\frac{1}{2}$ %, 20 ὁμολογίαι τῶν 6 ἑκατομμυρίων, 8 μετοχαὶ τῆς Ἐθν. τραπέζης καὶ τέσσαρες τίτλοι ἐντόκων καταθέσεων δρ. 10,031· παρὰ δὲ τῷ ταμίᾳ τῆς Ἐταιρίας α') 5 ὁμολογίαι τοῦ ἔθν. δανείου τῶν 9 $\frac{1}{2}$ %, ὧν αἱ 4 ἐκ δωρεᾶς τοῦ Βαλλιέρου, β') 166 ὁμολογίαι τοῦ ἔθνικοῦ δανείου τῶν 8 $\frac{1}{2}$ % ἀγορασθεῖσαι ἐσχάτως ἐκ χρημάτων τῆς Ἐταιρίας, γ') δύο ἔντοκα γραμμάρια φέροντα έν ὄλθω δραχμὰς 15500, δ') 4 ὀνομαστικαὶ μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης.

Γ') Τὸ έν τῷ ἰσολογισμῷ ἐγγεγραμμένον καὶ ἀκριβῆς ἐλεγχθὲν περίσσευμα δραχμῶν 29354,32 ὑπάρχει εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου, πλὴν δρ. 14094,85, κατατεθειμένων ἀτόκως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Περαίνοντες δέ, Κύριοι συνέταιροι, τὴν ἡμετέραν ἔκθεσιν, καθῆκον ἀπαράβατον θεωροῦμεν νῦν, ὅτε καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς Ἐταιρίας ἠξίθη σπουδαίως καὶ αἱ ἐπεκταθεῖσαι ἐργασίαι αὐτῆς πολυπλοκώτεραι κατέστησαν, ἵνα συστήσωμεν ὡς ἀναπόφευκτον τὴν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, συναινούσης τῆς συνελεύσεως, πρόσληψιν εἰδικοῦ καὶ ἐπὶ τούτῳ μισθουμένου λογιστοῦ καὶ βοηθοῦ τοῦ ταμίου τῆς Ἐταιρίας, εὐχρηθῶμεν δὲ καὶ μείζονα ἔτι τῶν μέχρι τοῦδε ἀξιεπαίνως τετελεσμένων κατὰ τε τὴν καθαρῶς ἀρχαιολογικὴν καὶ κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἀξίαν ἔργα πεποιθότες ὅτι μόνῃ ἢ ἐπιχείρησις μεγάλων ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν, ἐξάγουσα τὴν μέχρι

τοῦδε ἀποροῦσαν Ἑταιρίαν ἐκ τῆς σκιᾶς, ἣν παρεντιθέμεναι καὶ ἀποτρέπουσαι τὴν προσοχὴν τῶν πολλῶν ἐκτείνουσιν ἐπὶ αὐτῆς ὡς κολοσσιαῖα οἰκοδομήματα αἱ ὑπὸ ξένων ἐνεργούμεναι καθολικαὶ περιφανῶν ἱστορικῶν τόπων ἀνασκαφαί, αὐξάνει μὲν τὸ ὄνομα καὶ τὴν φήμην τῆς Ἑταιρίας, καθέλκει δὲ πανταχόθεν εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς αὐθορμήτους οὕτως εἰπεῖν καὶ ἀφρόνους τοὺς πόρους, ἐμπεδοῦσα οὕτως μέγα καὶ ἀσφαλές μέλλον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Φεβρουαρίου 1876.

Οἱ Ἐλεγκταί

Β. ΛΑΚΩΝ, Ε. ΡΗΓΑΔΗΣ, Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Περὶ τῆς ἐν τῇ ἐκθέσει προτεινομένης προσλήψεως λογιστοῦ ἢ Συνέλευσις ἀπεφάνθη, ὅτι, ἂν τὸ ἐγκρίνη τὸ μέλλον Συμβούλιον, δύναται νὰ διορισθῇ λογιστής. Εἶτα ὁ πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Συνέλευσιν, ἂν τὴν πέρυσι γενομένην πρότασιν περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμβούλων εἰς ἑνδεκα θέλῃ σήμερον νὰ τὴν συζητήσῃ ἢ νὰ τὴν ἀναβάλῃ. Ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνθη, σήμερον μὲν νὰ γίνῃ ἢ ἐκλογή τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ὠρισμένα ἐν τῷ ὀργανισμῷ, νὰ συγκαλεσθῇ δὲ προσεχῶς ἕκτακτος Συνέλευσις διὰ τε αὐτὴν τὴν περὶ πρόσθήκης δύο ἔτι συμβούλων πρότασιν καὶ δι' ἄλλας μεταβολὰς, ἅς τινες τῶν ἐταίρων ἔχουν σκοπὸν νὰ προτείνουν, ἰδίως δὲ ὁ μέχρι τοῦδε γραμματεὺς, ὅστις καὶ ἀνήγγειλε ρητῶς τοῦτο.

Μετὰ ταῦτα διὰ δύο ψηφοφοριῶν ἐξελέχθη τὸ νέον Συμβούλιον. Καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀπὸν ψηφοφορίαν ἐξελέχθησαν οἱ ἑξῆς.

Πρόεδρος ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ διὰ ψήφων 23

Ἀντιπρόεδρ. ΣΠΥΡ. ΦΙΝΤΙΚΑΗΣ » » 12

(τοῦ Στεφάνου Ν. Δραγούμη λαβόντος ψήφους 8 καὶ ἄλλων τριῶν λαβόντων τὰς ἄλλας τέσσαρας).

Ταμίας Π. ΕΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ	διὰ ψήφων	22
Γραμματεὺς ΣΤΕΦ. Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ	»	» 23
Κατὰ δὲ τὴν 2 ^α ψηφηφορίαν, ψηφηφορησάντων 25 ἑταίρων, διότι εἶχεν ἐν τῷ μεταξύ προσέλθει εἰς ἀκόμῃ ἑταῖρος, ἐξελέχθησαν σύμβουλοι οἱ ἐξῆς·		
ΕΥΘ. ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ	διὰ ψήφων	24
ΙΩ. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ	»	» 23
Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ	»	» 24
ΛΥΣ. ΚΑΦΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥΣ	»	» 20
ΣΩΤ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ	»	» 17
Τούτων γενομένων, ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ ὥραν 1 μ.μ.		

ΠΙΝΑΞ Α'.

ἐμφαίνων τὰ εἰσαχθέντα ἀρχαῖα εἰς τὰ δημοτικὰ μουσεῖα
 α') Σπάρτης, β') Μυκόνου, γ') Τανάγρας, δ') Θηβῶν, ε')
 Πλαταιῶν, ς') Χαιρωνείας καὶ ζ') Λεβαδείας, ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου
 1871 ἕως τέλους Δεκεμβρίου 1873, ἐπιμελεία καὶ δαπάνη
 τῆς ἀρχαιολ. Ἑταιρίας καὶ συνδρομῆ τῆς Κυβερνήσεως.

Α. Εἰς τὸ Μουσεῖον Σπάρτης.

1) ἀνάγλυφα ἀναθηματικά ἀρχαῖκα, λίθινα, σῶα καὶ εἰς τεμάχια	10
2) ἀνάγλυφα λίθινα, σῶα καὶ εἰς τεμάχια, ὧν τὰ πλεῖστα ἀναθηματικά	70
3) κεφαλαὶ λίθινοι σῶαι καὶ ἐφαρμέναι	40
4) ἀγάλματα λίθινα ἄνευ κεφαλῆς μικρὰ καὶ μεγάλα, σῶα καὶ τεθλασμένα	60
5) προτομαὶ λίθινοι	4
6) ἄκραι χεῖρες καὶ πόδες λίθινοι	47
7) λίθοι ἐνεπίγραφοι παντὸς εἶδους, σῶοι καὶ εἰς τεμάχια	116

- 8) διάφορα ἄλλα ἀρχαῖα, λίθινα καὶ κεράμια 94
 9) νομίσματα χάλκινα καὶ ἐν ἀργυροῦν . . . 232
 10) πόρπη ὀρειχαλκίνη 1 644

**β'. Εἰς τὸ μουσεῖον Μυκόνου ἐκ τῶν ἀρχαιο-
 τήτων τῆς Δήλου.**

- 1) κεφαλὴ μαρμαρίνη 1
 2) τεμάχια ἀγαλμάτων, ἀναγλύφων καὶ ἄλ-
 λων ἀρχαίων 55
 3) λίθοι ἐνεπίγραφοι, σῶσι καὶ εἰς τεμάχια
 παντὸς εἶδους 64 120

γ'. Εἰς τὸ μουσεῖον Τανάγρας.

- 1) ἀγαλμα ἀκέφαλον, λίθινον 1
 2) ἀναγλυφον ἐπιτύμβιον, ἀρχαῖκόν, ἐνεπί-
 γραφον, ἐκ πώρου 1
 3) ἀνάγλυφα ἐπιτύμβια σῶα καὶ τεθλασμέ-
 να, λίθινα 21
 4) λάρνακες πήλιναι, σῶαι 28
 5) στῆλαι ἐπιτύμβιοι λίθιναι, ἐνεπίγραφοι . 755
 6) ὑδρῖαι πήλιναι, κάλπαι μετὰ ὀστέων, ὧν
 μία μολυβδίνη, ἀγγεῖα, λύχνοι κ.λ.π.
 κτερίσματα 110
 7) τεμάχια κεράμων, φέροντα τύπον σφρα-
 γῖδος, μονογράμματα καὶ ἄλλακος-
 μήματα 99
 8) κρανία νεκρῶν σῶα 2
 9) λίθοι ἐνεπίγραφοι, ἤτοι ψηφίσματα, ἐπι-
 γράμματα κ.λ.π. 51
 10) διάφορα ἀρχαῖα, λίθινα καὶ κεράμια 67 1135

εἰς τὸ Μουσεῖον Θηβῶν.

- 1) προτομῆ λιθίνη 1

2) ανάγλυφα λίθινα ἀναθηματικά καὶ ἐπι- τύμβια, σῶα καὶ εἰς τεμάχια	40	
3) λίθοι ἐνεπίγραφοι παντὸς εἶδους σῶοι καὶ εἰς τεμάχια	103	
4) διάφορα ἀρχαῖα λίθινα	17	
5) λάρνακες πήλιναι, σῶαι	2	163

ε'. Εἰς τὸ Μουσεῖον Ἡλαταίων.

1) ανάγλυφα ἐπιτύμβια λίθινα	2	
2) λίθοι ἐνεπίγραφοι	12	

στ'. Εἰς τὸ Μουσεῖον Χαίρωνείας.

1) κεφαλὴ μαρμαρίνη	1	
2) τεμάχια ἀγαλμάτων, ἀναγλύφων καὶ ἄλ- λων ἀρχαίων	22	
3) λίθοι ἐνεπίγραφοι παντὸς εἶδους, σῶοι καὶ εἰς τεμάχια	37	
4) διάφορα ἀρχαῖα, λίθινα καὶ κεράμεα . .	35	95

ζ'. Εἰς τὸ Μουσεῖον Αεθαδεΐας

1) ανάγλυφον ἀναθηματικὸν λίθινον . . .	1	
2) λίθοι ἐνεπίγραφοι, σῶοι καὶ εἰς τεμάχια	9	10
Τὸ ὅλον ἀρχαῖα		2181

Σημειώσεις. Εἰς τὸ Μουσεῖον Τανάγρας εἰσῆχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθανασίου Δημητριάδου ἐφορεύοντος ἀρχαῖα 215.

Εἰς δὲ τὸ Μουσεῖον Θηβῶν εἰσῆχθησαν ὑπὸ τοῦ δημοδιδασκάλου Ἐπαμεινώνδου Κορομάντζου, ὅστις κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου ἐπιμελῶς ἐφορεύει τοῦ Μουσείου, ἀρχαῖα 88.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1876

Π. Στυμαστόκης.

ΠΙΝΑΞ Β'.

ἐμφαίνων τὰ καταγραφέντα ἀρχαῖα, τὰ ὅποια ἐν καιρῷ θέλουσι περισυναχθῆ καὶ κατατεθῆ εἰς τὰ οἰκεῖα δημοτικά Μουσεῖα ἐν τοῖς δήμοις α') Σπάρτης. β') Κορώνης γ') Ἐρεπιόις Μεσσήνης, δ') Μαντινείας, ε') Δήλου καὶ Ῥηνείας, ς') Τανάγρας ζ') Θηβῶν, η') Πλαταιῶν, θ') Θεσπιῶν, ι') Θίσβης, ια') Χαιρωνείας, ιβ') Λαρύμνης, ιγ') Ἀταλάντης καὶ ιδ') Κρωπείας, ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1871 ἕως τέλους Δεκεμβρίου 1875, ἐπιμελεία καὶ δαπάνη τῆς ἀρχαιολ. Ἐταιρίας καὶ συνδρομῇ τῆς Κυβερνήσεως.

α')	ἐν τῷ δήμῳ Σπάρτης	κατεγράφησαν ἀρχαῖα, γλυπτὰ καὶ γραπτὰ	155
β')	»	Κορώνης	»
γ')	ἐν τοῖς ἔρειπίοις	Μεσσήνης	»
δ')	ἐν τῷ δήμῳ	Μαντινείας	»
ε')	ἐν τοῖς ἔρειπίοις	Δήλου καὶ Ῥηνείας	»
ς')	ἐν τῷ δήμῳ	Τανάγρας	»
ζ')	»	Θηβῶν	»
η')	»	Πλαταιῶν	»
θ')	»	Θεσπιῶν	»
ι')	»	Θίσβης	»
ια')	»	Χαιρωνείας	»
ιβ')	»	Λαρύμνης	»
ιγ')	»	Ἀταλάντης	»
ιδ')	»	Κρωπείας	»

Τὸ ὅλον ἀρχαῖα 887

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1867.

Π. Σταματάκης.

ΠΙΝΑΞ Γ'.

ἐμφαίνων τὰ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν μετακομισθέντα ἀρχαῖα ἵνα ἀποτεθῶσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Μουσεῖον τῆς ἀρχαιολογ. Ἐταιρίας ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1871 ἕως τέλους Δεκεμβρίου 1875, προσρχόμενα τὰ μὲν ἐξ ἀγορᾶς, τὰ δὲ ἐκ δωρεᾶς πολιτῶν, τὰ δὲ ἐκ περισυναγωγῆς.

α'. ἐκ Σπάρτης.

1) δύο χάλκινα εἰδώλια ὧν τὸ ἓν ἀρχαῖκόν. 2

β'. Ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαδικῆς πόλεως Ἀσίας.

1) ἀγάλμα ἀρχαῖκόν λιθινόν ἀνευ κεφαλῆς, ἐνεπίγραφον 1

γ'. Ἐκ Μυκόνου καὶ Δήλου.

1) στήλη μεγάλη, γραπτὴ εἰς τὰς δύο πλευράς 1

2) κεφαλὴ μαρμαρίνη, ἀρχαῖκή 1

3) βάσις μαρμαρίνη, ἐφ' ἧς δύο πόδες ἀρχαῖκοῦ ἀγάλματος 1

4) ἕξ τεμάχια ἰγδίου λιθίνου ἐνεπιγράφου . . 1

5) ἄκρα χεὶρ μεγάλη λιθίνη . . . . . : 1

6) λαβαὶ ἀμφορέων πήλιναι ἐνεπίγραφοι . . 800 805

δ'. Ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τάφων Τανάγρας.

1) Πήλινα εἰδῶλα, ἀγγεῖα, δακτυλιόλιθος, νομίσματα καὶ διάφορα ἄλλα κτερίσματα 550

ε'. Ἐκ Θεσπιῶν.

1) ἡμισυ ἀναγλύφου ἐπιτυμβίου, ἀρχαῖκοῦ λιθίνου ἐνεπιγράφου 1

2) προσωπεῖον πήλινον, σῶον 1

3) εἰδώλια πήλινα 2 4

στ'. Ἐκ τῆς παρὰ τῇ Θέσβῃ πόλεως Χορσείας.

1) λίθος ἐνεπίγραφος 1

2) ἐνώπιον ἀργυροῦν 1

3) νομίσματα χάλκινα 15

4) ἀγγεῖα ὑάλινα μεγάλα, σῶα 2

5) κρανίον νεκροῦ ἐκ τάφου, σῶον 1 20

ζ'. Ἐκ Χαιρωνείας.

1) ἀγαλμάτιον Ἀφροδίτης μαρμάρινον σῶον 1

η'. Ἐξ Ἀλῶν Λαρύμνης.

1) εἰδώλια πήλινα, σῶα 36

θ'. Ἐξ Ὀρχομενοῦ τῆς Βοιωτίας.

1) Ἀγαλμάτιον Ἀφροδίτης μαρμάρινον ἄνευ
κεφαλῆς 1
2) ἄκραι χεῖρες λίθιναι 2
3) δάκτυλοι χάλκινοι 2 5

ι'. Ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν Ῥαμπόλεως καὶ Ἀδῶν.

1) ἀγγεῖα πήλινα 60
2) ξίφος σιδηροῦν 1
3) ποτήριον ἀργυροῦν, τεθλασμένον . . . 1 50

ια'. Ἐκ τοῦ δήμου Κρωπείας.

1) λίθοι ἐνεπίγραφοι 7
2) γλυπτὰ 2
3) σταθμὰ μολύβδινα 3
4) κλειδίον ὄρειχάλκινον 1 13

ιβ'. Ἐκ Κυθήρων.

1) λίθοι ἐνεπίγραφοι 2
2) νόμισμα χαλκοῦν τῆς ἀρχαίας πόλεως
Κυθήρων 1 3

Τὸ ὅλον ἀρχαῖα 1492

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1876.

III. Σταματάκης.

Ἐν τοῖς δημοτικοῖς μουσείοις ἐξησφαλίθησαν ἀρχαῖα 2181
Κατεγράφησαν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις » 887
Μετεκομίσθησαν εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Ἐταιρίας » 1492

Τὸ ὅλον ἀρχαῖα 4560

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

τῶν ἐντὸς δεκαοκταμηνίας καταβαλόντων συνδρομῆν.

(Ὅσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἐτησίᾳ καὶ καθυστεροῦσαν συνδρομῆν κατέβαλον ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους.)

ΕΔ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον	Δρ.	1000
* Ἀγγελόπουλος Ἰωάννης	»	30
Ἀνδρόπουλος Σταῦρος	»	15
Ἀντωνιάδης Γ. Ἐ.	»	15
Ἀρεταῖος Θ.	»	15
Βερενίκης Ἀθ.	»	15
Βιώνης Γ.	»	15
Βουκύδης Θ.	»	15
Βουσάκης Ἀρ.	»	15
Γεράκης Γ. Α	»	15
Γιαννόπουλος Π. Ε.	»	15
Γοργόλη Παρασκευὴ (προσφορὰν ἕκτακτον)	»	224
Gossrau Wilh.	»	15
Δαμαλᾶς Νικ.	»	15
Δαμασκηνὸς Ἀντ.	»	15
Δήμητσας Μαργ	»	15
Δούμας Κωνστ.	»	15
Δραγάτσης Ἰάκ. (προσφορὰν ἕκτακτον)	»	30
Δραγούμης Μ	»	50
Δραγούμη Ἐλ.	»	15
Δραγούμης Στέφ.	»	15
Δρόσης Α.	»	15
Ἐμμανουήλ Ἀδελφοὶ (ἕκτακτον προσφορὰν)	»	150
Ἐδσπρατιάδης Π.	»	15
Θεοδωρίδης Ἀλ.	»	15

Θεολόγης Παντ.	»	50
Ίασεμίδης Π.	»	15
Ίωαννίδης Γρηγ. (ἀρχιμανδρ.)	»	15
Ίωάννου Φίλιππος	»	30
Καλαποθάκης Μ.	»	15
Καλλιγᾶς Π.	»	15
Καλογεράς Νικηφ. (ἀρχιμανδρ.)	»	22,40
Καστόρχης Ε.	»	15
Καφταντζόγλους Α.	»	15
Koehler Ulr.	»	28
Κοκίδης Δημ.	»	15
Κολιάτσος Σωκρ. (ἀρχιμανδρ.)	»	15
Κοντογόνης Κ.	»	15
Κοντόσταβλος ΄Αλ. Α.	»	15
Κορδέλλας Α.	»	15
Κορομάντζος Θ.	»	15
Κορομηλᾶς Δ.	»	15
Κορωνάϊος Π.	»	20
Κουμανούδης Στέφ. ΄Αθ.	»	15
Κυριακός Ίω.	»	15
Κωνσταντίνου Γεώργιος	»	15
Λάμπρος Π.	»	15
Λασκαρίδης Α.	»	15
Lüders O.	»	28
Μαλικόπουλος Θεμ.	»	15
Μάμουκας Α.	»	15
Μαυρογορδάτος Λουκᾶς (ἕκτακτον προσ- φορὰν)	»	280
Μαυροκορδάτος Νικ. ΄Αλ.	»	20
Μερκάτης Α.	»	25
Merlin K. L.	»	25
Μεσηνέζης Ίω.	»	15

Μιστριώτης Γ.	»	15
Μυλωνᾶς Κυρ.	»	15
Νάκης Ν.	»	15
Νέγρης Ν.	»	15
Νικόδημος Κ.	»	15
Νικολαΐδης Γ.	»	15
Οικονόμος Σοφ. Κ.	»	15
Ὁρφανίδης Δημ.	»	15
* Πανδούρης Ἰ. Κ.	»	60
Πανταζίδης Ἰω.	»	15
Παπαδάκης Ἰω. Γ.	»	15
Παπαρῤῥηγόπουλος Κ.	»	15
Παπαρῤῥηγόπουλος Π.	»	15
Πάππος Δημ.	»	30
Παυλίδης Παν.	»	15
Περβάνογλους Ἰω.	»	15
Πετράκης Π. Α.	»	15
Πετρῆς Ν.	»	25
Πορφυρόπουλος Κ.	»	15
Πρετεντέρης Χαρ. Τ.	»	15
Ῥάλλης Δ. Γ.	»	28
Read J. Meredith (προσφοράν ἕκτακτον)	»	200
ῤενιέρης Μ.	»	15
ῤηγάδης Ἐλ.	»	40
ῤιχάκης Ἀντ.	»	50
ῤομπότης Παν.	»	15
ῤουσόπουλος Α.	»	15
Σαρίπολος Ν.	»	15
Schliemann H.	»	9,015
Schmid Jul.	»	15
Scott.	»	52,05
Σεμιτέλος Δ.	»	15

Σουρμελής Δ.	»	15
Σουΰτσος Ἰ. Α.	»	50
* Σταματάκης Π.	»	50
Στεφανόπουλος Ἰ. Αντ. Ζ.	»	15
Stuart Wil. (προσφοράν ἑκτακτον)	»	100
Σχινᾶς Β.	»	15
Σωτηρόπουλος Σ.	»	15
Τουφεκτοῆς Σπ.	»	15
Φιλαδελφεὺς Χ. Ν.	»	15
Φίλιος Δημ.	»	28
Φιλιππίδης Γ.	»	15
Φίλωνος Φ.Ι.	»	15
Φιντίκλῆς Σπ.	»	15
Φυτάλης Γ.	»	15
Χαρίλαος Ἰ. Εμ.	»	50
Χατζόπουλος Ν.	»	15
Χρηστίδης Δ.	»	15
Wilberg K.	»	15
Ziller E.	»	15

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ὁ δῆμος Πειραιέων	»	50
Ἰ. Αντωνιάδης Α. Ι.	»	15
Ζωγρίφος Ἰ. Αθ.	»	30
Μουτζόπουλος Δημ.	»	15
Μουτζόπουλος Τρ.	»	15
Ἰ. Ράλλης Α.	»	15
Σέρμπος Σ.	»	15

ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

Ἰ. Ἀλεξανδρίδης Σταῦρος	»	20
Δημητρίου Ἰ. Επαμίνωνδας	»	20
Κορομάντζος Ἰ. Επαμ.	»	15

ΕΝ ΑΤΑΛΑΝΤΗ		
Κανακᾶς Πάτροκλος	»	15
ΕΝ ΠΥΡΓΩ ΗΛΕΙΑΣ		
Αύγερινός Πέτρος	»	28
ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ		
* Στρατηγόπουλος Νικήτας	»	30
ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ		
* Ο δῆμος Ἐρμουπολιτῶν	»	400
Βαφιαδάκης Δημ.	»	15
ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ		
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ		
* Βασιάδης Κ. Ἡροκλῆς	»	45
Κέπετζης Σταύρος	»	15
Χρηστάκης Ζωγράφος (πρασφορὰν ἕκτα- κτον)	»	2300.
ΕΝ ΒΩΛΩ		
Γυαλᾶς Δημ.	»	15
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῇ		
* Οἰκονόμου Κωνστ. Γ	»	30
ΕΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ		
Ἄνθιμος (ἀρχιεπίσκοπος)	»	67,20
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ		
Α. Λόντος	»	25
ΕΝ ΓΑΛΑΖΙΩ		
Ἰοδυσσεὺς καὶ Μενέλαος Νεγρεπόντε		200
ΕΝ ΤΡΙΕΣΤΙῶ		
* Ἀντωνόπουλος Δημ.	»	30
* Ἀφεντούλης Γ.	»	300
Περβάνογλους Η.	»	45
ΕΝ ΡΙΕΝΝῇ ΑΥΣΤΡΙΑΣ		
Σίνας Σίμ.	»	100

ΕΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑ

Βλαστός Στέφ. Α.	»	28
Καραμάνος Φωκ. Γ.	»	15

ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ

Δεστούνης Γαβρ.	»	40
* Κοντογιαννάκης Ίω.	»	1145
* Συμβουλίδης Γ.	»	60

ΕΝ ΚΑΛΚΟΥΤΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΑΙΚΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

Ἀγέλαστος Ίω. Ε.	»	29,10
Ἀργέντης Α. Α.	»	58,20
Ἀργέντης Π. Α.	»	58,20
Βαλέττας Ν.Ι.	»	58,20
Βλαστός Θ. Α.	»	87,30
Βλαστός Θ. Π.	»	29,10
Γεωργιάδης Γ. Α.	»	29,30
Καλβοκορέσης Μ.	»	29,10
Λαμπρινούδης Ἀλέξ. Ν.	»	29,10
Λαμπρινούδης Μιλτ.	»	29,10
Λαμπρινούδης Κωνστ.	»	29,10
Μασσαούτης Ι.	»	29,10
Μασούν Μ.	»	29,10
Μαυρογιάννης Ζ. Α.	»	29,10
Μαυρογορδάτος Στυλ. Ν.	»	29,10
Μεταξᾶς Γ.	»	29,10
Μήκας Ἀνδρ.	»	29,10
Μινέττας Ίω.	»	29,10
Νεγρεπόντες Γ.	»	29,10
Νεγρεπόντες Ζ. Α.	»	58,20
Παπασπυρόπουλος Δαμασκ. (ἀρχιμανδρ.)	»	29,10
Paul G. L.	»	58,20
Πρώϊος Π. Κ. :	»	29,10

Ῥάλλης Π. Ι	»	29,10
Ῥίζος Γ.Γ.	»	58,20
Ταμπάκης Χαρ.	»	29,10
Φραγκίδης Δ.	»	58,20
Χρύσανθος Ζ.Δ.	»	29,10
Ψύχας Σταμ.	»	58,20

Δωρηταὶ βιβλίων καὶ τὰ βιβλία αὐτὰ.

Ἡ ἐν Πετροπόλει Commission Impériale archéologique τὰ ἑαυτῆς Comptes rendus τῶν ἐτῶν 1870—1 μετὰ πινάκων εἰς φύλ.

Ἡ ἐν Κοπεγχάγῃ Société royale des antiquaires du Nord τὰ ἑαυτῆς Mémoires τῆς nouvelle série 1873—4 ἀπὸ σελ. 1—98.

Τὸ ἐν Γενεύῃ Institut national τοῦ ἑαυτῆς Bulletin τὸν 20^{ον} τόμον.

Τὸ ἐν Βασιγκτῶνι τῆς Ἀμερικῆς Σμιθωνιακὸν Καθίδρυμα τὸ ἑαυτῆς Annual report τοῦ ἔτους 1872 καὶ 1873. Ἐτι δὲ τὰ ἐξῆς τρία βιβλία. The geographical distribution of animals and plants by Ch. Pickering, Boston, 1854 εἰς 4^{ον}, Archeological researches in Kentucky and Indiana, 1875, by F. W. Putnam.—Eight annual report of the trustees of the Peabody museum of american archeology and ethnology. Cambridge, 1875, εἰς 8^{ον}.

Ἡ ἐν Λουγδούνῳ τῆς Γαλλίας ἀκαδημαϊκὴ Ἑταιρία τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τὰ ἑαυτῆς Annales τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἐν Παρισίοις P. Foucart τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συγγράμματος τοῦ Lebas Inscriptions de Grèce (Mégare et Peloponnèse,) ἐρμηνευτικοῦ κειμένου ἀπὸ σελ. 129—176 καὶ Supplement πινάκων ἀπὸ σελ. 513—527.

Ὁ αὐτόθι G. Perrot ἐν φυλλάδιον *sur quelques inscriptions inédites des côtes de la Mer noire.*

Ὁ αὐτόθι Aurès, Tableaux indicatifs des mesures de capacités romaines et attiques . (εἰς δύο ἀντίτυπα.)

Ὁ ἐν Βερολίῳ Adler, Die Stoa des Koenigs Attalos II.

Ὁ αὐτόθι F. Piper δύο φυλλάδια *Inscriptionen Constantins des grossen καὶ Das christliche Museum der Universitæt zu Berlin.*

Ὁ ἐν Βόνη R. Kekulé, Die Gruppe des Kuenstlers Menelaos. Leipzig, 1870, εἰς 4ον

Ὁ ἐν Βενετία Ἴω. Βελούδιος *La spada del imperatore Constantino.*

Ὁ ἐν Ῥαιδεστῷ φιλεκπαίδ. Σύλλογος Ἐκθεσιν ἐπέτειον καὶ ἀντίγραφα δύο ἐπιγραφῶν.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Γ. Ἀθηνογένης 45 φωτογραφήματα ἀρχαίων τοῦ Μουσείου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ ἐν Θεσσαλονίκη ἰατρὸς Π. Πόταγος φωτογραφήματα μνημείων ἐπιτυμβίων Θεσσαλονίκης.

Ὁ ἐν Ἀμισῷ A. Caravel ἀντίτυπον σφραγίδος ἐχομένης σύμβολά τινα Ἀσσυριακά.

Ὁ ἐν Ζακύνθῳ Π. Χιώτης τὸν α'. τόμον τῆς παρ' αὐτοῦ Ἱστορίας τοῦ Ἰονίου κράτους.

Ὁ ἐνταῦθα Ἀλέξ. Γ. Κυριακός *Transactions of the royal Society of literature, II ser. vol. III part I.* ἐνθα ἡ τοῦ Stoddart πραγματεία περὶ λαβῶν ἀμοφορέων ἐνεπιγράφων τῆς Κνίδου, Πόδου κτλ.

Ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑταιρίας *Ueber ein altattisches Grabdenkmal aus Griechenland, von A. Kirchhoff, mit einem Nachtrage von E. Curtius, Berlin, 1874, εἰς 4ον*

Οἱ συντάχται τοῦ ἐν Ἀθήναις περιοδικοῦ Ἀθηναίου, τὸν τρίτον τόμον τοῦ περιοδικοῦ τούτου.

Βιβλία αγορασθέντα χρήμασι τῆς Ἑταιρίας.

Ἀρχαιολογική Ἐφημερίς Βερολίνου, τοῦ ἔτους 1875.

Mortillet, le signe de la croix avant le Christianisme:
Paris, 1866.

Michaëlis, der Parthenon. Leipzig, 1870.

Bötticher, der Zophoros am Parthenon. Berlin, 1875.

Gurlitt, das Alter der Bildwerke und die Bauzeit
des sogenannten Theseion in Athen. Wien, 1875.

Δ ω ρ η τ α ἰ ἀ ρ χ α ἰ ω ν .

EN AΘHNAIS

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, Ἡ Ἑταιρία
τοῦ ἀεριόφωτος, Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χατζηκώστα, Ἀρι-
στείδης Παπούδωφ, Ἰω. Θεοφιλάτος, Ἐνρ. Τράϊμπερ, Εὐαν-
θία Θ. Καντσιλλιέρη, Ἀθαν. Γαβριηλάκης, Δ. Πάππος, Ἀλέξ.
Γ. Κυριακός, Ἀδελφοὶ Κούζη, Ἰω. Οἰκονομίδης, Παναγ. Γ.
Γεννάδιος, Ἰάκ. Δραγάτσης, Θ. Κουτσούλης, Νικηφ. Καλο-
γεράς, Νικόλ. Μπενέτος, Ἀλέξ. Ξακουστῆς, Ξαυέρ. Λάν-
δερερ, Ἐνρ. Τσίλλερ, Θεόδ. Ἀρεταῖος, Νικ. Σπαθῆς, Μιχ.
Καλαποθάκης, Παναγ. Ἀντωνιάδης, Ἰω. Κουτσογιάννης.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Γεώργ. Παπαχρήστου, Ἀθαν. Βανάκος, Γεώργ. Φωτει-
νός, Ἰω. Καβελλάρης, Νικ. Καλαντζῆς, Α. Χελιδώνης, Τ.
Μαρκόπουλος, Κωνστ. Α. Μωραΐτης, Κυριακοῦλα Γ. Νε-
ρούτσου, Ἰωάν. Κανελλόπουλος, Ἐμμαν. Μόρμορης.

ΕΚ ΤΟΥ ΒΕΩΤΕΡΙΚΟΥ.

Δημ. Γυαλαῆς, Ἀρχιερεὺς Ἀνθιμος Ἀλεξούδης, Ἰωνᾶς
Κριωνᾶς, Θωμᾶς Καλλιβουλος, Γεώργ. Συμβουλίδης.

Καὶ ἄλλοι δέ τινες ἐκ τῶν κατὰ τὰ πρότερα ἔτη ἀναγρα-
φέντων ὡς δωρητῶν προσήνεγκαν καὶ ἐφέτος ἀρχαῖα.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Εσόδων και Εξόδων της Αρχαιολογικής Εταιρείας από Ιουνίου 1874 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1875.

Κεφ.		Αρθ.		ΕΣΟΔΑ.				Κεφ.		Αρθ.		ΕΞΟΔΑ.					
				Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.					Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.		
Α'	1	ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ	Διαχειρίσεως προηγούμενου έτους			13350	59	Α'	1	ΓΡΑΦΕΙΟΝ	Προσωπικόν	1598					
	2	»	Τακτικά	8000	50				2	»	Γραφ. ύλη, χάρτης, τυπωτικά ταχυδρομικά κλπ.	1169	60				
	3	»	Έκτακτοι	3636	05				3	»	Βιβλιοθήκη αγορά βιβλίων	420			2887	60	
Β'	1	ΤΟΚΟΙ.	Όμολογιών Έθν. δανείων 8 και 9 τοίς % Β' εξαμηνίας 1874, Α' και Β' 1875	24885				Β'	1	ΜΟΥΣΕΙΟΝ	Συγκολλήσεις, μετακομίσεις αρχαίων κλπ.				650	45	
	2	»	» 6 %	360					2	»	Άνακαταί εις Δίπυλον, Τάναγραν, Βοιωτίαν, Σπάρτην	32998	55				
	3	»	Έντόκου καταθέσεως εις Έθν. Τράπεζαν δραχμών 10061	980	25	26225	25		3	»	Άγοραί δια τὸ Μουσείον	3950	50				
Γ'	1	ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ.	Έξαργύρωσις 10 όμολογιῶν			2800		Δ'	1	ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ.	Έπιθεώρησις, διάσωσις, συντήρησις				38065	30	
	2	»	»						2	»	Μισθοὶ έφόρου και έρευνηαι αρχαιολογικαὶ εις Κόθηρα				10290	50	
Δ'	1	ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	Μέρισμα 22 μετοχῶν Β' εξαμηνίας 1874, Α' και Β' 1875			8287	40	Ε'	1	ΑΠΟΛΗΨ. ΠΡΟΚΑΤΑΒ.	Καθαίρεισις Πύργου εν Άκροπόλει	8016	25				
	2	»	»						2	»	Σύνταξις και τύπωσις αρχαιολ. Έφημεριδος	1636	95		9653	20	
Ε'	1	ΑΠΟΛΗΨΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒ.	Μισθοὶ αρχαιοφυλάκων	189				Ζ'	1	ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ	Άγορά 100 εθνικῶν όμολογιῶν τῶν 8 τοίς % μετα δεδουλ. τόκου	29223	16				
	2	»	Όμοίου Έφόρου Δημητριάδου	500					2	»	Όμοίως έντόκων γραμματίων τῆς Κυβερνήσεως	15500			44723	16	
	3	»	Άξίας οικόπεδου Μαντζαβίνου	2340	25				Η'	1	ΔΙΑΦΟΡΑ.	Εἰς δικηγορικά				59	50
	4	»	Άρχαιολογικῶν έρευνῶν εις Κόθηρα	1500						2	»	Μισθοὶ προσωπικοῦ, χάρτης και εκτύπωσις κλήρων, ταχυδρομ. κλπ.				7977	40
	5	»	Έκδρομῆς εις Κόρινθον	100		4629	25			3	»	ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ	31 δεκεμ. μεταφερόμενον εις διαχειρίσειν τοῦ 1876			(α)	29354
ΣΤ'	1	ΑΡΧΑΙΟΛ.ΕΦΗΜΕΡΙΣ.	Έκ πωλήσεως φυλλαδίων ανηκόντων εις τὴν Έταιρίαν			145		Θ'	1	ΛΑΧΕΙΟΝ.	Εἰς άτοκον κατάθεισιν εν τῇ Έθνικῇ Τραπεζῇ	14094.85					
	2	»	»			70			2	»	Εἰς ταμείον έξ εισπράξεων λαχείων τῶν τελευτ. ήμερῶν δεκεμβρ. »	15259.47					
Ζ'	1	ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤ.	Έξ επιστροφῆς Έπαρχου Κορίνθου					Η'	1	ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ	Εἰς ταμείον έξ εισπράξεων λαχείων τῶν τελευτ. ήμερῶν δεκεμβρ. »	29354.32					
	2	»	»			60425	74		2	»	»	»	»	»	»	»	
Η'	1	ΛΑΧΕΙΟΝ.	Εισπράξις εκ πωλήσεως κλήρων					Θ'	1	ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ	Εἰς ταμείον έξ εισπράξεων λαχείων τῶν τελευτ. ήμερῶν δεκεμβρ. »	29354.32					
	2	»	»			147569	78		2	»	»	»	»	»	»	»	
						147569	78							147569	78		

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

Κεφ.		Αρθ.		ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΤΟΣ 1873—1874.				Κεφ.		Αρθ.		ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΣΑΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ ΑΠΟ ΙΟΥΝΙΟΥ 1874 ΕΩΣ ΔΕΚΕΜ. 1875.			
				Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.					Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
1	1	ΑΚΙΝΗΤΑ.	Γήπεδον εν Άθήναις			11000		1	1	ΑΚΙΝΗΤΑ.	Γήπεδον εν Άθήναις			11000	
	2	ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	Άξια 12 μετοχῶν			36000			2	ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	Άξια 11 μετοχῶν τῆς	33000			
	3	ΙΔΙΑ.	Κατάθεισις έντοκος			10061			3	ΙΔΙΑ	Κατάθεισις έντοκος				10061
	4	ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡ.	600 όμολογιαί 9 0/0 δωρεῶς Φιλαρχαίων						4	ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡ.	590. Όμολογιαί 9 0/0 δωρεῶς Φιλαρχαίων				
2	1	»	4 » » Βαλιέρου					2	1	»	4 » » Βαλιέρου				
	2	»	604 »	169120					2	»	594	166320			
	3	»	66 » 8 0/0	18480					3	»	25 » 8 0/0 άντι τῆς αξίας τῆς εν Κηφισίᾳ οίκιας Ίωνιδῶν (δωρεῶς)	7000			
3	1	»	670 »	(α)	187600			3	1	»	441 » 8 0/0 Έκ χρημάτων τῆς έταιρίας	40.703	16		
	2	»	20 » 6 0/0, ...		2000				2	»	166	(α)	244023	16	
4	1	ΟΜΟΙΩΣ	Εἰς νέον Ίσολογισμὸν		(β)	13350	59	4	1	ΟΜΟΙΩΣ	20 » 6 0/0, ...				2000
	2	»	»						2	»	1. Έντοκον γραμματίου αρθ. 1244		(γ)	15500	
5	1	ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ	Έτος αρχαιολογικῶν 1873—1874	260011	59			5	1	ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ	Έσόδων πρὸς τὰ έξοδα		(δ)	29354	32
	2	»	Λήξασα περίοδος 1874—1875 (ιδε άπέναντι)	317938	48				6	1	(α) ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡ.	Παρελθὸν λ/σμός	δρ. 187,600		
	3	»	Αύξησις τῆς έταιρικῆς περιουσίας	57926	89	57926	89			2	»	Τὰ άνωτέρω	» 214,023,16		
6	1	»	»			317938	48	7	1	(β)	Υπόλοιπον παρελθόντος Ίσολ/μοῦ	» 13350,59			
	2	»	»						2	»	» Τὸ άνωτέρω »	» 29,354,32	16003	73	
7	1	»	»					7	1	(γ) ΟΜΟΙΩΣ	Τὸ άνωτέρω έντοκον γραμμ.	15500			
	2	»	»						2	»	(δ) Αύξησις τῆς έταιρικῆς περιουσίας	57926	89		
						260011	59							δρ. 317938	48

Έν Άθήναις τὴν 12 Ίανουαρίου 1876.

301 Ο Ταμίας Π. ΕΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΤΗΣ Α΄ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

Ἐπωλήθησαν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος γραμμᾶτια	34,724
» εἰς τὸ ἐξωτερικὸν »	13,083
Τὸ ὅλον »	<u>47,807</u>
Ἄτινα πρὸς δραχμὰς παλαιὰς 3:36, φέρουσι δραχ. 160,631:52	
Ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης ἀφαιροῦνται	
1). Τὸ $\frac{1}{3}$ ὅπερ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ	
14 Νοεμβρ. 1874 Β. Διατάγματος ἀ-	
νήκει εἰς τοὺς κερδήσαντας 200 λα-	
χνοὺς, ὧν κατάλογος ἐδημοσιεύθη ἐν	
ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ εὐθὺς μετὰ τὴν	
ἐκκύβευσιν . . . . . δρ.	53,543:84
2). Ἐξοδα ἐγκαταστάσεως τοῦ εἰδικοῦ	
γραφείου, κατασκευῆς τῶν γραμμᾶτιων,	
διαχειρίσεως τοῦ λαχείου καὶ μισθοῦ	
προσωπικοῦ μέχρι τέλους Ἰανουαρίου,	
ὅτε ἔληξεν ἡ πρώτη περίοδος δρ.	9,312:80
3). Κρατηθεῖσα προμήθεια ὑπὸ τῶν ἀντα-	
ποκριτῶν τῆς Ἑταιρίας ἐπὶ τῶν πραγ-	
ματοποιηθεῖσῶν πράξεων . . . . δρ.	14,203:86
Τὸ ὅλων τῶν δαπανῶν	<u>77,060:50</u>
Ὡστε ὑπολείπεται καθαρὰ ὑπὲρ τῆς ἐταιρίας ὠφέ-	
λεια δραχ.	<u>83,571:02</u>

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 μαρτίου 1876.

Ἡ εἰδικὴ τοῦ λαχείου ἐπιτροπὴ,

Ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας **Ἡλ. Παπαηλιόπουλος**

Ὁ πρόεδρος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας **Φίλιππος Ἰωάννου**

Μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς αὐτῆς ἐταιρίας

Σ. Σωτηρόπουλος

Π. Ἐμμαν. Γιαννόπουλος

Εὐθύμιος Καστόργης.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Σελ.	23	στίχ.	4	ἀντὶ	ἤπ	ἀνάγνωθι	τῆ
»	31	»	2	»	ἐκτελεθεῖσα	»	ἐκταθεῖσα
»	32	»	25	»	Κορμόαντζος	»	Κορομάντζος
»	»	»	27	»	συζητήσεις	»	ζητήσεις
»	34	»	20	»	δεκαπενταετῆ	»	δεκαετῆ
»	35	»	11	»	1868	»	1858
»	»	»	32	»	1873	»	1874
»	46	»	4	»	Ἀσίας	»	Ἀσέας
»	48	»	5	»	EA	»	EN
»	54	»	19	»	ant	»	and

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1878 ΜΕΧΡΙ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1879.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ ΙΩ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

—
1879.

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 21 Ἰανουαρίου 1879, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10 π.μ. συνελθόντων εἰκοσιτριῶν ἐταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἀθηνῶν Ἐταιρίας εἰς γενικὴν ἐπέτειον συνέλευσιν, προσεφώνησεν αὐτοὺς κατὰ τὰ εἰθισμένα ὁ πρόεδρος τῆς Ἐταιρίας Φίλιππος Ἰωάννου, μεθ' ὃ παρελθὼν ὁ γραμματεὺς ἀνέγνω ἔκθεσιν τῶν ἐν τῷ ἔτει πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς.

Κ Ὑ Ρ Ι Ο Ι ,

Περὶ τῶν ἐταίρων πρῶτον, τῶν παρεχόντων τὰ χρηματικὰ μέσα, δι' ὧν τελοῦνται τὰ ἔργα τῆς Ἐταιρίας, λέγομεν. Κατὰ τὸ ἤδη παρελθὸν ἔτος ἐνεγράφησαν εἰς τὸ μητρῶον τῆς Ἐταιρίας πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι νέοι ἐταῖροι τακτικοὶ ἑννέα. Καθ' ὃ δὲ ἔχει δικαίωμα τὸ Συμβούλιον δυνάμει τοῦ τῆς Ἐταιρίας ὀργανισμοῦ, ὠνόμασε πρὸ μηνῶν τινῶν, ἑρμηνεῦον τὰ πάντων τῶν ἐταίρων αἰσθήματα, καὶ ἓνα ἐπιτίμιον πρόεδρον τῆς Ἐταιρίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τὸν νῦν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας ὑπουργὸν W. H. Waddington, ἄνδρα δοκιμώτατον ἐν ἀρχαιολόγοις καὶ ἐξόχως φιλέλληνα, ὅστις καὶ λαβὼν τὸ σταλὲν αὐτῷ δίπλωμα ἔγραψεν ἡμῖν φιλόφρονα ἀπάντησιν.

Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ μητρώῳ ἐγγεγραμμένων ἐταίρων ἀπέθαναν τὸ παρελθὸν ἔτος, καθ' ὅσον ἐμάθομεν, πέντε. Ὡς ἓνα τούτων ἐπενηθήσαμεν πρὸ μικροῦ τὸν

Γεώργιον Καραμάνον, ὅστις κυρίως τῆς Θέμιδος ὦν ὀπαδός εἶχε σέβας καὶ πρὸς τὰ τῶν προγόνων μνημεῖα, δι' ὃ καὶ ἤδη ἀπὸ τεσσαρακονταετίας συγκατηριθμεῖτο εἰς τοὺς ἑταίρους τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, γενόμενος καὶ ἐκ τῶν πρώτων αὐτῆς ἰδρυτῶν, πολλὰ δὲ ἔτη καὶ ὡς σύμβουλος αὐτῆς καὶ ταμίας μετὰ πάσης προθυμίας καὶ τιμιότητος ὑπηρέτησε καὶ μόλις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀπεχώρησε τοῦ συμβουλίου ἕνεκα τῆς προβεβηκυίας ἡλικίας του, κατέλιπε δὲ ἀποθανὼν μνήμην χρησίμου ἀνδρὸς εἰς τε τὸ ἔθνος καὶ τὴν πόλιν ταύτην κοινῶς καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρίαν ἰδίως.

Αἱ σ υ ν δ ρ ο μ α ἰ τῶν τακτικῶν ἑταίρων ἦσαν μέτριάι τὸ ἔτος τοῦτο διὰ τὰς καιρικὰς περιστάσεις, αἵτινες παρωχέτευον τὸ ἀργύριον ἀναγκαίως εἰς τοσαύτας καὶ τηλικαύτας τοῦ ἔθνους χρείας.

Συνδρομὴν κατέβαλον ἐν ὄλῳ ἑταῖροι 110, καὶ δὴ 87 μὲν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, 11 δὲ ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, 12 δὲ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους δὲν περιέχονται τὰ συνδραμόντα σωματεῖα ἧτοι κοινὰ, περὶ ὧν ἐφεξῆς.

Ἐν τούτοις τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους ἀνέβησαν εἰς ἰκανὸν ποσόν, τὸ μὲν ἕνεκα προσφορῶν τινῶν γενομένων ἐκτάκτως καὶ τῆς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπετείου χορηγίας, τὸ δὲ ἕνεκα τῶν ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς Ἑταιρίας προσιόντων τόκων καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου εἰσπράξεων, ὡς θέλετε ἀκούσει μετ' ὀλίγον παρὰ τοῦ ταμίου. Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων καὶ τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς ἐκάστου θέλουν κατὰ τὸ σύνηθες δημοσιευθῆ ἐν τέλει τῆς Ἐκθέσεως ταύτης. Ἐνταῦθα δ' ἐξαιρετικῶς ἀναφέρομεν, τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Πετροπόλει Ἰω. Κοντογιαννάκη, ὅστις δίδει πρὸ ἐτῶν τακτικὴν συνδρομὴν δρ. 560. Ἐκτάκτως δὲ συνδρομὰς προσήνεγκαν οἱ ἐξῆς ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Α. Ἐφαισιτίδης δρ. 1000 (νῦν τὸ δεύτερον), ὁ ἐν Ὁξωνίῳ τῆς Ἀγγλίας Archi-

bald H. Sayce dr. 150, ὁ ἐν Πειραιεῖ Γ. Τζαννέτος dr. 128.

Ἔτι μνημονευτέα εἶναι καὶ κοινά τινα ἦται σωματεῖα· τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον, ὅπερ, ὡς συνήθως, προσήνεγκε dr. 1000 καὶ δῆμοί τινες καὶ ἱεραὶ μοναί. Ἐνῶ πέρυσιν ἐκ τῶν μονῶν οὐδεμίαν εἶχομεν ν' ἀναφέρωμεν ὡς συνδρομήτριαν, ἐκ δὲ τῶν δήμων μόνους τρεῖς, τὸν τῶν Πειραιέων καὶ τὸν τῶν Ἑρμοπολιτῶν, τοὺς ἀπὸ ἐτῶν σταθερῶς ἐκτελοῦντας τὸ καθήκον τοῦτο, ἔτι δὲ καὶ τὸν τῶν Μυρτουντίων, ἐφέτος τῇ ἐπιμελείᾳ νομαρχῶν τινῶν καὶ ἐπάρχων καὶ ἀρχιερέων, ὡς καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργείου, ἠδυνήθημεν νὰ λάβωμεν συνδρομὰς παρὰ 22 δήμων καὶ παρὰ 14 μονῶν.

Ἄν κατορθώσῃ τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον καὶ τούτους τοὺς συνδρομητὰς ὡς ἐμμόνους νὰ διατηρήσῃ καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀδιαφοροῦντας νὰ προσελκύσῃ, θὰ ἔχῃ ἡ Ἑταιρία διαρκές καλὸν εἰσόδημα, διότι ἂν ἕκαστον τῶν σωματείων τούτων κατέβαλλεν ἐτησίως συνδρομήν τινα ἀνάλογον τῆς εὐπορίας του, θὰ συνήγετο ὅχι εὐκαταφρόνητον ποσόν. Ἄλλ' ἂν καὶ κατὰ πόσον θὰ κατορθωθῇ τοῦτο, ἐπιτρέπεται ν' ἀμφιβάλλωμεν, ἀφοῦ βλέπομεν, ὅτι δῆμοί μὲν 20, μοναὶ δὲ 19, περὶ ὧν ἐλάβομεν πρὸ ἕξ ἡδὴ μηνῶν ἐγγράφους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ ἄλλων διοικητικῶν ἀρχῶν ἀγγελίας, ὅτι ἐνέγραψαν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς των ποσὰ συνδρομῶν, ἀναβαίνοντα ἐν ὅλῳ εἰς dr. 2021, ἀκόμη δὲν μας τὰ ἔπεμψαν, εἰς δὲ δῆμος, ὅχι τῶν μικρῶν ἢ μεσαιῶν ἀλλὰ τῶν μεγάλων, καὶ ἔφεσιν ἔκαμεν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργεῖον κατὰ τοῦ νομάρχου, ὡς ἐπιβαλόντος δῆθεν αὐτῷ βάρος δυσβάστακτον καὶ ἐπέτυχε τὴν ἐξάλειψιν, ὅχι ἐλάττωσιν, τοῦ σημειωθέντος ποσοῦ. Ὡσαύτως τρεῖς μοναὶ τῶν μειζόνων ἔκαμαν ἔφεσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἧς τὸ ἀποτέλεσμα ἀγνωστον ἔτι. Λυπεῖται πολὺ τὸ Συμβούλιον τοιαύτας ἀναφέρον γλισχρότητας πρὸς Ἑταιρίαν, ἧτις ἀπὸ ἐτῶν ἡδὴ τόσῃν πρόνοιαν ποιεῖται καὶ περὶ

τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαιοτήτων, διὰ τῆς καθόλου δὲ ἐνεργείας τῆς ὠφελεῖ καὶ τιμᾷ ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα.

Ἔργα τῆς Ἐταιρίας ἀρχαιολογικὰ ἔχομεν νὰ καταλέξωμεν τοῦ ἔτους τούτου πρῶτον ἀ ν α σ κ α φ ἄ ς.

Ἐν Ἀθήναις ἐσυνεχίσθη ἡ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους πρὸς νότον τῆς ἀκροπόλεως ἀνασκαφή ἐπὶ μῆνας πέντε, μέχρι τῆς 17 Ἰουνίου 1878, ὅτε διεκόπη πρὸς καιρόν, ἐπειδὴ τὸ Συμβούλιον θέον ἔκρινεν εἰς ἄλλα ἔργα νὰ τρέψῃ τὴν προσοχὴν του, ἐπανελήφθη δὲ πάλιν τῇ 4 Δεκεμβρίου.

Ἡ ἀνασκαφή αὕτη ἐξετάθη ἐπὶ μεγάλην γῆς ἕκτασιν ἀπὸ τοῦ ὠδείου τοῦ Ἡρώδου μέχρι τοῦ νοτιοανατολικοῦ ἄκρου τῆς πέτρας τῆς ἀκροπόλεως, γινομένων τῶν ἔργων πρὸ τῆς ἀναδειχθείσης πέρυσιν ἑκατονεξηκονταμέτρου στοᾶς (ἣτις δὲν ἔλαβεν ἀκόμη ὀριστικὸν ὄνομα, ἀφοῦ σχεδὸν ἀπώλεσε τὸ πρότερον τὸ Εὐμένειον). καὶ ἐν ταῖς παρόδοις καὶ τῇ σκηνῇ τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρου, ὡς καὶ νοτιοανατολικῶς αὐτοῦ. Καὶ κατὰ μὲν τὰ δυτικώτερα μέρη τῆς ἐκτάσεως ταύτης τὰ ἔργα ἦσαν μᾶλλον ἀνακαθάρσεις καὶ διαλύσεις ἀχρήστων μεταγενεστέρων κτισμάτων, πρὸς ἀνάδειξιν καλλιόνα τῆς στοᾶς καὶ τοῦ θεάτρου, κατὰ δὲ τὰ ἀνατολικά μέρη καὶ χωμάτων στρώματα μεγάλα ἐδέησε νὰ ἀποκομισθῶσιν.

Βραχείως δὲ καὶ μᾶλλον ὑπομνηστικῶς θὰ εἴπωμεν τὰ περὶ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης, ἐπειδὴ εἰδήσεις περὶ αὐτῆς ἐδημοσιεύθησαν ἤδη πολλαὶ ἐν τοῖς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενοις περιοδικοῖς τὸ παρελθὸν θέρος (*). Ἀρχόμεθα δὲ τοῦ λόγου ἀπὸ δυσμῶν.

Πρὸς νότον τῆς σκηνῆς τοῦ Ὁδείου τοῦ Ἡρώδου ἐγένοντό τινες σκαφαί, αἵτινες ἔδειξαν περιεργά τινα διαλείμ-

(*) Ἴδε Ἀθηναίου τόμ. ζ' σελ. 74—77.

Ἔτι καὶ Mittheilung. d. deutsch. archaeol. Institut. III Jahrg. 2 Heft.

Καὶ ἐν τῇ ἑφημερίδι Ὁρα ἐγράφησάν τινα ἄρθρα ἀναφερόμενα εἰς τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας, ἴσως δὲ καὶ ἀλλαχοῦ, ὅπερ ἡμᾶς διέλαθεν.

ματα λίθων ἐν τοῖς θεμελίοις τοῦ παχέος πωρίνου τοίχου τῆς σκηνῆς, περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν ὁποίων δίκαιοι εἶναι ν' ἀποφανθῶσι οἱ ἀρχιτεκτονικοί.

Τὰ δὺς μορφα ἐκεῖνα μεταγενέστερα γεμίσματα πολλῶν ἀψίδων τῆς ἑκατονεξηκονταμέτρου στοᾶς ἐξηρέθησαν, καὶ νῦν ἡ γραμμὴ αὐτῶν παρέχει εἰς τὸν θεατὴν εὐαρεστοτέραν ὄψιν ἢ πρότερον, προσεγένετο δὲ καὶ κέρδος γλυπτῶν τινῶν ἢ ἐνεπιγράφων λίθων, οἱ ὅποιοι εὐρέθησαν ὄντες ἐντετοιχισμένοι.

Καθηρέθη μία τῶν τριῶν δυτικωτάτων ἀντηρίδων τῆς στοᾶς ἡ μεσαία, ὡς τὸ ἤξιζε, εὔσα μεταγενέστερον κτίσμα. Ἐλπίζομεν, ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι δύο αἱ ἐπιπροσθούσαι ἔτι τῷ μαρμαρίνῳ τοίχῳ θέλουσι καθαιρεθῆ ἐν χρόνῳ εὐθέτῳ, ὅταν δηλ. πλείονες πεισθῶσι περὶ τοῦ ἀναγκαίου τῆς καθαιρέσεως τῶν χυδαίων τούτων προσκτισμάτων τὰ ὁποῖα ὡς διὰ νὰ ἀπατῶσι τὸν κόσμον ἔχουν ἐπάνω των περιθέον μαρμάρινον γεῖσον εἰλημμένον ἐξ ἄλλης παλαιότερας οἰκοδομῆς καὶ ἀνάστροφα τεθειμένον. Ἄλλ' οὕτω τὸ Συμβούλιον ἀνεκαθεν ἔβαινεν εἰς τὰ τοιαῦτα μετὰ περισκέψεως. Πέρυσι δηλ. εἶχον καθαιρεθῆ μόνον αἱ τέσσαρες ὀγκωδέστεραι καὶ ἀσχημότεραι ἀντηρίδες αἱ πρὸς ἀνατολάς, αἱ ὁποῖαι ἀνέδωκαν ἐκ τῶν κόλπων των καὶ οὐκ ὀλίγους γλυπτοὺς καὶ ἐνεπιγράφους λίθους.

Ἡ μαρμαρίνη κρηπίς τῆς στοᾶς διεκόπτετο ἀηδῶς ὑπὸ τὴν ια'. ἐκ δυσμῶν ἀψίδα διὰ τινος γεμίματος ἐκ μεγάλων πωρίνων λίθων ἠνωμένων μὲ κεράμους καὶ τίτανον, ἐνῶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτοῦ ἐφαίνοντο βραχεῖαι παραστάδες μαρμαρίναι δεικνύουσαι, ὅτι ὑπολανθάνει τι ἐκεῖ. Ἐξηρέθησαν λοιπὸν οἱ πώρινοι λίθοι καὶ ἀνεφάνη ἐσωτέρῳ μαρμαρίνῳ πλάξ, ὁμοία ταῖς ἄλλαις τῆς κρηπίδος, ἔχουσα δὲ αὐλακὰς τινὰς καὶ τρύπας πρὸς ἀπόρροίαν τῶν ὑδάτων τῶν κατερχομένων ἐκ τοῦ ἄνωθεν καὶ ὀπίσω τῆς στοᾶς ὑψηλοῦ χώρου, ἔνθα

ὑπάρχει μεγαλόλιθον κτιστὸν τετράγωνον φρέαρ ὅπερ διὰ σύριγγος συγκοινωνεῖ μετὰ τοῦ τῆς στοᾶς τοίχου. Εἶχον δὲ εὐρεθῆ παρ' ἡμῶν βεβυσμέναι ἀμμοκονία αἰ αὐλακες καὶ αἰ τρύπαι τῆς μαρμαρίνης πλακῶς, ἀλλὰ τώρα διανοιγθεῖσαι ποιούσι τὸ ἔργον των καθὼς πρὸ αἰώνων, ἐνῶ πέρυσιν ἔτι τὸ ὕδωρ ἔρρεεν ἐξ ἄλλου τινὸς τετραγώνου ἀνοιγματος, πεποιημένου ἐν τῷ ἀνωτέρω μεταγενεστέρῳ τοίχῳ.

Σπουδαιότερον δέ τι ἀναφέρομεν τὸ ἐξῆς. Ἀνεγνωρίσθησαν τὰ θεμέλια σ τ ὀ ᾶ ς, προσερειδομένης τῷ νοτιωτάτῳ τοίχῳ τῆς σκηνῆς τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, ἀφοῦ ἐγένετο τοῦ ἐκεῖ ἐδάφους ἀνακάθαρσις ἐπιμελής καὶ τελεία. Ἡ στοὰ αὕτη, ἣτις ἦτο ἀναπεπταμένη πρὸς νότον, παρέσχεν ἤδη εἰς τινὰς ἀφορμὴν λόγων καὶ θέλει ἔτι παράσχει, ὡς ἐλπίζομεν.

Σπουδαῖον καὶ τόδε, ὅτι, ἀφοῦ οἱ ἀνατολικῶς τοῦ θεάτρου μεγάλοι σωροὶ χωμάτων ἀπεκομίσθησαν, ἐφάνησαν οἱ ἔξω τοῖχοι τῆς ὑποδομῆς τοῦ κοίλου αὐτοῦ ὁποῖοι ἦσαν τὸ πάλαι, ὅλως δηλ. ἄλλοῖοι τῶν κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσιν, διότι ἀντὶ τῆς κανονικῆς ἐκεῖ κυκλοτεροῦς γραμμῆς ἔχομεν ἐδῶ ἀνώμαλόν τινα ζητσοειδῆ γραμμὴν, μετὰ τινος σημαντικῆς προεκβολῆς πρὸς ἀνατολάς. Καὶ ἄλλας δ' ἔχει ἀνωμαλίας τὸ μέρος τοῦτο τὸ ἀνατολικὸν κάτω κατὰ τὴν πρὸς βορρᾶν καμπὴν τῆς ἔξω γωνίας τῆς παρόδου, ἃς νομίζομεν ὅτι ἔλλειψις χώρου ὑπηγόρευσεν εἰς τὸν παλαιὸν ἀρχιτέκτονα καὶ περὶ ὧν δὲν δυνάμεθα ἐνταῦθα πλειότερον νὰ ἐκταθῶμεν. Θέλει τὰς δεῖξει τὸ συνεχδοθησόμενον τῇ ἐκθέσει ταύτῃ διάγραμμα.

Ἐν τῇ δυτικῇ δὲ παρόδῳ τοῦ θεάτρου διελύσαμεν, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀνατολικῇ, συστάδας τινὰς ὀγκῶδεις μαρμαρίνας, προσερειδομένας τῷ ἀρχαίῳ πωρίνῳ τοίχῳ, διότι πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἀναγνωρισθῆ, ὅτι ἦσαν αὗται μεταγενέστερα προσκτίσματα καὶ ἴσως διὰ ὀχυρωματικοὺς λόγους. Ἀντημεί-

φθημεν δὲ ὄχι μετρίως ἐκ τῶν ἐξαχθέντων αὐτόθεν ἐνεπιγράφων βάρθρων, ὧν αἱ ἐπιγεγραμμένοι ἐπιφάνειαι ἦσαν ἐπιμελέστατα ἀποκεκρυμμένοι, τοῦθ' ὅπερ δηλοῖ ὅτι ἐν παλαιοῖς σχετικῶς χρόνοις τὰ ἔργα ταῦτα ἐγένοντο, ὅτε ἐφρόντιζον ἔτι οἱ ἄνθρωποι καὶ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς εὐπρεπείας, διότι καὶ ἄλλως μετὰ φιλοκαλίας τινὸς ἦσαν ἡρμοσμένοι αἱ συστάδες, δι' ὃ καὶ ἐφείσθη αὐτῶν ἡ ἡμετέρα Ἑταιρία δεκαπέντε ὅλα ἔτη ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῶν ἀποκαλύψεως, ἕως οὗ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ μοιραίου αὐτῶν χρόνου, ὅμως δὲ ὄχι ἀπασῶν ἔτι, διότι ἀφήσαμεν πρὸς τὸ παρὸν δύο ἐξ αὐτῶν δι' ἄλλην εὐκαιρίαν. Ἐκ τῆς καθαιρέσεως ταύτης τῶν συστάδων πρὸς ταῖς ἐπιγραφαῖς προέκυψε ἡ μέλλεινὰ προκύψη καὶ ἄλλο κέρδος, ἡ ἀκριβεστέρα γνῶσις τῆς ἀρχιτεκτονικῆς διαθέσεως τοῦ μέρους τούτου τοῦ θεάτρου, ἥτις μέχρι τοῦδε ἦτο πολὺ αἰνιγματώδης (*).

Καθῆρέθη δὲ καὶ εἰς τῶν χειρίστων μεταγενεστέρων παραλλήλων τοίχων τῆς σκηνῆς, ὁ πρῶτος ὀπίσω τοῦ προσκηνίου (**), οὐδενὸς ὦν ἄξιος. Γενομένων δὲ καὶ ἄλλων τινῶν ἀνακαθάρσεων ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς σκηνῆς, παρατηρήθη καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ τελευταῖος παράλληλος τοῖχος πρὸς νότον, ἐκεῖνος ἐφ' οὗ εἶπομεν ὅτι προσερείδετο ἕξωθεν ἡ στοά, ἔχει ἔσωθεν ἐξ σηκίδια (niches) ἀρχῆθεν πεποιημένα ἐν ἀποστάσεσι συμμετρικῶς, κολοβά δὲ τανῦν ἄνωθεν, πρὸς ποίαν χρῆσιν, ἀδελφὸν ἡμῖν. Εἶναι δὲ καὶ ἐπεσκευασμένος ὁ τοῖχος οὗτος ἐνιαχοῦ. Τὸ δὲ ἐν μέσῳ αὐτοῦ πλατὺ ἀνοιγμα φαίνεται πως ἀρχαῖον.

(*) Λεπτομέρειαί τινες περὶ τῶν παρόδων καὶ τῶν ἐν αὐταῖς μαρμαρίνων συστάδων, ἐνταῦθα παραλείπομεν, ἐδημοσιεύθησαν ἐν Ἀθηναίῳ τόμ. 5'. σελ. 377.

(**) Εἶναι οὗτος ὁ ἐν τῷ ἰχνογραφῆματι τοῦ θεάτρου, τῷ ἐκδοθέντι ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. β'. περ. πίν. Μ, ἔχων ἐπάνω του τὰ στοιχεῖα X, Ψ, Φ.

Τὸν δὲ ἀνατολικῶς τοῦ κοίλου τοῦ θεάτρου χῶρον τὸν ἱκανῶς ὑψούμενον κατὰ φύσιν καὶ πλησιάζοντα τῇ πέτρᾳ τῆς Ἀκροπόλεως ἔνθα αὕτη κάμπτει ὡς ἀκρωτήριο, ἀνεσκάψαμεν εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν καὶ πέραν τῆς προμνησθείσης ἐκείνης τοίχου προεκβολῆς, χωρήσαντες ἔτι καὶ πρὸς τὰ κάτω, διότι ἠλπίζομεν νὰ εὐρωμέν τι τοῦ ἐκεῖ που ὑποτιθεμένου Ὠδείου, ἀλλ' οὐδὲν εὐρομεν δυστυχῶς εἰμὴ τειχία ἄσημα, πιθανῶς λείψανα εὐτελῶν ποτε οἰκῆσεων, καὶ λάκκους καὶ φρέατα καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀλλὰ δὲν ἀποβάλλομεν τὴν ἐλπίδα σπουδαίων ἀνακαλύψεων καὶ κατὰ ταῦτα τὰ μέρη, ὅταν ποτὲ, ὡς εὐχόμεθα, εὐκολυνθῆ ἡ Ἐταιρία νὰ ἐξακολουθήσῃ περαιτέρω πρὸς νότον καὶ ἀνατολὰς τὴν ἀνασκαφήν.

Ἀνεσκάψαμεν ἔτι δύο τρία μέρη τοῦ πρὸς νότον τῆς σκηνῆς κατωτέρου καὶ σχεδὸν ἐπιπέδου χώρου. Καὶ πρῶτον ἠθελήσαμεν νὰ ἐξετάσωμεν ἓνα θεμέλιον τοῖχον ἐκ πωρίνων λίθων, ἀναφανέντα πρὸ ἐτῶν πλησίον τῆς νῦν λεωφόρου καὶ παραλλήλως αὐτῇ χωροῦντα ἐπὶ μέτρα περίπου 40 ἀπὸ δυσμῶν πρὸς τὸ ἐκκλησιδίου τῆς ἀγ. Παρασκευῆς. Ἡ σκαφή ἔδειξεν ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ὑδραγωγεῖα κεράμεα παλαιὰ οὐκ ὀλίγα, αὐτὸν δὲ τὸν τοῖχον τεθεμελιωμένον εἰς ἱκανὸν βάθος, διότι σώζονται αὐτοῦ 8 τοῦλάχιστον δόμοι λίθων, στρέφοντα δὲ κατ' ὀρθὴν γωνίαν πλησίον τοῦ ἐκκλησιδίου πρὸς βορρᾶν οὕτως, ὥστε τὸ ἐκκλησιδίου μένει ἔξω. Ἴσως δὲν ἦτό ποτε ἐκτισμένος ὁ τοῖχος οὗτος πρὸς ἄλλον σκοπὸν ἢ μόνον διὰ νὰ συνέχῃ τὸν ὑψηλότερον πρὸς βορρᾶν χῶρον, τὸ δὲ πρὸς δυσμὰς αὐτοῦ τέρμα, εἰ καὶ δὲν ἐξητάσθη ἀκόμη ἀρκούντως, φαίνεται ὅμως στρέφον κατ' ἀμβλεῖαν πολὺ γωνίαν πρὸς βορρᾶν καὶ εἶναι ἐκεῖ ἐπεσκευασμένον εὐτελῶς. Ἀπωτέρω δὲ πρὸς δύσιν τοῖχοι ἄλλοι εὐτελέστεροι ἐφάνησαν κατὰ μῆκος χωροῦντες μετὰ καὶ ὑδραγωγείων παρομαρτούντων, καὶ τέλος ἐφάνησαν ὄντες εἰς συνέχειάν τινα, ἀλλ' ἴσως ὄχι ὀργανικὴν, πρὸς ἓν κ τ ἰ σ μ α

πάνυ περίεργον, τὸ ὁποῖον ἐπ' αὐτοῦ τοῦ χεῖλους τῆς λεωφόρου ἦτο τέως κεκρυμμένον. Εἶναι τοῦτο ἐκ λίθων καὶ κεράμων ὀπτῶν τεχνηέντως ὠκοδομημένον, σχήματος καθόλου μὲν εἰπεῖν στρογγύλου, ἔχον δ' ἐν τῷ κέντρῳ ἐξάγωνον μικρὰν δεξαμενὴν, περίξ δ' ἐν ἀποστάσει τοῖχον χωρισμένον εἰς ἕξ ὡς ὑποθέτομεν ἀντιστοιχοῦς ταῖς πλευραῖς τῆς δεξαμενῆς εἰσοχὰς κογχοειδεῖς, ὧν ἐκάστη πάλιν ἔχει ἀνὰ τρεῖς κόγχας ἤτοι νύμφας (niches), οὐχὶ κατὰ κοινὸν τρόπον κατεσκευασμένας καὶ μεγέθους τόσοῦ ὅσον νὰ χωρῇ ἐν αὐταῖς ἀνδρόμηκες ἄγαλμα. Στέγη ἢ θόλος τοῦ κτίσματος δὲν διεσώθη καὶ σχέσις αὐτοῦ πρὸς τὰ πλησίον ὑδραγωγεῖα οὐδεμία μέχρι τοῦδε ἐφάνη σαφῆς, εἰ καὶ τοῦτο μάλιστα προσεδοκᾶτο, διότι φαίνεται ὅτι ἦτο τὸ κτίσμα βαλανεῖον ἢ Νυμφαῖον τῶν Ῥωμαϊκῶν ἢ Βυζαντινῶν χρόνων. Ἰνα δὲ βεβαιωθῶμεν περὶ τοῦ στρογγύλου σχήματός του, ἦτο χρεῖα νὰ σκάψωμεν καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς λεωφόρου, καὶ ἐζητήσαμεν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς ἀρχῆς νὰ παρεκτραπῇ ἐπὶ μικρὸν ἢ γραμμὴ τῆς λεωφόρου, ἀλλὰ δὲν ἐλάβομεν ἀπάντησιν. Σκαφὴ δέ τις, ἣν ἐπὶ τοῦ καταντικρῦ χεῖλους τῆς λεωφόρου καὶ ἐπὶ ἰδιωτικοῦ ἀγροῦ ἐποίησαμεν, ἔδειξε μὲν τοίχους τινὰς δυναμένους πῶς νὰ θεωρηθῶσιν ὡς συνέχεια τοῦ κτίσματος τούτου, ἀλλ' ὄχι μετὰ βεβαιότητος. Ὅθεν καὶ ὡς μὴ ἔχοντες ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ, ἐπληρώσαμεν πάλιν τὸν ἀνοιχθέντα βόθρον καὶ κατεκαλύψαμεν τοὺς φανέντας τοίχους, περιμένοντες ἄλλον καιρὸν εὐνοϊκώτερον. Ὅσα δὲ ἐν τῷ πολυκόγχῳ μέρει τοῦ κτίσματος εὔρομεν κινητὰ ἀρχαῖα, βάρθρα τινὰ ἐνεπίγραφα κτ.τ., ἦσαν τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ οὐδεμίαν πληροφορίαν περὶ αὐτοῦ τοῦ κτίσματος ἔδωκαν.

Ἄπας δὲ ὁ ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἄκρας τοῦ Ὠδείου μέχρι τοῦ ἐκκλησιδίου τῆς ἀγ. Παρασκευῆς ἀνασκαφεῖς χῶρος περιεφράχθη προσωρινῶς διὰ αἰμασιᾶς ἐκ λίθων μεγάλων αὐτῆς τῆς ἀνασκαφῆς, μέχρις οὔ, συντελουμένων πασῶν τῶν

ἐν αὐτῷ ἔτι ἀναγκαίων ἀνακαθάρσεων, δυνηθῆναι ἢ ἀποφασίσθητι τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον περὶ εὐπρεπεστέρως καὶ ἀσφαλεστέρως περιφράξεως, ἂν ὁμως ἀρθῆ ἐκ τοῦ μέσου καὶ ἡ ἄλλη ἐκείνη μεγάλη δυσκολία, ἣτις παντοῦ, ὡς μὴ ὄφελε, τὴν Ἑταιρίαν, ὅπου σκάφη, παρακολουθεῖ ὡς ἡ σκιά τὸ σῶμα, ἡ δυσκολία λέγομεν ἢ ἐκ τῆς γειτνιασεως οἰκιῶν καὶ γηπέδων ἰδιωτικῶν, εἰσχωρούντων ὡς σφῆνες εἰς τοὺς τόπους τῶν ἀνασκαφῶν ἢ καὶ δημοσίων ὁδῶν καὶ πλατειῶν, ἐφ' ὧν δὲν ἔχει ἡ Ἑταιρία ἐξουσίαν καὶ ὧν τὴν ἀπόκτησιν ἢ μεταρρύθμισιν σπανιώτατα κατορθώνει, διὰ τοῦτο δὲ ἀναγκαζομένη ἢ ἀφίνη ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπεριφράκτους καὶ ἀπεριποιήτους τοὺς ἀνεσκαμμένους τόπους κατακρίνεται ὡς ἀμελοῦσα νὰ ποιῆ τὸ δέον, καὶ σιγᾶ μὲν τὸ πλεῖστον, ὡς οὐκ ἔχουσα ἐν τῷ στόματι ἐλεγμούς, μελετᾶ δὲ καὶ ἀπεκδέχεται τὴν παῦσιν τοῦ κακοῦ ἀπὸ τινος γενναίου νομοθετήματος, τροποποιοῦντος οὐσιωδῶς τὴν διαχάραξιν ὁδῶν τινων καὶ πλατειῶν καὶ κανονίζοντος τὴν λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης ἐκχώρησιν γηπέδων μετὰ μετρίαν ἀποζημίωσιν τῶν ἰδιωτῶν, χάριν τῆς ἀρχαιολογίας.

Εἰς πάντα τὰ εἰρημένα μέρη τῆς ἀνασκαφῆς, ἐκτὸς τῶν φανέντων κτισμάτων, εὐρέθη πλῆθος ἀρχαίων κινητῶν διαφόρου ὕλης καὶ τέχνης, τὰ ὅποια ἄνευ ἐξαιρέσεως ἦσαν ἀτάκτως παρακεχωσμένα ἢ ἐντετειχισμένα ἐκεῖ ὅπου εὐρέθησαν, οὐδὲν δὲ κατὰ χώραν κείμενον, ὅπου τὸ πρῶτον ἰδρύθη. Καὶ τινὰ μὲν αὐτῶν βεβαίως εἶχον ῥιφθῆ ἄνωθεν ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, ἄλλα δὲ ἐκ τῶν κάτω πλησίον τε καὶ μακρὰν κειμένων ποτὲ κτισμάτων, ἔτι καὶ τῶν πέραν τοῦ Ἰλισσοῦ ταφείων, εἶχον μετακομισθῆ ἐν παλαιαῖς ἤδη χρόνοις εἰς τούτους τοὺς τόπους, ἀπλῶς ὡς ὕλικὸν εἰς οἰκοδομὰς ἀθλίας καὶ εἰς ἐπισκευὰς χρησιμεύσαντα, τοῦθ' ὅπερ ἐκ τῆς ποιότητός των ἀσφαλῶς συμπεραίνεται. Καὶ οὕτως ὁμως ἔχουσι τὴν ἰδίαν ἕκαστον αὐτῶν ἀξίαν καὶ συντελοῦσι πρὸς γνῶσιν

πληρεστέραν τοῦ ἀρχαίου βίου τῶν προπατόρων ἡμῶν καὶ τῆς φιλολογίας αὐτῶν καὶ τέχνης. Ἐκθεσις δὲ περὶ αὐτῶν λεπτομερῆς καὶ ἐκτίμησις εἰδικὴ ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ περιληφθῆ ἔν λογοδοσίᾳ, οἷα ἡ παροῦσα, δίδομεν ὅπως πέρυσι καὶ προπέρυσι, ἀπαρίθμησιν τῶν εὐρεθέντων τούτων κινήτων κατὰ εἶδη, ἐξηγμένην ἐκ τοῦ ἡμερολογίου τῶν ἀνασκαφῶν.

Εὐρέθησαν λοιπὸν ἀπὸ τῆς 16 Ἰανουαρίου 1878 μέχρι τῆς 17 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς 5 Δεκεμβρίου μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς καὶ ἔτους τάδε.

Λίθινα.

A'. Γλυπτά

περιφερῆ (ἐν οἷς καὶ ἐν Αἰγυπτιακὸν εἰδῶλιον κατακεκαλυμμένον μὲ ἱερογλυφικὰ καὶ ἄλλα μορφώματα)	107	
ἀνάγλυφα διάφορα	14	
» ἀναθηματικά τῷ Ἀσκληπιῷ	2	
ἀρχιτεκτονικὰ μέλη	51	
σκεύη διάφορα	14	188

B'. Ἐπιγραφαί

ψηφίσματα	14	
ταμιακαὶ ἀναγραφαί	2	
ἀγωνιστικαὶ ἢ χορηγικαὶ	4	
κτισμάτων ἐπιγραφαί ἢ ὄροι	2	
ἀναθηματικαὶ (ἐν αἷς δύο τῷ Διονύσῳ)	9	
τιμητικαὶ	10	
ἐπιτύμβιοι (ἐν αἷς δύο Χριστιανικαί)	17	
ἀδιάγνωστα εἰσέτι ἐπιγραφῶν τεμάχια	23	81

Γ'. Νομίσματα

ἀργυροῦν Τουρκικὸν	1	
χαλκᾶ (τὰ πλεῖστα Ῥωμαϊκὰ καὶ Βυζαντινὰ)	47	48

Δ'. Διάφορα ἄλλα πράγματα

χρυσᾶ	2
χαλκᾶ	6
ύάλινον	1
δστέϊνον	1
πήλινα· λύχνοι	7
ἀγγεῖα ἢ τεμάχια αὐτῶν	9
κωνικὰ καὶ ἀρτοποιητῆ διάτρητα	4
κέραμοι διάφοροι	18
λαβαὶ ἀμφορέων ἐνεπίγραφοι	6
Τὸ ὅλον κομμάτια	54
	<hr/> 371

Ἄν δὲ τὸ ὅλον τοῦτο ποσὸν εἶναι κατὰ πολὺ μικρότερον τοῦ πέρυσιν ἢ προπέρυσιν συναχθέντος, ἐνθυμητέον, ὅτι μόλις ἕξ μηνῶν ἐργασίας εἶναι εὐρήματα ταῦτα, οὐχὶ δώδεκα, ἔπειτα ὅτι κατὰ μέγα μέρος οἱ τόποι, ἐν οἷς τὰ εὐρεθέντα ταῦτα εὐρέθησαν, εἶχον ἤδη πρότερον μέχρι τινὸς ἀνασκαφῆ πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν, ἰδίως οἱ περὶ τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου καὶ οἱ πρὸς τὴν λεωφόρον· ὅμως δὲ καὶ οὕτω ἀνέδωκαν οἱ τόποι οὗτοι πάνυ ἀνελπίστως τὰς τελευταίας τοῦ Δεκεμβρίου ἡμέρας, πρὸς τισιν ἄλλοις περιέργοις, μάλιστα γλυπτὰ τινὰ ἔργα ἀξιόλογα, δύο κεφαλὰς μεγάλας Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων (*) ἱκανῶς διατηρουμένας καὶ ἓνα κορμὸν κολοσσιαίου Σειληνοῦ (ἀπὸ τοῦ κάτω χεῖλους καὶ τῆς γενειάδος μέχρι μέσων τῶν μηρῶν), ἕξ ἐκείνων τῶν ποτὲ ἢ τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου κοσμοῦντων ἢ μᾶλλον ἴσως τὴν κατὰ νῶτον τῆς σκηνῆς στοάν, περὶ ἧς εἶπομεν πρὸ μικροῦ. Ἐγένοντο νῦν Σειληνοὶ, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ θεάτρου ἀνασκαφῆς μέχρι τοῦδε εὐρεθέντες, οἱ πάντες ἕξ, καὶ εἶναι δύο μεγεθῶν, πρώτου καὶ δευτέρου, τριῶν δὲ σχημάτων, ὡς ὄντες ἄνευ βλάβης τῆς καθόλου οἰκογενειακῆς ὁμοιότητος, ἐρρυθ-

(*) Περὶ τούτων βραχέα τινὰ ἐγράφησαν ἐν Ἀθηναίου τόμ. ζ'. σελ. 290.

μισμένοι διαφόρως κατὰ τὰς χρείας τῆς ἀρχιτεκτονικῆς εἰς ἣν ὑπηρέτουν. Εἷς δὲ μόνον αὐτῶν σώζει τώρα τὴν κεφαλὴν ὀλόκληρον. Πλὴν δὲ τῶν μεγάλων ἔξ κορμῶν ὑπάρχουσι καὶ ἔνδεκα ἄλλα μείζονα ἢ ἐλάσσονα τεμάχια σκελῶν καὶ βραχιόνων, τὰ ὁποῖα συνηγάγομεν ἐσχάτως πάντα ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ τοῦ θεάτρου.

Ἡ μελέτη τῶν ἀξιοπεριέργων τούτων ἔργων τῆς γλυπτικῆς, ὄντων πάντων μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς καὶ τέχνης πάνυ καλῆς, δὲν ἔγινε, καθ' ὅσον ἠξεύρομεν, μέχρι τοῦδε τελεία παρὰ τῶν ἀρμοδίων καὶ εἶναι ἐλπίς, ὅταν ποτὲ γίνῃ δεόντως, νὰ παράσχη οὐσιώδη πορίσματα διὰ τὴν τῆς πόλεως οἰκοδομικὴν ἱστορίαν ὡς καὶ τὴν τῆς τέχνης (*). Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι δὲν συνεπληρώθη ἀκόμη ὁλος ὁ ἀριθμὸς τῶν ποτὲ ὑπαρξάντων ἐδῶ Σειληνῶν. Θὰ ἦσαν, ὡς ἐκ τεκμηρίων τινῶν εἰκάζομεν, πλείονες ἀρχῆθην, καὶ ὄντως ἄπορον καθίσταται, πῶς ὁ Παυσανιάς ὁ τὸν β' μετὰ Χρ. αἰῶνα ἰδὼν καὶ περιγράψας ὁπωσοῦν τὸ θεάτρον, δὲν ἠξίωσε νὰ μνημονεύσῃ αὐτῶν, ὄντων τοιούτων καὶ τηλικούτων, διότι δυσπαράδεκτον πάνυ τὸ νὰ ὑποθέσῃ τις αὐτοὺς κατασκευασθέντας μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ περιηγητοῦ, καὶ λοιπὸν ῥητέον ἢ ὅτι ἀπεσιώπησεν αὐτοὺς, ὅπως ἀπεσιώπησε δι' οἷονδῆποτε λόγον καὶ τὴν Πινύκα καὶ τὸ Λεωκόριον καὶ τὴν Ἀττάλου στοᾶν καὶ τὸ ὠρολόγιον τοῦ Ἀνδρονίκου καὶ τὸ κτίσμα τῆς Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος καὶ τὸν ναὸν τῆς θεᾶς Ῥώμης καὶ τινὰ ἄλλα, ἢ ὅτι ἐν τῷ περὶ τοῦ θεάτρου κεφαλαίῳ χάσματι θὰ ὑπάρχει τοῦ κειμένου, ὅπως καὶ ἀλλαχοῦ τῆς συγγραφῆς ταύτης κριτικοὶ τινες παραδέχονται χά-

(*) Ἡ μόνη, ὅσον ἠξεύρω, πραγματεία περὶ ἐνὸς τῶν Σειληνῶν τούτων εἶναι ἡ τοῦ Eug. Piot ἐν Comptes rendus de l'Acad. des inscr. 1869, p. 23, et s. ὅστις λέγει, ὅτι τέσσαρας Σειληνοὺς ἐν τῷ Λούβρῳ τῶν Παρισίων καὶ ἓνα ἐν Στοαχόλμῃ ἀνεγνώρισεν ὡς ὁμοίους τῷ ἐν Ἀθήναις, ὅθεν καὶ εἰκάζει, ὅτι ἐξ Ἀθηνῶν πάντες κητάγονται.

σματα. Ἄλλ' ἄς μεταβῶμεν εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν ἄλλων ἔργων τοῦ ἔτους.

Δευτέρα ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Μυκῆναις κατ' ἑξακο-
λούθησιν τῆς ἀπὸ πέρυσιν, ἦν ἡ Ἐταιρία εἶχεν ἀναλάβει,
ἵνα συμπληρώσῃ δεόντως τὸ ἔργον τοῦ δόκτορος Σχλείμανν
τοῦ πρώτου ἀνακαλύψαντος ἐκεῖ τὰ πασίγνωστα ἤδη κατα-
στάντα τῶν παναρχαίων χρόνων μνημεῖα. Διήρκεσαν μῆνας
τινάς εἰς διάφορα μέρη ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου Π. Στα-
ματάκη ἐργασίαι, ὧν ἡ ἔκθεσις ἐν καιρῷ θέλει δημοσιευθῆ.
Ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα τόγε νῦν ἀναφέρομεν τὴν γενομένην ἀνα-
κάθαρσιν τῆς μακρᾶς εἰσόδου ἥτοι τοῦ δρόμου τοῦ θησαυροῦ
τοῦ Ἀτρέως, δι' ἧς ἀνακαθάρσεως πρῶτον νῦν ἐφάνη τὸ
ὄλον σχῆμα καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ τέως ἀτελῶς γνω-
ριζομένου κτίσματος καὶ ἦλθαν εἰς ὄψιν τῶν ἀρχαιολόγων
καὶ οὐκ ὀλίγα καὶ σημαντικὰ τεμάχια τοῦ ποτὲ πολυτελοῦς
αὐτοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ κόσμου, τὰ ὅποια, μετὰ καὶ τῶν εἰς
Λονδῖνον καὶ Μόναχον ἤδη πρώην ἀπαχθέντων, παρέχουσι νῦν
πληρέστερα τὰ στοιχεῖα τῆς αὐτοῦ ὀργανικῆς μορφῆς εἰς τοὺς
φιλοτιμουμένους νὰ ἀνερευνῶσι τὰς κατὰ τέχνην ἰδέας τῶν
ἀρχαίων ἐθνῶν, Περιέφραξε δὲ ἡ Ἐταιρία καὶ διὰ σιδηρῶν
κιγκλίδων τὴν εἴσοδον τοῦ δρόμου τούτου ὡς καὶ τὴν πύλην
τῶν λεόντων, ἔργα τὰ ὅποια πρὸ πολλοῦ ἐποθοῦντο καὶ νῦν
ἐτελέσθησαν. Ὅσα δὲ ἐν ταῖς διαφόροις ἐργασίαις εὑρέθησαν
κινητὰ ἀρχαῖα, καὶ τινα ἐκ τῶν ἤδη πρότερον γενομένων
γνωστῶν, οἷον αἱ μεγάλαι πώριναί πλάκες τοῦ ἐπὶ τῆς
ἀκροπόλεως κυκλικοῦ τῶν τάφων ἔρκους, αἱ ἔχουσαι τὰ
ἀρχαῖα ἀνάγλυφα, ταῦτα πάντα πληρώσαντα 27 κιβώτια
ἐκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ ἠνοίχθησαν μὲν καὶ ἐξετέθη-
σαν προχείρως ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, ἀλλ' ἀκόμη δὲν ἐξετε-
λέσθη πάντων ἡ ὀριστικὴ ἐν-θήκαις τοποθέτησις. Ἐδαπανή-
θησαν δραχμῶν ἐννέα χιλιάδες καὶ πλέον.

Τρίτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐνὸς παναρχαίου τάφου παρὰ

τὸ Ἡραϊόν, βορειοδυτικῶς τῶν αὐτοῦ ἐρειπίων. Εἶχε γνωσθῆ ἢ ὑπαρξίς του ἤδη ἀπὸ τοῦ 1872, ὡς ἐν τινι τῶν προηγουμένων λογοδοσιῶν εἶπομεν, νῦν δ' ἐξετελέσθη ἡ ἀνασκαφὴ του ἀπὸ 26 Μαρτίου ἕως 6 Μαΐου 1878 δαπάνη τῆς Ἑταιρίας διὰ τοῦ ἐφόρου Π. Σταματάκη, ὅστις τὴν πρὸς τὴν Ἑταιρίαν σταλεῖσαν μακρὰν περὶ τούτου ἔκθεσιν ἐδημοσίευσεν ἤδη πρὸ δύο μηνῶν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἐκδιδομένῳ περιοδικῷ τοῦ Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ καθιδρύματος (*), προσθεὶς καὶ κατάλογον πάντων τῶν εὑρεθέντων κτερισμάτων καὶ πίνακα, ἐν ᾧ τὸ σχέδιον τοῦ τάφου καὶ εἰκόνες τινῶν ἐκ τῶν εὑρεθέντων ἀρχαίων. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐξάγεται, ὅτι ὁ τάφος οὗτος γενικῶς εἶπεῖν εἶναι ὅμοιος τῷ θησαυρῷ τοῦ Ἀτρέως, ἀλλὰ μικρότερος καὶ εὐτελέστερος τὴν κατασκευὴν, πάντως ὅμως περίεργος διὰ τὰς διαφορὰς καὶ τὰς ἀναλογίας ἃς παρέχει πρὸς τοὺς ἐν Μυκῆναις καὶ Σπάτα τάφους καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς κτερίσματα.

Τετάρτη τις ἀνασκαφὴ ἐν Ναυπλίῳ ἐπεχειρήθη τὸν παρελθόντα Αὐγουστον καὶ Σεπτέμβριον, ἀλλὰ δὲν ἐπροχώρησεν, ἔνεκα κωλυμάτων, τὰ ὁποῖα παρενέβαλον ἰδιῶται, ὡς συνήθως τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰ ἔργα τῆς Ἑταιρίας.

Ὑπῆρχον ἐκεῖ ἐπὶ τῆς βορειοανατολικῆς κλιτύος τοῦ Παλαμηδίου σπηλαιά τινα μικρὰ ἐν τῇ πέτρᾳ λελαξευμένα, γνωστὰ εἰς πάντας τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς ξένους περιηγητάς, μόνον δὲ διεφώνουν οὗτοι, ἂν εἶναι ταῦτα τὰ ὑπὸ Στράβωνος (8, 6) ὡς ἐκεῖ ὑπάρχοντα ἀναφερόμενά «Κυκλώπεια σπήλαια καὶ ἐν αὐτοῖς οἰκοδομητοὶ λαβύρινθοι» ἢ ἂν ἐκεῖνα ζητητέα ἀλλαχού, ἐπειδὴ τὰ ὑπάρχοντα δὲν παρουσιάζουσιν ὑπογείους διόδους ἐπιδεχομένους τὸ ὄνομα λαβυρίνθων. Ἀλλὰ τὸ παρελθὸν θέρος τὸ μὲν ἐκ τύχης τὸ δὲ ἐκ προ-

(*) Mittheil. d. deutsch. arch. Instit. III Jahrg. 3tes Hest. σελ. 271—286.

θέσεως εἶχον γίνεαι παρὰ διαφόρων σκαφαί τινες εἰς τὰ σπήλαια ταῦτα καὶ εἶχον εὐρεθῆ τινα ὅσα ἀνθρώπων καὶ συντρίμματα ἀγγείων. Ὅθεν ὁ ἐκ τῶν τῆς Ἑταιρίας συμβούλων Εὐθ. Καστόρχης διατρίβων κατὰ μῆνα Λύγουστον ἐν Ναυπλίᾳ ἔκρινε καλὸν νὰ ποιήσῃ διὰ σκαφῆς ἐρεύνας εἰς τινα ἐξ αὐτῶν, ἐξ ὧν ἐφάνη, ὅτι ἐν γένει τὰ φαινόμενα ταῦτα σπήλαια ὁμοιάζουσι κατὰ τὸ σχέδιον τοὺς ἐν Σπάτα παναρχαίους τάφους μετὰ δρόμων ἢ εἰσόδων, καὶ ὅτι ἦσαν σεσυλημένοι κατὰ τὸ πλεῖστον ἤδη ἐν πάνυ παλαιοῖς χρόνοις. Ἀναχωρήσας δὲ μετὰ δύο ἡμέρας ἀνέθηκεν εἰς τὸν ἐκεῖ Ἰω. Κονδάκη δικηγόρον τὴν περαιτέρω ἔρευναν, ὅστις καὶ τὴν ἐξετέλεσεν ἐφ' ἡμέρας τινὰς καὶ ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἔργου ἔπεμψεν εἰς Ἀθήνας καὶ τὰ εὐρεθέντα κτερίσματα καὶ ὅσα νεκρῶν ὡσαύτως· ταῦτα δὲ παρατεθέντα τοῖς ἐκ Σπάτα ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ εὐρύνουσι τὸν ὀρίζοντα τῶν ἀρχαιολογικῶν γνώσεων διὰ ἀντιπαραβολῆς καὶ ἄλλως. Λεπτομέρειαι περὶ τοῦ ἔργου τούτου παρὰ τοῦ Εὐθ. Καστόρχη καὶ ἡ μνησθεῖσα ἔκθεσις τοῦ Κονδάκη ἐδημοσιεύθησαν ἤδη ἐν τῷ Ἀθηναίῳ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, ἔνθα καὶ σχέδια δύο τάφων καὶ εἰκόνες τινῶν ἐκ τῶν εὐρεθέντων κτερισμάτων, οἷον εἰδωλίων πηλίνων, ἀγγείων κτλ. Μετὰ ταῦτα ἡ Ἑταιρία ἠθέλησε νὰ ἐκτείνῃ ἐπὶ πλέον τὰς ἐρεύνας διὰ τοῦ ἐφόρου Σταματάκη καὶ τότε οἱ ἔχοντες ἐπὶ τῶν τόπων ἀξιώσεις κυριότητος ἠγαντιώθησαν, καὶ τὸ πρᾶγμα μένει οὕτω ἀκόμη. Ὁ δὲ Σταματάκης κατὰ παραγγελίαν τῆς Ἑταιρίας ἐτράπη εἰς ἄλλο ἔργον.

Εἰς κάθαρσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ χώρου τῆς παρὰ τὸ Κεφαλάρι Ἀργους ἀρχαίας πυραμίδος καὶ μετὰ ταῦτα εἰς περιсуναγωγὴν τῶν ἀρχαίων τῶν διεσχορπισμένων ἐν Ἀργεῖ καὶ τοῖς περιχώροις καὶ μετακόμισιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐκεῖ δημοτικὴν συλλογὴν. Ἐγένοντο ταῦτα κατὰ τοὺς τελευταίους δύο μῆνας τοῦ ἔτους, καὶ ἔκθεσις περὶ αὐτῶν θέ-

λει ἐν καιρῷ ὑποβλήθη εἰς τὸ Συμβούλιον παρὰ τοῦ ἐπιστατήσαντος, ὅστις ὁμῶς τοῦτο ἐδήλωσε προχείρως περὶ τῆς πυραμίδος, ὅτι «ἐν αὐτῇ οὐδὲν σημεῖον τάφου εὐρέθη, μόνον ἐν τῷ μέσῳ περίπου αὐτῆς εὐρέθη λίθος μετὰ μεγάλης κοιλότητος, ἐν εἶδει βωμοῦ, ἐξ ἐκείνων οἵτινες εὐρίσκονται εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος» (*).

Ἐπισκευὴν ἀρχαίου κτίσματος ἀναγκαίαν καταστάσαν πρὸ πολλοῦ καὶ ἀποφασισθεῖσαν, συντελεσθεῖσαν δὲ τὸ ἔτος τοῦτο ἔχομεν ν' ἀναφέρωμεν τὴν τῆς βορειοδυτικῆς γωνίας τοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως τοῦ ὑπὸ τὴν Πινακοθήκην συνετέλεσε δὲ αὐτὴν τὸ Συμβούλιον κατὰ σχέδιον τοῦ συναδέλφου ἡμῶν ἀρχιτέκτονος Λυσάνδρου Καφταντζόγλου, ὅστις κατὰ τὸ εἶκός ἐτήρησεν ἀκριβῶς τὴν ἀρχαίαν γραμμὴν καὶ τὴν τεχνοτροπίαν τῆς οἰκοδομίας, μεταχειρισθεὶς καὶ τινὰς τῶν σφοτέρων ἀρχαίων πωρίνων πλίνθων τῆς γωνίας ὅπου τοῦτο ἦτο δυνατόν, πρὸς τεκμηρίωσιν πλείονα τοῦ ὅτι ἐν τῇ ἐπισκευῇ δὲν ἔγινε παρέκκλισις τῆς ἀρχαίας γραμμῆς οὔτε χρῆσις ἀλλοίου ὕλικου (**). Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο δραχμαὶ 6419,75. Ἐτι ἐδαπανήθησαν εἰς ἀλλοίας τινὰς ἐπισκευὰς, γινομένας ἀναγκαίως σχεδὸν καθ' ἕκαστον ἔτος, τὰς τῶν αὐλογύρων τῆς Ἀττάλου στοᾶς καὶ τῶν περιοχῶν τοῦ Κατηφόρη καὶ τῶν Γιγάντων δρ. 140,25.

Ἄ γ ο ρ α ἰ δὲ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν

(*) Περιγραφή τῆς πυραμίδος ταύτης λεπτομερῆς, καθ' ὅσον ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ τοῦτο ἀνευ ἐρεύνης διὰ τῆς σκαπάνης καὶ ἀνευ ἐξαγωγῆς τῶν ἐν αὐτῇ χωμάτων, ἐδόθη ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Ross ἐν τῷ βιβλίῳ *Reisen u. Reiserouten durch Griechenland. I ter Theil. Reisen im Peloponnes*, τῷ ἐκδοθέντι τὸ 1841 ἐν Βερολίῳ, ἐν σελ. 141—144, ἔνθα καὶ σχέδιον τοῦ κτίσματος καὶ εἰκῶν.

(**) Τὸ ὕλικόν τῶν πωρίνων πλίνθων ἐλήφθη ὅλον ἐκ τῶν τοῦ καθαιρεθέντος μεσαιωνικοῦ τῆς Ἀκροπόλεως πύργου καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔρειπίοις τοῦ Ἀσκληπιείου καὶ πρὸς τὸ θέατρον σποράδην κειμένων. Πάντες δὲ οὗτοι ἦσαν λίθοι παλαιότερων κτισμάτων.

πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας τοῦ ἐν τῷ Βαρβακείῳ ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὄχι μεγάλοι, ὡς ἄλλοτε. Ἀντὶ δραχμῶν 2627,10 ἡγοράσθησαν ἀρχαῖα πολλὰ μὲν, μικρὰ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ὄντα διαφόρου ὕλης καὶ ποιότητος, περὶ τῆς ἀξίας τῶν ὁποίων δὲν εἶναι εὐκαιρον νὰ εἴπωμέν τι ἐνταῦθα. Ὀλίγας ὁμως λέξεις λέγομεν περὶ μιᾶς ἀγορᾶς ἀρχαίων τῆς Μήλου γλυπτῶν ἀξίων λόγου γενομένης ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ τῆς Ἑλλάδος Μουσείου, εἰς ἣν ἀγορὰν προθύμως συνετέλεσε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας. Τριμελῆς ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν αὐτοῦ ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν νῆσον ἐκείνην πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐν ἰδιωτικῷ τινι ἀγρῷ εὐρεθέντων ἀρχαίων καὶ γνωμάτευσιν περὶ τῆς τιμῆς των. Προκατέβαλε δὲ ὕστερον ἡ Ἑταιρία ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τὸ συμφωνηθὲν ποσὸν δραχμῶν 27 1/2 χιλιάδων, ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ ἀπολάβῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους τοῦ ἐφεξῆς ἔτους. Ἐν τοῖς ἀγροσθεῖσιν ἐξέχει ἀγάλμα Ποσειδῶνος, μεγέθους ὑπὲρ τὸ φυσικόν, ὅπερ ὅταν προσεχῶς μετακομισθῆ εἰς Ἀθήνας, θὰ εἶναι, νομίζομεν, ἐν τῶν καλλιόνων τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου. Ὑπάρχει δ' ἐλπίς ἀντὶ τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ νὰ εὐρεθῶσιν ἔτι ἐν τῷ συναγορασθέντι μετὰ τῶν γλυπτῶν ἐκείνων ἀγρῷ καὶ ἄλλα ἔργα τέχνης, ὁπόταν ἡ Κυβέρνησις ἢ ἡ Ἑταιρία εὐκολυνθῆ νὰ κάμῃ αὐτοῦ ἀνασκαφὴν.

Ἀνοίγει δὲ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας τὸ ἐν τῷ Βαρβακείῳ διὰ τε τοὺς ἑταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης δις τῆς ἐβδομάδος (*) παρεχομένων καὶ πασῶν τῶν εὐκολιῶν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐν αὐτῷ ἀρχαίων συμφώνως πρὸς τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ ἐλευθερίῳ ὀργανισμῷ τῆς Ἑταιρίας. Ἀλλὰ τὸ Μουσεῖον ἡμῶν τοῦτο ὑπερεπληρώθη ἤδη, ὡς τὸ εἴπομεν καὶ πέρυσι, ὃν καὶ ἄλλως στενό-

(*) Δευτέραν καὶ τετάρτην ἀπὸ ὥρας 2—4 μ. μ. τὸν χειμῶνα, τὸ δὲ θέρος ἀπὸ 3—5.

χωρον και τας διαιρέσεις των δωματίων έχον ὄχι καταλλήλους και ἐπιτηδείας πρὸς τὴν παρά τοῦ ὑπηρετικοῦ εὐκολον ἐπιτήρησιν, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων Ἐθνικὸν Μουσεῖον, εἰς ὃ πολλά τινα τῶν τῆς Ἑταιρίας ἀρχαίων προπέρυσι μετεχομίσαμεν και ἠλπίζομεν ὅτι και πάλιν εἰς αὐτὸ δυνάμεθα νὰ καταφύγωμεν, μένει ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν ἀτελὲς ἐξ ἀπορίας χρημάτων. Ὅθεν τὸ ἔτος τοῦτο μόνον λίθινά τινα ἀρχαῖα τῶν ὄχι λεπτοφυῶν ἐξαγαγόντες ἐκ τῶν ὑπογείων τοῦ Βαρβακείου τῶν ἤδη ὑπερπληρωθέντων μετεχομίσαμεν εἰς τὴν ὑπαιθρον αὐλὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου ἐκόντες ἀέκοντες. Εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἀπορον, πῶς δὲν εὐρίσκεταί τις εὐπορος ἀνὴρ νὰ ζηλώσῃ τὴν δόξαν τοῦ μακαρίτου Δ. Μπεναρδάκη και νὰ συνεχίσῃ και ἀποτελειώσῃ τὸ ἔργον του, καθὼς εὐρέθη διάδοχος εἰς τὴν τριαύτην φιλοτιμίαν τοῦ Τσοῖτσα και τοῦ Στουρνάρη ὁ Γ. Ἀβέρωφ. Ἄλλ' ἄς ἐλπίζωμεν, τώρα μάλιστα, ὅτε και αἱ τῆς Ὀλυμπίας ἀνασκαφαὶ ἐπιβάλλουσιν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ παρασκευάσῃ ὡς τάχιστα ἐνταῦθα χῶρον πρὸς ἀξιοπρεπῆ ἀπόθεσιν τῶν ἐκεῖ εὐρεθέντων ἀριστουργημάτων τοῦ Παιωνίου, τοῦ Ἀλκαμένους, τοῦ Πραξιτέλους. Ἀφοῦ δὲ χάριν τούτων πρὸς ταῖς μεγάλαις τῆς Γερμανίας δαπάναις δαπανᾷ και τὸ δημόσιον Ἑλληνικὸν ταμεῖον περὶ τὰς 15 χιλ. δραχμῶν ἐτησίως, δίκαιον φαίνεται ἡμῖν νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικουρίαν και ἡ τῶν ἰδιωτῶν ἐλευθεριότης.

Τὸ δὲ ἄλλο Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας τὸ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, τὸ ἰδίως περιλαβὸν τὰ Μυκηναῖα και Σπαταῖα ἐσχάτως δὲ και τὰ ἐκ Ναυπλίας ἀρχαῖα, γίνεται ὅσον οὐπω εὐπρεπέστερον, ἀφοῦ πρὸ μικροῦ παρεσκευάσθησαν τινες θῆκαι και ἄλλαι ἔτι παρασκευάζονται πρὸς ὑποδοχὴν τῶν πολλῶν ἄλλων ἀρχαίων τὰ ὁποῖα αἱ τελευταῖαι ἀνασκαφαὶ ἀνέδειξαν. Ἡ εἰς αὐτὸ εἴσοδος ἐγένετο και τοῦτο τὸ ἔτος

ὅπως πέρυσιν ἐκανονίσθη, τρίς τῆς ἐβδομάδος, ἅπαξ μὲν ἐλευθέρα, δις δὲ ἀντὶ τιμῆς εἰσιτηρίου. Εἰσεπράχθησαν δὲ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐκ τῶν εἰσιτηρίων δραχμαὶ 1095.

Τὰ δὲ Μουσειακὰ ἔξοδα, τὰ εἰς συγκολλήσεις, ἰδρύσεις, μετακομίσεις, κατασκευὴν θηκῶν, ἀγορὰν σκευῶν καὶ ἐργαλείων καὶ ἄλλα, ἀνέβησαν τὸ ἔτος τοῦτο εἰς δρ. 4, 606.80, τοῦθ' ὅπερ δηλοῖ, ὅτι τὸ Συμβούλιον ὅσημέραι ἐπιλαμβάνεται τῶν ἔργων εὐθετήσεως γενναιότερον ἢ προτοῦ. Ἰδίως δὲ αἱ τόσον ἀναγκαῖαι συγκολλήσεις ἀγγείων καὶ ἐπιγραφῶν πολυκομμάτων ἐπροχώρησαν τὸ ἔτος τοῦτο μεγάλως. Πητέον δὲ, ὅτι ἐν μέρος τοῦ ποσοῦ τούτου, δρ. 758.50, ἐδαπανήθησαν εἰς διασκευὴν ἐνὸς δωματίου ὄντος ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως παρὰ τοῖς ἀπεμάχοις φύλαξιν, ὅπου ἐκρίθη καλὸν νὰ ἀποθεθῶσι προσωρινῶς τὰ μικρότερα ἐκ τῶν τοῦ Ἀσκληπιείου ἀρχαίων καὶ ὅσα ἄλλα βλάπτονται πλειότερον, ἐκκείμενα εἰς τὸ ὑπαίθρον.

Δωρεαὶ ἀρχαίων εἰς τὸ τῆς Ἑταιρίας Μουσεῖον ἐγένοντό τινες καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα παρὰ διαφόρων ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ κατοικούντων (εἰς ὁμογενῆς μᾶς ἐνθυμήθη καὶ ἐκ Κωνσταντίας τῆς παρὰ τὸν Εὐξείνιον Πόντον). ὧν τὰ ὀνόματα θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην ὅταν τυπωθῆ, ἀνεγράφοντο δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἐν ταῖς δηλώσεσιν, ἃς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας κατεχώριζεν ἐκάστοτε εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτεύουσας. Ἄλλ' ἂν θέλωμεν δωρεὰς πολλῶν καὶ πολυσημάντων καλῶν ἀρχαίων, πρέπει ἐξ ἅπαντος νὰ ἀποτελειωθῆ ἡ οἰκοδομὴ τοῦ Μουσείου (ἐπανερχόμεθα εἰς τὰ πρὸ μικροῦ ῥηθέντα, ἀναγκάζοντος ἡμᾶς τοῦ πράγματος)· καὶ πρέπει νὰ ὀρισθῶσι καὶ ποσὰ ἐπαρκῆ, ἐξ ὧν νὰ παρασκευάζωνται διηνεκῶς θέσεις καὶ θῆκαι ὄχι εὐτελεῖς πρὸς εὐπρεπῆ ἐκθεσιν τῶν καλῶν· διότι, ὡς καὶ ἄλλοτε πρὸ 18 ἐτῶν τὸ εἶπομεν ἐν τοιαύτῃ εὐκαιρίᾳ, ἡ φιλοτιμία τῶν δια-

τιθεμένων να κάμνωσι δωρεάς Ἑλλήνων εἶναι μὲν πολλή, ἀλλ'εἶναι φιλοτιμία· οὐδεὶς ἀνέχεται ἀποξενωθείς ἀγαπητὸν αὐτῷ καλὸν ἀγγεῖον ἢ ἐκλαμπρον προτομήν, τὰ ὅποια περιεῖπε καλῶς ἐν τῇ αἰθούσῃ, τῷ τιμιωτάτῳ μέρει τοῦ οἴκου του, να ἴδῃ αὐτὰ ἔπειτα ἐν ἀτιμῖα πολλῇ καὶ σκότῳ τεθειμένα ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀπερῶρμμένα ἐντὸς τῶν νῦν λεγομένων Μουσείων μας· καὶ ταῦτα λέγομεν πεπειραμένοι τῶν διαθέσεων τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν οὐδὲ κακίζομεν πᾶν τὸν τρόπον αὐτῶν τοῦτον. Λυπούμεθα μόνον, ὅτι ἐκ τούτου πολλὰ τῶν παρ'ιδιώταις ἀρχαίων ποικίλας περιπετείας ὑφιστάμενα διασκορπίζονται καὶ ἀπόλλυνται διὰ παντὸς τῇ ἐπιστήμῃ. Κτίσε Μουσεῖον, ἐλέγομεν τότε καὶ ἐπαναλέγομεν τώρα, κτίσε Μουσεῖον, καὶ μετ' οὐ πολὺ θὰ ἴδῃς να εἰσέρχεται ἵνα ἐγκατοικήσῃ ἐν αὐτῷ Ἀφροδίτη τις Μηλία ἢ Ἀπόλλων τις Βελβεδέρειος.

Ἐν τῇ συντάξει δὲ τοῦ λεπτομεροῦς καταλόγου τῶν τῆς Ἐταιρίας ἀρχαίων (*) ἐπροχωρήσαμεν ἐφέτος πολὺ, φθάσαντες μέχρι τοῦ γενικοῦ ἀριθμοῦ 9,739 (**). Πέρυσιν

(*) Τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἐταιρίας, ἃ καταγράφονται εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον, εἶναι ἀποτεθειμένα ἐν διαφόροις τόποις, τὰ μὲν πλεῖστα ἐν τῷ Βαρβακείῳ καὶ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσεῖῳ, ὅχι ὀλίγα δὲ ἐν ταῖς περιοχαῖς τοῦ λεγομένου Βουλευτηρίου, τῆς Ἄτταλου στοᾶς, τῶν Γιγάντων, τοῦ Κατηφόρη, ἔτι ἐν τοῖς ὑπαίθροις τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου, τῆς ἔξω τοῦ Διπύλου νεκροπόλεως, τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, τοῦ Ἀσκληπείου, τέλος καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀκροπόλει παρὰ τῷ τῶν ἀπομάχων φυλακείῳ. Τὰ δὲ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ ὡσαύτως τῆς Ἐταιρίας Μυκηναῖα, Σπαταῖα καὶ Ναυπλιακὰ ἀρχαῖα εἶναι εἰς ἰδίους καταλόγους καταγεγραμμένα.

(**) Σύγκειται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἑξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν. Λιθίνων 4082, χαλκῶν 818, σιδηρῶν 39, μολυβδίνων 1315, ἀργυρῶν 41, χρυσῶν 115, ὀστείνων 83, ὑαλίνων 170, διαφόρων ὑλῶν ἀναμίκτων (οἶον γύψου, ξύλου κτλ.) 112, πηλίνων ἀγγείων 1988, πηλ. μορφῶν 710, πηλ. λύχνων 403, πηλ. σκευῶν 214, πηλ. τύπων ἤτοι μητρῶν 107, πηλ. θραυσμάτων 221, πηλ. πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν 95, πηλ. φακοειδῶν καὶ ἀρτοειδῶν 22, πηλ. λαθῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. Ἰστέον δὲ, ὅτι

ὁ ἀριθμὸς ἦτο 8,538. Ἡ αὔξησις αὕτη κατὰ 1200 ἀριθμοὺς χρεωστεῖται τὸ πλεῖστον εἰς τὸν ἀπὸ Μαρτίου 1877 προσληφθέντα βοηθὸν τοῦ γραφείου καὶ τῶν τῆς Ἐταιρίας Μουσειῶν, ὅστις καὶ εἰς τοῦτο φιλοτίμως εἰργάσθη καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν πλείονος τάξεως καὶ ἀκριβείας ἐν τῇ μουσειακῇ ὑπηρεσίᾳ, πράγματος ἀναγκαιοτάτου. Δὲν ἀποσιωπῶμεν δὲ οὐδ' ἐφέτος, ὅτι πολλὰ ἔτι μένουσι ἀρχαῖα νὰ καταγραφῶσιν εἰς τὸν κατάλογον, περὶ ὧν ὅμως ὑπάρχουσιν εἴτ' ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου, εἴτ' ἐν τοῖς ἡμερολογίοις τῶν ἀνασκαφῶν αἱ πρόχειροι σημειώσεις.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἐταιρίας ἠύξησε κατὰ 43 τόμους καὶ φυλλάδια τὸ ἔτος τοῦτο, ὧν τὰ μὲν 29 ἐδωρήθησαν αὐτῇ παρ' ἄλλογενῶν, 11 δὲ παρ' ὁμογενῶν, 3 δὲ ἡγοράσθησαν χρήμασι τῆς Ἐταιρίας ἀντὶ δρ. 89,75. Τῶν δωρηθέντων βιβλίων ἐξέχουσι τὰ παρὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἐν Πητρουπόλει Ἐπιτροπῆς ἀρχαιολόγων, ὡς καὶ τὰ παρὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Βερολίῳ Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν σταλέντα δημοσιεύματα, ἔτι δὲ καὶ τὸ τοῦ ἡμετέρου Κωνστ. Καραπάνου δίτομον περὶ τῆς ἀνακαλυφθείσης ὑπ' αὐτοῦ Δωδώνης σύγγραμμα. Πάντων τῶν βιβλίων πίναξ θὰ προσαρτηθῇ εἰς τὴν Ἐκθεσιν ταύτην, πλὴν ὅμως 17 βιβλίων εἰς Ἰνδικὴν γλῶσσαν γεγραμμένων περὶ μουσικῆς, τὰ ὅποια λαβόντες ἐκ Καλκούττας παρ' ἐγγωρίου ἀνδρὸς λογίου, τοῦ δόκτορος Sourindro Mohun Tagore, ἠχαριστήσαμεν μὲν αὐτῷ δεόντως καὶ κατελέξαμεν αὐτὸν εἰς

αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπίγραφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν περὶ τὰς 10 χιλιάδας, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ A. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de la Grèce*. Paris, 1871. Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ τῆς Ἐταιρίας Μουσείῳ, ἂν καὶ εἰσέτι ὄχι διατεταγμένα, χρυσᾶ μὲν 258 (τὰ πλεῖστα Βυζαντινὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ), ἀργυρᾶ δὲ καὶ τοῦ κράματος *prolin* ἢ *billon* περὶ τὰ 600, χαλκᾶ δὲ ὑπὲρ τὰς 12 χιλιάδας.

τοὺς τῆς Ἑταιρίας ἐταίρους, ἐκρίναμεν δὲ πρέπον τὰ βιβλία νὰ πέμψωμεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἡμῶν βιβλιοθήκην, ὡς ἐκεῖ μᾶλλον προσήκοντα νὰ ταμειευθῶσιν, ὃ καὶ ἐποιήσαμεν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 96 γράμματος τοῦ Προεδρείου.

Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ κράτους, περὶ ὧν τώρα ὁ τελευταῖος ἡμῶν λόγος, καὶ περὶ δυσκολευόμενον τὸ Συμβούλιον νὰ πράττῃ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων ὅσα βούλεται διὰ τὴν σπάνιν καὶ σχεδὸν ἔλλειψιν τοῦ χρειώδους προσωπικοῦ, καθ' ἃ περὶ τούτου εἶπομεν ἐκτενέστερον πέρυσιν, ὅμως ἐγένοντο καὶ ἐφέτος ἐπιμέλειαί τινες ἀρχαίων ὄχι ἀσήμαντοι.

α'. Ἐν Θεσπιαῖς τῆς Βοιωτίας ἐγένετο ἐπιστάσις τοῦ ἐπαρχιακοῦ δημοδιδασκάλου Θηβῶν Ἐπαμ. Κορομάντζου περισιναγωγῇ ἀρχαίων πολλῶν λίθων γλυπτῶν καὶ ἐνεπιγράφων, μάλιστα τῶν κατὰ τὸ ἱερόν ἄλλος τῶν Μουσῶν τὸ ἐν ταῖς ὑπωρεΐαις τοῦ Ἐλικῶνος, καὶ μετακόμισις αὐτῶν εἰς τὴν ἐν Ἐρημοκάστρῳ δημοσίαν συλλογὴν.

Τὸ ἔργον δὲν ἦτο εὐκόλον. Ἦρχισε πρῶτον τὸν Ἀπρίλιον καὶ διεκόπη, ἵνα ἐπαναληφθῇ τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον, ὅτε καὶ κατεσκευάσθη ἐνταῦθα ἀμαξά ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐστάλη ἐκεῖ· ἡ δὲ δυσχωρία τῶν τόπων ἦτο τόση, ὥστε ἐδέησε νὰ κατασκευασθῇ καὶ ὁδὸς εἰς τινὰ μέρη καὶ ἵπποι ἐντεῦθεν νὰ σταλῶσι ῥωμαλέωτεροι διὰ τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἐγχωρίων εἰς τὸ νὰ σύρῳσιν ὄγκους μαρμάρου μεγάλους, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐργάται ἐπιτηδειότεροι τῶν ἐκεῖ. Ἐγένοντο ὅμως ἐπὶ τέλους αἱ μετακομίσεις καὶ τὰ περισιναχθέντα ἀρχαῖα, ἐν ὄλφ 123 κομμάτια, κατεγράφησαν ἐπιμελῶς ἐν καταλόγῳ παρὰ τοῦ μνησθέντος ἀνδρός, ὅστις καὶ ἔχθεσιν ἔπεμψεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν, διαλαμβάνουσαν λεπτομερῶς περὶ πάντων καὶ ἐκτυπώματα πολλὰ χάρτινα τῶν ἐν τῇ συλλογῇ ἐπιγραφῶν, τῶν μὲν γνωστῶν ἤδη καὶ πρότερον, τῶν δὲ νῦν πρῶτον ἐλθουσῶν εἰς φῶς. Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τιμῆς τῆς ἀμάξης, δρ. 1,342.80.

Και εἰς τὴν ἐν Τανάγρα δὲ Συλλογὴν ἀρχαίων, ἧς τὸν φύλακα μισθώνει ἡ Ἐταιρία, προσετέθησαν ἀρτίως λίθοι τινες ἐπιτύμβιοι ἐνεπίγραφοι, καθ' ἃ ἐπληροφόρηθημεν παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ φύλακος, ἀνθρώπου μόλις εἰδότες τὸ γράφειν, φιλοτιμουμένου δὲ ὅμως νὰ πέμπῃ ἡμῖν καὶ ἀντίγραφα τῶν ἐκάστοτε εἰσαγομένων λίθων, Τῆς Ταναγραίας δὲ ταύτης συλλογῆς κατάλογον γενικὸν συνέταξε γαλλιστὶ πρὸ μηνῶν τινῶν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς σχολῆς κ. Haussoulier καὶ μέλλει προσεχῶς νὰ ἐκδώσῃ, καθὼς τοιοῦτον κατάλογον τῆς ἐν Σπύρτῃ ἀρχαίων συλλογῆς συνέταξαν οὐ πρὸ πολλοῦ καὶ ἐξέδωκαν Γερμανιστὶ οἱ H. Dressel καὶ A. Milchhöfer, οἱ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἐνταῦθα Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ καθιδρύματος. Ἀσμένως ἀναφέρομεν τὰς φιλοτίμους ταύτας ἐργασίας τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι ἀρχαιολογούντων ξένων, δι' ὧν ἀνακοινοῦται εἰς πλείονας καὶ ταχύτερον ἢ γυνῶσις τοῦ ἐν ταῖς Συλλογαῖς ἡμῶν ἀπὸ ὀλίγων ἐτῶν συναχθέντος ἀρχαιολογικοῦ πλούτου. Τοιοῦτος κατάλογος ἦτο καὶ ὁ τῶν ἐνεπιγράφων λαβῶν ἀμφορέων τοῦ Βαρβακείου, ὃν ἐξέπότησε τῷ 1871 ὁ τότε μὲν μέλος εἶτα δὲ διευθυντῆς γενόμενος τῆς Γαλλικῆς σχολῆς A. Dumont. Ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε Γαλάταις καὶ Γερμανοῖς καὶ οἷα νὰ κεντήσῃ καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν ἡμετέρων εἰς τοιαύτας καλὰς ἐνασχολήσεις. Οὕτω ἐμάθομεν ὅτι καὶ τῆς ἐν τῷ Βαρβακείῳ συλλογῆς τῶν πηλίνων ἀγγείων ἐξεδόθη ἀρτίως κατάλογος παρὰ τοῦ M. Collignon πρώην μέλους τῆς Γαλλικῆς ἐνταῦθα σχολῆς. Πρὸ ἐτῶν δὲ εἶχον ἐκδοθῆ καὶ τῶν ἐν ταῖς τοῦ κράτους συλλογαῖς λιθίνων ἀρχαίων δύο κατάλογοι ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Kekulé καὶ Heydemann, γενόμενοι χρησιμώτατοι εἰς πολλούς.

β'. Ἐν Δελφοῖς ἐπεχειρήθη ἀνακάθαρσις τῆς Κασταλίας πηγῆς περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, παρὰ δύο συμβούλων τῆς Ἐταιρίας τοῦ Εὐθ. Καστόρχη καὶ τοῦ Σ.

Δραγούμη, οἵτινες εἶχον ἐκεῖ ἀποσταλῆ δια τὴν ἀγορὰν μιᾶς οἰκίας χάριν ἀνασκαφῶν, ἀπετελέσθη δ' ὕστερον μετὰ τὴν ἀναχώρησίν των ἐπιστάσια τοῦ κατοικοῦ τῆς κώμης Χρυσοῦ Ἐρωτοκρίτου Ἀθανασιάδου. Ἡ Κασταλία δηλ. εἶχε γίνεῖ ἀφανῆς ὡς κελωσμένη διὰ καταπτώσεως ὀγκωδῶν λίθων καταπεσόντων ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Παρνασσοῦ ἐπὶ τοῦ συμβάντος τῷ 1870 σεισμῷ καὶ διὰ χωμάτων ἃ εἶχεν ἐπισωρεύσει ἐπ' αὐτῆς ὁ παραβρέων χεῖμαρρος, τὸ δὲ ὕδωρ αὐτῆς εἶχεν εὐρεῖ ἐξ ἀνάγκης ἀλλαχοῦ διέξοδον. Τώρα δὲ μετὰ τὴν γενομένην ἐργασίαν ἐφανερῶθη πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς πηγῆς καὶ τὸ ὕδωρ ἤρχισε νὰ ῥέῃ διὰ τῶν ἀρχαίων αὐτοῦ κρουνοῶν (*).

Εἰς τὰς ἐπιμελείας τῆς Ἑταιρίας ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαιοτήτων ἀνήκουσιν καὶ αἱ ἀγοραὶ οἰκιῶν καὶ γηπέδων ἐν Δελφοῖς καὶ Ἐλευσίνι, τὰς ὁποίας ἐν τούτῳ τῷ ἔτει διενήργησε τὸ Συμβούλιον χάριν τῶν μελλουσῶν ἀνασκαφῶν, κατὰ συνεννόησιν μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας καὶ προκαταβαλὼν τὰ τιμήματα ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας, ἵνα τὰ ἀπολάβῃ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. Ἠγοράσθη λοιπὸν οὕτω ἐν Δελφοῖς μὲν μία οἰκία μετὰ τῶν παραρτημάτων τῆς καὶ 2 γηπέδων ἢ τοῦ Δημητρίου Φράγκου κειμένη ἐν τῷ ἀρχαίῳ περιβόλῳ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος καὶ ἐγένοντό τινες προεισαγωγικαὶ διαπραγματεύσεις περὶ ἀγορᾶς καὶ ἄλλων, ἐν Ἐλευσίνι δὲ ἠγοράσθησαν ὡσαύτως οἰκίαι δώδεκα, καὶ ἤδη ἤρξατο ἡ αὐτῶν καθαίρεσις, μέλλουσι δὲ προσεχῶς ν' ἀγερασθῶσιν ἐπὶ ὄροις ἤδη προσυμπεφωνημένοις καὶ ὅσαι ἄλλαι ἔτι κεῖνται ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ περιβόλου τῆς Δήμητρος, ὥστε νὰ μείνῃ ἐλεύθερον ὅλον τὸ ἔδαφος διὰ τὴν μελετωμένην ἐπ' αἰσίσις οἰωνοῖς ἀνασκαφήν.

(*) Λεπτομερείας περὶ τῆς πηγῆς καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ γενομένου ἔργου, ἴδε ἐν Ἀθηναίου τόμ. ζ', σελ. 203—205.

Ἔτι ρητέον, ὅτι ἐπλήρῳεν ἡ Ἐταιρία καθ' ὅλον τὸ ἔτος μισθοὺς ἀρχαιοφυλάκων διὰ τὰς συλλογὰς τὰς ἐν Χαιρῶνείᾳ, Τανάγρα, Θεσπιαῖς καὶ Νεμέᾳ.

Ταῦτα ἦσαν τὰ ἐπέτεια ἔργα, ἃ διεξήγαγε τὸ Συμβούλιον. Βουλευμάτα δὲ αὐτοῦ τινα καὶ εὐχὰς ἢ αἰτήσεις πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἐπ' ἀγαθῶ τῶν ἀρχαιοτήτων, τὰς μὲν τελεσθεῖσας, τὰς δὲ οὐπω, δὲν ἀναφέρομεν πλὴν μιᾶς αἰτήσεως, ἣν τῇ 2 Δεκεμβρίου ἀπευθύναμεν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας, αἰτοῦντες νὰ εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον εἰς τὴν βουλὴν, δι' οὗ νὰ τροποποιῆται τὸ ριβ' ἄρθρον τοῦ ἐν ἰσχυρί ἀρχαιολογικοῦ νόμου, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 701 καὶ 702 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν περὶ τὰς ἀρχαιότητος ἀδικημάτων, διότι ἐκ τῆς πείρας πολλῶν ἐτῶν ἠλέγχθησαν ἀνεπαρκῆ. Διὰ τὴν ταχέως ἐπελθοῦσαν διακοπὴν τῶν συνεδριάσεων τῆς βουλῆς δὲν ὑπεβλήθη τὸ συνταχθέν νομοσχέδιον, ἀλλ' ἐλπίζομεν νὰ ὑποβληθῇ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν καὶ ψηφισθῇ πρὸς μείζονα εἰς τὸ μέλλον προφύλαξιν τῶν ἀρχαιοτήτων ἀπὸ πάσης βλάβης.

Μετὰ τὸν γραμματέα παρελθὼν ὁ ταμίας τῆς Ἐταιρίας ἀνέπτυξε κατ' ἄρθρον τὰ τε ἔσοδα καὶ ἔξοδα, τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν τῷ ὑποβληθέντι εἰς τὴν συνέλευσιν ἐντύπως Ἰσολογισμῶ (*), ὡς καὶ τὰ τῆς διοικήσεως τῶν οικονομικῶν τῆς Ἐταιρίας ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου διὰ τὸ ἔτος 1878, συγκρίνων ταῦτα πρὸς ἑαυτὰ καὶ πρὸς τὸν προηγούμενον ἰσολογισμὸν τοῦ ἔτους 1877. Τῆς ἐτησίας δὲ ταύτης διαχειρίσεως τελικὸν ἀποτέλεσμα προκύπτει, ὅτι ἠῤῥξῃσεν ἡ περιουσία τῆς Ἐταιρίας κατὰ δραχ. 15,905:87.

(*) Βλέπε τοῦτον προσηρητημένον εἰς τὸ τέλος τοῦ φυλλαδίου.

Ἄξιον παρατηρήσεως ὑπέδειξεν ὁ ταμίας καὶ τοῦτο, ὅτι αἱ ἀπὸ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας, κατ' ἐντολήν καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς κυβερνήσεως γενόμεναι καταβολαὶ εἰς ἀγορὰν γηπέδων πρὸς ἀνασκαφήν, ἐν τε Ἀθήναις καὶ Ἐλευσίνοι καὶ πρὸς ἀγορὰν ὡσαύτως τῶν ἐν Μήλῳ ἀνακαλυφθέντων ἀρχαίων, ἀνέρχονται ἐν ὄλῳ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1878 εἰς δραχ. 72,043:60. Ἐν τούτων, δραχ. 44,543:60 ἀνεγράφησαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ κράτους τοῦ ἔτους 1879 πρὸς ἀπόδοσιν, αἱ δὲ λοιπαὶ δραχμαὶ 27,500 ἀναγραφῆσονται εἰς τὸν τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1880 μετὰ τῶν γενησομένων ὁμοίων καταβολῶν διαρκοῦντος τοῦ ἔτους 1879.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἵνα ὁμιλήσῃ ὁ βουλόμενος περὶ τῶν τῆς Ἑταιρίας πραγμάτων, τῇ προτάσει ἐνὸς τῶν Ἑταίρων παρεδέχθη ἡ Συνέλευσις κατὰ πλειονοψηφίαν (20 κατὰ 3) νὰ συστηθῇ εἰς τὸ μέλλον Συμβούλιον νὰ προκαταβάλλῃ ἐκ τῶν χρημάτων τῆς Ἑταιρίας ποσόν τι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπαρκές, ὥστε νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐξοικодόμησις τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου ἀμέσως.

Εἶτα προέβη ἡ συνέλευσις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς κατὰ τὸν ὄργανισμὸν ἐξελεγκτικῆς τῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξελέχθησαν ἐλεγκταὶ οἱ κύριοι Ἐλευθ. Πηγάδης, Γ. Ἐμ. Ἀντωνιάδης, καὶ Θ. Χ. Φιλαδέλφους καὶ οὕτω διελύθη ἡ Συνέλευσις περὶ μεσημβρίαν.

Τῇ δὲ 4 Φεβρουαρίου 1879 ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10 π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑταίρων τριάκοντα καὶ δύο, ὁ Πρόεδρος προσεκάλεσε τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτρο-

πήν νά υποβάλλη τήν ἔκθεσίν της. Ὅθεν παρελθὼν ὁ εἰσηγη-
τῆς αὐτῆς ἀνέγνω τὰ ἐξῆς·

Κύριοι,

Τῇ ἐντολῇ τῆς Συνελεύσεως πειθόμενοι ἐπελήφθημεν τῆς
ἐξελέγξεως τῶν λ/μῶν τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἰδοὺ υποβάλλο-
μεν ὑμῖν τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν.

Δι' ἀντιπαραβολῆς τῶν διπλοτύπων πρὸς τὰ στελέχη πα-
ρητηρήσαμεν, ὅτι αἱ πληρωμαὶ ἐγένοντο μετὰ τῆς προση-
κούσης ἀκριβείας, ἐσημειώθησαν δὲ καὶ ἐν τάξει ἐν τῷ βι-
βλίῳ. Καὶ εἰσῆλθον μὲν χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑται-
ρίας καθ' ὅλον τὸ ἔτος . . . . . Δρ. 131,835:37

προστιθεμένου τοῦ ὑπολοίπου τοῦ προηγου- μένου ἔτους	»	18,938:03
Ἐν ὄλῳ	»	150,773:40
Ἐδαπανήθησαν δὲ	»	141,109:90
Ὅστε τὰ ἐξόδα εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ἐσόδων κατὰ	»	9,663:50

Ἡ δὲ περιουσία τῆς Ἑταιρίας συμποσομένη τῷ 1877
εἰς δρ. 303,262:23, ἡλαττώθη μὲν ἀφ' ἐνός ἐκ τῆς πωλή-
σεως ἀκινήτων καὶ χρεωγράφων, ἠύξησε δ' ἀφ' ἑτέρου καὶ
διὰ τῶν γενομένων ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως προκαταβολῶν,
ὥστε παρουσιάζει σήμερον πλεόνασμα ἐκ δρ. 15,905:87.
Διὰ νὰ ἐκφρασθῶμεν ὅμως σαφέστερον, ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν
ὅτι ἡ αὔξησις τῆς περιουσίας προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ἐσημειώ-
θησαν μὲν εἰς τὰ ἐξόδα 141,109:90, πράγματι ὅμως ἐδαπα-
νήθησαν μόνον 69,109:90 αἱ δὲ λοιπαὶ 72,043:60 ἀπλῶς
ἐδανείσθησαν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Πλείονα ἔκτασιν νὰ δώσωμεν εἰς τὴν περὶ τῶν λ/σμῶν
τῆς Ἑταιρίας ἔκθεσίν μας νομίζομεν περιττὸν, ἀφοῦ ὁ ἀξιό-
τιμος ταμίας κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν συνέλευσιν ἀνέγνω
ὑμῖν τὸν ἰσολογισμόν συνωδευμένον μὲ πολλὰς ἐξηγήσεις

ἀναλυτικὰς. Τοῦτο μόνον λέγομεν, ὅτι εὐχῆς ἔργον εἶναι οἱ ἰσολογισμοὶ νὰ συντάσσωνται ἐν τῷ μέλλοντι μεθοδικώτερον, ἀναλυτικώτερον καὶ μετὰ μείζονος εἰ δυνατόν ἀκριβολογίας, ὡς γίνεται τοῦτο εἰς ἄλλας Ἑταιρίας, ὥστε πᾶς τις λαμβάνων αὐτὸν ἀνά χειρὰς νὰ ἐννεῆ εὐκόλως ὅποια τις εἶναι ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρίας, πόσα ἐδαπανήθησαν καὶ πόθεν ἔχει νὰ εἰσπράξῃ καθυστεροῦντα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ· μεταβαίνομεν δὲ νῦν εἰς τὰ περὶ τοῦ ταμείου.

Καθόσον προβαίνει αὐξουσα ἡ τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν περιουσία, καὶ μάλιστα ἡ χρηματικὴ, κατὰ τοσοῦτον μεγαλητέρα ἐπιβάλλεται φροντίς πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῆς, ἄλλως δὲ καὶ ὄργανισμὸς ἡμῶν ἐν δυσὶν αὐτοῦ ἄρθροις σαφῶς καὶ ῥητῶς τοῦτο διατάσσει· ὅθεν καὶ αἱ ἐλεγκτικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ αὐτὸς ὁ ἀξιότιμος τῆς Ἑταιρίας ταμίας ἐν ἐπιγνώσει τῆς εὐθύνης τῆς ἐπ βαρυνούσης τοὺς διαχειριστὰς περιουσίας ἐκτεθειμένης εἰς ἀπροόπτους κινδύνους ἐζήτησαν ἄλλοτε παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πίστωσιν ἐπ' ἀνοικτῶ λ/σμῶ. Ἀλλὰ τότε μὲν αἱ διαπραγματεύσεις ἐκεῖναι ἀπέληξαν εἰς ἄρνησιν· εὐτυχῶς ὁμοῦς σήμερον δι' ἐπιμελείας ἐνός ἐξ ἡμῶν τοῦ κυρίου Ἑλ. Πηγάδου ἐπετεύχθη τὸ ποθεύμενον, παραδεχομένης τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς, καταστήματος ἀξίου πάσης ἐμπιστοσύνης, νὰ χορηγήσῃ τὴν αἰτηθεῖσαν πίστωσιν ἐπὶ ὄροις συμφερωτάτοις· τουτέστιν ἡ μὲν Ἑταιρία ἡμῶν θὰ καταθέσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Τραπεζῆς διὰ συμβολαίου ἅπαντα τὰ χρεώγραφα αὐτῆς, ἡ δὲ Τράπεζα θὰ δώσῃ πίστωσιν ἐπ' ἀνοικτῶ λ/σμῶ καὶ τόκῳ ἀμοιβαίῳ 8 0/0, διὰ δὲ τὰ περισσεύοντα τυχὸν τῆς Ἑταιρίας χρήματα θὰ πληρῶνῃ τόκον 3 0/0, ἀναδέχεται δ' ὡς ἐκ περισσοῦ δωρεὰν νὰ ἐξαργυρῶνῃ ἐν καιρῷ τὰ τοκομερίδια τῶν κατατεθησομένων χρεωγράφων καὶ νὰ πιστώνῃ δι' αὐτῶν τὴν μερίδα τῆς Ἑταιρίας.

Τοὺς ὑπὲρ προσδοκίαν εὐνοϊκοὺς τούτους ὄρους ἐγκρι-

θέντας και παρά τοῦ κ. ταμίου συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὸ νέον Συμβούλιον, ἐλπίζοντες ὅτι ἐν τοῖς πρώτοις αὐτοῦ μελήμασι θὰ κατατάξῃ και τὸ περι ἀσφαλείας τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας, καθόσον μάλιστα ὄχι μόνον θὰ ἐλαττώσῃ οὕτω τὰ βάρη τοῦ ταμίου και θ' ἀπαλλάξῃ αὐτὸν ἐπαχθοῦς εὐθύνης, ἀλλὰ και θὰ προσπορισθῇ κέρδος οὐκ εὐκαταφρόνητον ἐκ τοῦ τόκου τῶν σήμερον μενόντων ἀγόνων κεφαλαίων. Τὸ σωτήριο τοῦτο μέτρον ἀποδεχθεῖσα και ἡ ἐνταῦθα Φιλελευθέρων Ἑταιρία ἔχει παρά τῇ Γεν. Πιστωτικῇ Τραπεζῇ ἀνοικτὸν λ/σμόν, ὅπου ὁ ταμίαις αὐτῆς ὑποχρεοῦται νὰ καταθέτῃ αὐθωρεῖ τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα (*).

(*) Ἐν τῇ Συνεδρ. τοῦ Συμβουλίου τῆς 29 Ἰουνίου 1879, προκειμένου νὰ δοθῇ εἰς τύπωσιν τὸ φυλλάδιον τοῦτο, ἐνεκρίθη νὰ προστεθῶσιν αἱ ἐξῆς ὑπὸ στοιχεῖον α και β παρατηρήσεις.

α'. Πάντα τὰ χρεώγραφα και οἱ τίτλοι τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας, ὅσα ἀπὸ τὸν μακρὴν πρῶην ταμὴν Καρμάνον παρεδόθησαν, ἐξασφαλίσθησαν ἅμα ἀρξάμενης τῆς διαχειρίσεως τοῦ νῦν ταμίου Γιαννοπούλου (18 Ὀκτωβρίου 1870) κατατεθέντα, τὴν α' Δεκεμβρίου 1870, ἐντὸς ἰδίου κιβωτίου, εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἐν ἣ πρὸς ἐξασφάλισιν ὑπάρχουσι πρὸ πλείστων ἐτῶν πολλαὶ και ποικίλαι τοιαῦται παρακαταθήκαι σωματείων και ἰδιωτῶν. Εἰς τὸ κιβώτιον τοῦτο κατετίθεντο και τὰ μετὰ ταῦτα ἀποκτώμενα χρεώγραφα ἐκ διαθεσίμων κεφαλαίων τῆς Ἑταιρίας, ἧτοι ὁμολογίαι ἐθνικῶν δανείων, μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς και ἔντοκα γραμματίαι τῆς Κυβερνήσεως. Ἐξήγοντο ἐξ αὐτοῦ περιοδικῶς αἱ κληρούμεναι ὁμολογίαι ἐθνικῶν δανείων και ἀπεκόπτοντο τὰ πρὸς εἰσπραξιν τῶν τόκων παραρτήματα, συντασσομένου ἐκάστοτε διπλοῦ πρωτοκόλλου διὰ πᾶσαν εἰσαγωγὴν και ἐξαγωγὴν.

Ἐντοσοῦτω ἡ Βιομηχανικὴ Τράπεζα εἰς ἣν προτείνεται νὰ κατατεθῶσιν πάντα τὰ χρεώγραφα, και οἱ τίτλοι τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ χορηγηθῇ τῇ Ἑταιρίᾳ πίστωσις ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, και τοι παρακληθεῖσα, δὲν δέχεται τοιαύτας παρακαταθήκας λόγω ἀσφαλείας ἣ και ἔνεκα πιστώσεως ἐπ' ἀνοικτῶ λογαριασμῶ τοιαύτην πίστωσιν μέχρις ἑκατῶν χιλιάδων δραχμῶν δύναται νὰ χορηγήσῃ κατὰ χάριν τῇ ἡμετέρᾳ Ἑταιρίᾳ, ἀλλὰ δι' ὀλιγοχρόνιον προθεσίαν και μόνον ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν χρεωγράφων και τίτλων αὐτῆς, τηρουμένων ἀκριβῶς τῶν περὶ ἐνεχύρου διατάξεων τοῦ νόμου.

Ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ Συμβουλίου, αὕτη ἐγένετο μετὰ τῆς φειδοῦς καὶ προνοίας, ὥστε προκαλεῖ δικαίως τὸν ἔπαινον, μίαν δὲ μόνην παρατήρησιν ὑποβάλλομεν εἰς τὸ μέλλον Συμβούλιον ὡς πρὸς τὰς δαπάνας τοῦ λαχείου. Ἴσως δηλαδὴ θὰ ἦτο ἐπωφελέστερον τῇ Ἑταιρίᾳ ἀντὶ τῆς δαπανᾶς τρισεξήκοντα δραχμῶν ἐτησίως εἰς ἀντιμισθίαν προσωπικοῦ ἀσχολουμένου ἀποκλειστικῶς εἰς τοῦτο καὶ μόνον, θὰ ἦτο, λέγομεν, ἐπωφελέστερον νὰ προσλάβῃ ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ 150 δραχμῶν ἢ καὶ πλέον λόγιόν τινα νέον ἱκανὸν νὰ βοηθῇ μὲν τὸ Συμβούλιον κατὰ τὰς πολλὰς καὶ πολλῆς ἐποπτείας χρηζούσας ἐργασίας τῆς Ἑταιρίας, νὰ κρατῇ δὲ καὶ τοὺς λ/σμούς τοῦ λαχείου καὶ τὴν μὲν τοῦτο σχετιζομένην ἐπιστολογραφίαν· ἐπιστάσης δὲ τῆς ὥρας τῆς ἐκκυβέσεως εὐκόλον εἶναι νὰ προσλαμβάνηται ἕκτακτος βοηθὸς ἐπὶ μετρία ἀντιμισθία πρὸς κατὰστροφῶν καὶ ἐκκαθάρσεων τῶν καθολικῶν τοῦ λαχείου λ/μῶν. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι εἶναι πλέον καιρὸς νὰ πῆξῃ τὴν σκηνὴν αὐτῆς καὶ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία, ἰδρύνουσα ἐν ὠρισμένῳ τόπῳ μόνιμον κατοικίαν, δῆλα δὴ γραφεῖον διευθυνόμενον ὑπὸ ἐμμίσθου βοηθοῦ, ὅστις ὡς εἴπομεν νὰ διεξάγῃ καὶ τὰ τοῦ λαχείου. Ἄς μὴ φοβίξῃ δὲ ἢ λέξις γραφεῖον τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, διότι αὕτη δὲν συνεπάγεται καὶ τὴν ὑποχρέωσιν συνεχοῦς αὐτῶν παρουσίας· ἀλλ' ἀπλῶς σημαίνει ὅτι ὁ ζητῶν τὴν Ἑταιρίαν δύναται νὰ τὴν εὕρῃ ἐκεῖ εἴτε διὰ νὰ προσφέρῃ δωρεάς, εἴτε διὰ ν' ἀναγγείλῃ τι σπουδαῖον, εἴτε διὰ νὰ ἐξελέγξῃ τοὺς λ/σμούς κῦτῆς ἢ λάβῃ τὸ ἀντίτιμον τοῦ κερδίσαντος κλήρου, εἴαν ἦναι ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης εὐνοουμένων. Δὲν εἶναι δὲ ἀξιοπρεπὲς, νομίζομεν, Ἑταιρία διαχειριζομένη μεγάλην περιουσίαν νὰ ἦναι οὕτως εἰπεῖν φερέοικος καὶ ἄστεγος, δίδουσα λαβὴν εἰς μομφὰς καὶ παράπονα.

Καὶ τὰ μὲν περὶ τούτων, περαίνουσα δὲ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἢ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ὀφείλει κατὰ καθῆκον καὶ ἐξ

ἀφορμῆς δοθείσης κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν συνέλευσιν, ὅτε ἐγένετο πρότασις περὶ ταχείας ἀποτελειώσεως τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου, ἣν ὀλοφύχως συμμερίζεται, ὀφείλει, λέγω, ἐξηγήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὸ χρηματικὸν μέρος τῆς προτάσεως ἐκείνης. Ἐπειδὴ δηλαδὴ τινὲς τῶν ἐταίρων ἐξέφρασαν φόβον μὴ τοι οἱ πόροι τῆς Ἐταιρίας ἐξαντληθῶσιν ἐκ τῆς προτεινομένης δαπάνης, ἡ ἐπιτροπὴ ἐγκύψασα εἰς τοὺς λ/σμοὺς τῆς Ἐταιρίας ἐπέισθη ἐκ τῶν ἀριθμῶν ὅτι οἱ φόβοι ἐκεῖνοι εἶναι ἀνυπόστατοι. Διότι καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ ἐξοδα τοῦ τρέχοντος ἔτους θ' ἀνέλθωσιν ὡς καὶ τὰ τοῦ λήξαντος εἰς 150 χιλιάδας δραχμῶν, πάλιν ἡ Ἐταιρία θὰ ἔχῃ πλεόνασμα 120 περίπου χιλιάδων, τὰς ὁποίας δύναται νὰ δαπανήσῃ εἰς ἀγορὰν γηπέδων, ἀποπεράτωσιν τῶν παλαιῶν ἡμιτελῶν ἀνασκαφῶν, ἀποκάθαρσιν καὶ εὐπρεπισμὸν τῶν ἀνακαλυφθέντων μνημείων καὶ οἰκοδόμησιν εἰδικῶν μουσείων. Καὶ ἐὰν λοιπὸν ἐπρόκειτο νὰ ὑποχρεωθῇ ἡ Ἐταιρία νὰ δαπανήσῃ ἐξ ἰδίων πρὸς ἀποτελείωσιν τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου, ἔπρεπεν ἡ πρότασις ἐκείνη διατυπωθεῖσα καὶ ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως νὰ ἐκτελεσθῇ ἀμελλητὴ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου. Διότι κατὰ Ξενοφῶντα τὸ ἀργύριον οὐκ ἔστι χρῆματα, εἰ μὴ τις ἐπίσταιτο χρῆσθαι αὐτῷ, ὥστε θ' ἀπέβαιεν οὕτως ἄσκοπος ἡ ὑπαρξίς Ἐταιρίας δαπανώσης μὲν ἀδρῶς εἰς ἀνασκαφὰς καὶ ἀγορὰς ἀρχαίων κειμηλίων, οὐδὲως δὲ μεριμνώσης περὶ καταθέσεως καὶ κατατάξεως αὐτῶν ἐν τόπῳ ἀσφαλεῖ καὶ προσήκοντι. Εὐτυχῶς ὅμως σήμερον ἡ Ἐταιρία δὲν εὐρίσκεται ἐν τῷ αὐτῷ ἀνάγκῃ, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις συναισθανθεῖσα τὸ βᾶρος τῆς μομφῆς τῆς προκληθείσης ἐκ τῆς ἀδιαφορίας αὐτῆς πρὸς τὰ ἱερὰ λείψανα τῶν ἔργων εὐκλεῶν προγόνων, ἀπεράσισε νὰ σημειώσῃ κατ'ἔτος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἀνάλογον χρηματικὸν ποσὸν ὑπὲρ ἀρχαιολογικῶν ἔργων. Δὲν πρόκειται λοιπὸν τῶρα νὰ δαπανήσῃ ἐξ ἰδίων ἡ Ἐταιρία

πρὸς ἀποτελείωσιν τοῦ μουσείου, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ μόνον νὰ προκαταβάλλῃ ἐνιαυσίως 50 χιλιάδας ἢ καὶ πλέον, αἱ ὁποῖαι θ' ἀποδίδονται αὐτῇ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐντὸς τοῦ ἐπιόντος ἔτους. Ὡστε οὔτε δισταγμὸς κἀν ἐπιτρέπεται πρὸς ἀποδοχὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοιαύτης οὐχὶ ἑταιρικῆς ἀλλ' ἐθνικῆς οὕτως εἰπεῖν εὐχῆς, ἀφοῦ μάλιστα οὔτε εἰς δάνεια θὰ προσφύγῃ ἢ Ἐταιρία, διότι ἔχει τὰς προμνησθείσας 120 χιλιάδας προερχομένας ἐκ τῶν καθαρῶν ἐσόδων τοῦ λαχείου, ἅτινα κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἀνέρχονται εἰς 50 περίπου χιλιάδας καὶ ἐκ τῆς ἐπιστροφῆς 72 καὶ τι πλέον χιλιάδων δραχμῶν καταβληθεισῶν εἰς λ/μὸν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος (*).

(*) β'. Ἀσχέτως τῆς πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Μουσείου συνδρομῆς πρὸς τὴν κυβέρνησιν, περὶ ἧς κατωτέρω ὁ λόγος, τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας ἄλλως ἐννοεῖ ἀναλυόμενον τὸν λογαριασμὸν καὶ τὴν χρῆσιν τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας.

Κατ' ἔτος ἐπαναλαμβάνεται ὅτι·

α'.) Εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐταιρίαν παρεδόθησαν ὑπὸ τῆς τῶν φιλαρχαίων ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ 1869, ὁμολογίαι τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 28 ἑκατομμυρίων 9 τοῖς % 650· προσέτι δὲ καὶ μετρηταὶ δραχ. 4861, ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον νὰ μένωσι πάντα ταῦτα ὡς κεφάλαιον πάγιον, ἢ δὲ Ἐταιρία ἢ Ἀρχαιολογικὴ νὰ χρησιμεύεται τοὺς ἐτησίους τόκους.

Αἱ διαληφθεῖσαι ὁμολογίαι, εἰς τὴν διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων κληρώσεων ὀνομαστικὴν τιμὴν τῆς ἐξαργυρώσεως αὐτῶν, ἦτοι πρὸς δραχμάς 280:—, ἀντιπροσωπεύουσι κεφάλαιον ..... δρ. 182,000:—
προστιθεμένων εἰς ταύτας καὶ τῶν μετρητῶν ..... » 4,861:—
ἀποτελεῖται ὅλον τῆς δωρεᾶς τῶν φιλαρχαίων..... » 186,861:—

β'.) 20 ὁμολογίαι τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 6 ἑκατομμυρίων προσφερθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Τσάτσου ἐκ Δοκίας 1, Ἰω. Κουμανούδη 17 καὶ Γ. Συμβουλίδου 2, ἀντί ..... » 2,000:—

γ'.) Ὑπάρχει εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πολυετῆς ἔντοκος κατάθεσις, μήπω ληξιάσης τῆς προεσμίας αὐτῆς ἐκ ..... » 10,061:—

δ'.) 12 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀξίας ..... » 39,600:—

Μεταφορὰ ..... » 238,522:—

Ευχόμενοι λοιπὸν νὰ ἴδωμεν μετ' οὐ πολὺ σὺν ταῖς ἄλ-

Ἐκ μεταφορᾶς δρ. 238,522:—

ε'.) Εἰς ἀκίνητα γήπεδον Α. Ψωμᾶ δρ. 11,000:—
καὶ ἐκ τῆς οἰκίας ἐν Κηφισίῳ " 2,500:—
" 13,500:—

ς'.) Ἐπειδὴ δέ, καθόσον ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων κληρώσεων ἠλαττοῦτο τὸ πάγιον κεφάλαιον τῶν 650 ὁμολογιῶν, τὸ Συμβούλιον ὤφειλε νὰ ἀντικαθιστᾷ αὐτὸ δι' ὁμοίων ἢ ἄλλων χρεωγράφων, ὅπερ καὶ ἔπραξε πάντοτε, εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάγκην εὐρέθη καὶ ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἔτους 1878, ὅτε, μετὰ τὴν πώλησιν ὁμολογιῶν 64 πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀρχαίων τῆς Μήλου, ἀντὶ τῶν 650 ὁμολογιῶν, ὑπολείπονται 526 τῶν 9 %

καὶ 89 τῶν 8 %

615

διὰ τὰς μέχρι τῶν 650 ἐλλειπούσας ..... δρ. 35
καὶ διὰ κληρωθησομένας τὸ 1879 κατ' ἀναλογίαν
τῶν προηγουμένων ἐτῶν..... " 30

65

φερουσῶν δραχ. 18,200:—, τὸ Συμβούλιον, προκειμένης τῆς ἐκδόσεως τοῦ νέου δανείου τῶν 60 ἑκατομ., ἔκρινεν εὐλόγον ὠφελούμενον τῆς περιστάσεως νὰ ἀγοράσῃ ἐξ αὐτοῦ 100 ὁμολογίας, μελλούσας νὰ ἀναπληρῶσι καὶ τὰς ἐν τοῖς ἐπομένοις τρισὶν ἔτεσιν κληρωθησομένας διὰ καταβολῆς περίπου..... " 45,000:—

Ὡστε, κατὰ τοῦ Συμβουλίου τὴν πεποίθησιν, τοσοῦτον ποσὸν περίπου ..... " 297,022:—

ἐκ τῆς ἐταιρικής περιουσίας φυλάσσεται κατ' ἀνάγκην ἄθικτον, ἐκτὸς τῶν ἐτησίων δαπανῶν καὶ τοῦτο διότι, τῶν μὲν ἐσόδων ὑπαλογιζομένων

Ἐκ συνδρομῶν ἐν γένει ..... δρ. 12,800:—

Ἐκ τόκων ..... " 48,100:—

Ἐκ μερισμάτων μετοχῶν ..... " 5,100:—

Ἐκ κληρουμένων ὁμολογιῶν ..... " 8,400:—

Ἐξ εἰσιτηρίων Μουσείου ..... " 1,200:—

Καὶ ἐκ τοῦ λαχείου ..... " 50,000:—

Ἐν ὅλῳ " 95,600:—

λοις ἀποτελειωμένον καὶ τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον καὶ τεταγμένα ἐν αὐτῷ εὐπρεπῶς καὶ προσηκόντως τὰ διὰ δαπάνης μὲν καὶ μόχθου πολλοῦ περιωθέντα πολύτιμα τῆς ἀρχαιότητος λείψανα, κατακείμενα δὲ τώρα ἐν ὑπαίθρῳ ἢ ἐγκαθειργμένα ἐν ὑπογείοις, ἐπικαλούμεθα τῆς Συνελεύσεως τὰς εὐχαριστίας ὑπὲρ ὀλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου τοῦ μετὰ τούτου ζήλου ἐργασθέντος ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Φεβρουαρίου 1879.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ
 Ε. ΡΗΓΑΔΗΣ
 Γ. ΕΜ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
 Θ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ.

Ἐκ μεταφορᾶς δρ. 95,600

Τῶν δὲ ἐξόδων ὡσαύτως	
Γραφεῖον	δρ. 3,600:—
Μουσεῖον	» 7,300:—
Ἀρχαίων ἐπισκευαί, ἀγοραί, ἀνασκαφαί	» 32,000:—
Ἐπαρχιακαὶ ἀρχαιότητες	» 5,500:—
Διάφορα	» 600:—
Λαχεῖον	» 25,000:—
Πλεονάζουσι καὶ δι' ἀνάπτυξιν ἐργασιῶν πλειοτέρων	74,000:—
	» 21,600:—
	<u>δρ. 95,600:—</u>

Καθὼς δ' ἀφορᾷ τὴν περὶ ἀνεγέρσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσειοῦ συνδρομὴν τῆς Ἑταιρίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὸ Συμβούλιον, ἀντὶ τῆς μὴ γενομένης δεκτῆς ὑπὸ τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς παρακαταθήκης τῶν χρεωγράφων καὶ λοιπῶν ἀξιών, κατὰ τὴν πρότασιν τῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, παρεδέχθη τὴν ἐνεχυρίασιν πάντων τούτων, κατὰ τὴν ἀξίωσιν τῆς ῥηθείσης Τραπεζῆς, ἐπὶ χορηγήσει πιστώσεως, δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, μέχρις 90,000 δραχμῶν, καὶ ἐπὶ ἑτησίῳ τόκῳ 8 τοῖς 0/10, δέον δὲ νὰ εὐχόμεθα ὥστε καὶ νὰ ἀποδίδωνται ἐγκαίρως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὰ καταβαλλόμενα.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρω ἐκθέσει προτάσεων ἐγένετο συζή-
τησίς τις. Παρεδέχθη δὲ ἡ Συνέλευσις νὰ συστηθῇ ἡ πρώτη
(ἡ περὶ καταθέσεως τῶν χρεωγράφων εἰς τὴν Βιομηχανικὴν
Τράπεζαν ἐπὶ ἀλληλοχρέω ἀνοικτῶ λογαριασμῶ) εἰς τὸ
μέλλον Συμβούλιον, ἔτι δὲ νὰ μελετησῇ τὸ αὐτὸ Συμβούλιον
καὶ τὴν δευτέραν πρότασιν (τὴν περὶ γραφείου), ἂν εἶναι δυ-
νατὴ καὶ ὠφέλιμος ἡ πραγματοποιήσις της.

Ἐφεξῆς προέβη ἡ Συνέλευσις διὰ δύο ψηφηφοριῶν, ὡς κε-
λεύει ὁ ὀργανισμός, εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος
Συμβουλίου καὶ ἐξελέχθησαν οἱ ἑξῆς·

Πρόεδρος	Φίλιππος Ἰωάννου	διὰ ψήφ. 32
Ἀντιπρόεδρος	Σπυρίδ. Φιντικλῆς	» » 30
Ταμίας	Παν. Ἐμ. Γιαννόπουλος	» » 27
Γραμματεὺς	Στέφ. Ἀθ. Κουμανούδης	» » 31
Μέλη δὲ τοῦ Συμβουλίου	Λύσ. Καφταντζόγλους	» » 24
	Εὐθ. Καστόρχης	» » 27
	Π. Εὐστρατιάδης	» » 25
	Δημ. Κοκίδης	» » 23
	Στέφ. Ν. Δραγούμης	» » 22
	Γερ. Μαυρογιάννης	» » 20
	Σ. Σωτηρόπουλος	» » 17

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀνακήρυξιν τοῦ ἀποτελέ-
σματος τῆς ψηφηφορίας, εἰς τῶν ἐταίρων προέτεινε καὶ ἡ
Συνέλευσις παρεδέχθη νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον, ἵνα
φροντίσῃ εἰδικώτερον καὶ περὶ συντηρήσεως τῶν ἔργων τῆς
παλαιᾶς ἐκκλησιαστικῆς τέχνης διὰ προσφόρων μέσων.
Μεθ' ὃ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

(Όσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἐτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καθυστεροῦσαν συνδρομὴν κατέβηλον ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον	Δρ.	1000
Ὁ δῆμος Ἀθηναίων	»	300
Ἀγγελόπουλος Ἰω.	»	15
Ἀνδρόπουλος Σταυρ.	»	15
Ἀντωνιάδης Α. Ι.	»	15
Ἀντωνιάδης Γ. Ἐμ.	»	15
Ἀρεταῖος Θ.	»	15
Βοῦρος Σταμ. Δεκ.	»	15
Γεράκης Γ. Ἀθ.	»	15
Γιαννόπουλος Π. Ἐμ.	»	15
Γρηγόριος ἀρχιμανδρ.	»	15
Δαμαλᾶς Ν.	»	15
Δαμασκηνὸς Ν.	»	15
Δημητριάδης Ἀθ.	»	15
Δήμιτσας Μ. Γ.	»	15
Δραγούμη Ἐλίζα Στ.	»	15
Δραγούμης Ἐμ.	»	15
Δραγούμης Μ.*	»	50
Δραγούμης Στ. Ν.	»	15
Εὐστρατιάδης Π.	»	15
Ζαχαρίου Δ. Π.	»	15
Θεολόγης Π.	»	50
Θεοφιλάτος Ἰω.	»	15
Ἰασημίδης Περ.	»	15

Ἰωάννου Φίλιππος	»	30
Καζάζης Ν.	»	22,40
Καλαποθάκης Μ.	»	15
Καλλιγᾶς Π.	»	15
Καλογεῖρας Νικηφ.	»	15
Καραμάνος Μ.	»	15
Καραμάνος Φ.	»	15
Καστόρχης Εὐθ.	»	15
Κατριβάνος Ἀθ.	»	15
Καφταντζόγλου Α.	»	15
Koehler Ulr.	»	25
Κοκίδης Δημ.	»	15
Κολιάτσος Σωκρ. (ἀρχιμανδρ.)	»	15
Κοντόσταβλος Ἀλ. Α.	»	15
Κορομηλᾶς Δ. Α.	»	15
Κορωναῖος Π.	»	15
Κουμανούδης Στέφ. Ἀθ.	»	15
Κυριακὸς Ἰω.	»	15
Κωνσταντίνου Γ.	»	15
Κωστῆς Κ. Ν.	»	15
Λάκων Β.	»	15
Λάμπρος Π.	»	15
Lueders O.	»	28
Μάμουκας Α.	»	15
Μαυρογιάννης Γ.	»	15
Μαυροκορδάτος Ν.	»	20
Μερκάτης Α.	»	25
Merlin L.	»	25
Μιστριώτης Γ.	»	15
Μυλωνᾶς Κυρ.	»	15
Μωραΐτης Σπ.	»	22,40
Νάκης Ν.	»	15

Νέγρης Ν.	»	15
Νικόδημος Κ.	»	15
Oberg Em.	»	28
Παπαβρρηγόπουλος Κ.	»	15
Παπαβρρηγόπουλος Π.	»	15
Πάππος Δημ.	»	30
Παυλίδης Π.	»	15
Πρετεντέρης Χαρ. Τ.	»	15
Ψάλλης Δ. Γ.	»	15
Ψενιέρης Μ.	»	15
Ψηγάδης Ήλ.	»	28
Ψικάκης Α.	»	50
Ψουσόπουλος Α. Σ.	»	15
Σακελλαρόπουλος Σπ.	»	15
Σαρίπολος Ν.	»	30
Schliemann H.	»	15
Schmidt Jul.	»	15
Σεμιτέλος Δ.	»	15
Σκουζές Γ. Π.	»	15
Σκυλίτσης Ίω. Ίσ.	»	15
Σούτσος Άλ. Άλ.	»	50
Σπαθής Ν.	»	15
Σταματάκης Π.	»	15
Σχινάς Β.	»	15
Σωτηρόπουλος Σ.	»	15
Ταμπακόπουλος Τρ.	»	15
Φιλαδελφεύς Χ. Ν.	»	15
Φιλιππίδης Γ.	»	15
Φίλων Φ. Ι.	»	15
Φιντικλής Σπ.	»	15
Χαρίλαος Ήμ.	»	50
Wilberg K.	»	15

Ziller E.	»	15
EN ΠΕΙΡΑΙΕΙ		
Ὁ δῆμος Πειραιέων	»	100
Ζωγράφος Ἀθ.	»	15
Μουτζόπουλος Γρ.	»	15
Ῥάλλης Α.	»	15
Τζαννέτος Γ.	»	128,80
EN ΕΛΕΥΣΙΝΙ		
Ὁ δῆμος Ἐλευσινίων	»	50
EN ΘΗΒΑΙΣ		
Ὁ Θηβῶν ἐπίσκοπος Δοσίθεος	»	20
Ἀλεξανδρίδης Δ.	»	15
Δημητρίου Ἐπαμιν.	»	15
EN ΑΤΤΑΛΑΝΤΗ		
Κανακᾶς Πάτροκλος	»	15
EN Τῆ ΛΟΙΠῆ ΣΤΕΡΕᾶ ΕΛΛΑΔΙ		
Δῆμος Ἀραχώδης	»	50
Χαιρωνείας	»	50
Ὀρχομενοῦ	»	25
Λαμιέων	»	100
Μεσολογγίου	»	100
Ἀγρινίου	»	50
Ἱεραὶ μοναὶ		
Ἀσωμάτων ἐν Ἀττικῇ (μονῆς Πετράκη)	»	30
Προφήτου Προδρόμου ἐν Παρνασσίδι . .	»	25
Παντοκράτορος ἐν Τριχωνίᾳ	»	30
Μυρτιάς ἐν Τριχωνίᾳ	»	50
Ὄσιου Σεραφεῖμ ἐν δῆμῳ Πέτρας	»	25
Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος (Σαγματᾶ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας)	»	25
Γενεσίου τῆς Θεοτόκου	»	25

ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ

Δῆμος Νεμέας	»	100
Εὐρωστίνης ἐν Κορινθίᾳ	»	75
Πελλήνης » »	»	100
Περαχώρας	»	100
Τρικκάλων	»	100
Κολωνίδων Μεσσηνίας	»	60
Τριταίων ἐν Ἀχαΐᾳ	»	80
Φαρῶν ἐν Ἀχαΐᾳ	»	60
Λαπαθῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ	»	40
Ἐράνης ἐν Μεσσηνίᾳ	»	100
Πλαταμῶδους ἐν Μεσσηνίᾳ	»	100

Ἱεραὶ μοναὶ

Μεγάλου Σπηλαίου	»	50
Ἀγίας Λαύρας	»	30
Ταξιαρχῶν ἐν Αἰγιαλείᾳ	»	50,40
Ἀγίων Θεοδώρων ἐν Καλαβρύτοις	»	30
Πεπελενίτσης ἐν Αἰγίῳ	»	20

ΕΝ ΤΑΙΣ ΝΗΣΟΙΣ

Ὁ δῆμος Σαλαμινίων	»	50
------------------------------	---	----

ΕΝ ΕΥΒΟΙΑ

Ὁ Χαλκίδος ἀρχιεπίσκοπος Καλλίνικος	»	20
---	---	----

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ

* Ὁ δῆμος Ἐρμουπολιτῶν	»	400
Βαφιαδάκης Δ.	»	15

ΕΝ ΚΕΦΑΛΗΝΙΑ

Ὁ δῆμος Ληξουρίου	»	200
» Δουλιχίου	»	20

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

Κολυβάς Ἄλ.	»	15
---------------------	---	----

ΕΝ ΛΕΥΚΑΔΙ

Ἡ Ἱερά Μονὴ Κοκκίνης Ἐκκλησίας	»	12
» » » Ἀγίου Ἰωάννου	»	12

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ἡφαιστίδης Α.	»	1000
Κέπετζης Στ.	»	30

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῃ

* Οἰκονόμου Κ. Γ.	»	30
-------------------	---	----

ΕΝ ΒΙΕΝΝῃ

Μαυροκορδάτος Γ.	»	50
------------------	---	----

ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ

Κοντογιαννάκης Ἰω.	»	560
--------------------	---	-----

ΕΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑ

Βλαστός Στέφ. Α.	»	28
------------------	---	----

ΕΝ ΟΞΩΝΙΩ

Sayce Archibald H.	»	150
--------------------	---	-----

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ

ΕΝ ΚΑΝΤΑΒΡΙΓΙΑ ΜΑΣΣΑΧΟΥΣΣΕΤΗΣ

Davidson Thom.	»	30
----------------	---	----

ΕΝ ΒΟΣΤΩΝῃ

Ῥοδοκανάκης Ἰω.	»	56
-----------------	---	----

Δωρηταὶ βιβλίων καὶ τὰ βιβλία αὐτά.

Ὁ ἐν Παρισίοις P. Foucart φυλλάδιον ἐξέχθεν τῆς Revue archéol. de Paris, 1877, περιέχον Décret Athénien en l'honneur de Phanocritos de Parium.

Ὁ ἐν Καλκούττα τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν δ' Sourindro Mohun Tagore, δεκαπέντε διάφορα βιβλία περὶ μουσικῆς τῆς ἐν Ἰνδία Ἰνδιστὶ καὶ Ἀγγλιστὶ γεγραμμένα. (Ταῦτα ἐστάλησαν δι' ἐγγράφου τοῦ προεδρείου τῆς Ἐταιρίας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην).

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Γαλλίας, Bibliothèque des Écoles françaises d'Athènes et de Rome, Année

1877. Premier et second fascicule. Ἐπι Mémoire sur une mission au mont Athos. 1876.

Ὁ ἐν Πειραιεῖ Ῥώσος Ἀρχιμανδρίτης Ἀντωνῖνος, βιβλίον ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθὲν Ῥωσιστί, περιέχον τὰς παλαιὰς Χριστιανικὰς ἐπιγραφὰς τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ ἐνταῦθα Π. Λάμπρος δύο φυλλάδια περὶ νομισμάτων μεσαιωνικῶν τῆς Ῥόδου καὶ τῆς Χίου, γαλλιστί ἐκδοθέντα τῷ 1877.

Ὁ ἐνταῦθα Γρ. Μπουρνιάς, Notices sur les vases peintes du Musée Napoléon III, par J. de Witte. — Musée de l'Hermitage impérial. St Petersburg, 1860. — Notice des principaux monuments du Musée à Boulaq par Mariette-bey. Paris, 1872. — Mémoire de la Société impér. d'archéologie par B. de Koehne. Supplément. St. Pétersbourg, 1850.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Κωνστ. Καραπάνος τὸ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τόμους δύο ἐκδοθὲν σύγγραμμα Dodone etc. 1878.

Ἡ ἐν Πετροπόλει Commission Impériale archéologique τὰ ἑαυτῆς Comptes rendus τοῦ ἔτους 1875 μετὰ ἄτλαντος πινάκων, εἰς φύλ.

Ὁ ἐνταῦθα Ἀχιλλεὺς Πιστολάκκας τὸ ἑαυτοῦ σύγγραμμα Synopsis numorum veterum Musei Atheniensis. 1878.

Οἱ συντάχται τοῦ ἐνταῦθα ἐκδιδομένου περιοδικοῦ Ἀθηναίου τὸν 5'. τόμον αὐτοῦ.

Γεώργ. Χρ. Βάφας τὸ ἑαυτοῦ σύγγραμμα Αἰ Ἀθῆναι ὑπὸ ἰατρικὴν ἔποψιν. 1878.

Τὸ ἐν Ἀμερικῇ Σμιθσώνειον Καθίδρυμα φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον Notes on a collection from the ancient etc. καὶ List of publications etc.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις τὸν Atlas von Athen ὑπὸ Curtius καὶ Kaupert εἰς φύλ. καὶ τὸν Β'. τόμον τοῦ συγγράμματος Olympia, ὡσαύτως εἰς φύλ.

Ἡ ἐν Βερολίῳ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν τοῦ τρίτου τόμου τοῦ Corpus Inscriptionum Atticarum τὸ α' μέρος.

Ὁ ἐν Βιέννῃ καθηγητῆς Conze φυλλάδιον Theseus und Minotaurus.

Τὸ ἐνταῦθα Γερμανικὸν ἀρχαιολογικὸν καθίδρυμα βιβλίον ὑπὸ G. Treu ἐκδοθέν. Hermes mit dem Dionysos knaben, εἰς φύλ. καὶ τὸ περιοδικὸν Mittheilungen d. deutsch. Arch. Institutes.

Ἡ ἐνταῦθα Γαλλικὴ Σχολὴ τὸ ἑαυτῆς περιοδικὸν Bulletin de correspondance hellénique.

Βιβλία ἀγορασθέντα χρήμασι τῆς Ἑταιρίας.

Ἀρχαιολογικὴ ἔφημερίς Βερολίνου τοῦ ἔτους 1878.

Die griechischen Vasen, ihr Formen- und Decorations System von Th. Lau. Zweite Haelfte. Leipzig, 1878. Mommsen Delphica, 1878.

Δωρηταὶ ἀρχαίων.

Οἱ ἐν Ἀθήναις Σπυρ. Μωραΐτης. — Κωνστ. Δεινοκράτης. — Παῦλος Ραζέλος. — Ἀντών. Ζυγομαλάς. — Ἰω. Ἀντ. Γεωργαντᾶς. — Κωνστ. Δαμιράλης. — Ἰω. Α. Καλούτσης. — Δημ. Πανταζῆς.

Ὁ ἐν Μεσολογίῳ Δ^ο Ξ. Νίδερ. — Ὁ ἐν Ἀργεῖ Ἀντών. Καλῆς. — Ὁ ἐν Πάτραις Γεώργ. Ροῦφος. — Ὁ ἐν Κέα Κωνστ. Μάνθος. — Ὁ ἐν Ναυπλίῳ Ἡλ. Ποταμιάνος. — Ὁ ἐν Κουτσποδίῳ . . Ἀγγελόπουλος. — Ὁ ἐν Κωνσταντσα Σεβαστὸς Σομμαρίπας.

**Ἀπολογισμὸς τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων λαχείου
κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας περιόδους.**

Α' Περίοδος.

Ἐπωλήθησαν κληροὶ 47,807 πρὸς δρ. 3.36 ἕκαστος ἀξίας δρ. 160,6 1.52
ἐξ αὐτῶν εἰσεπρ. μέχρι σήμερον 11 Ἰουλ. 1879 δρ. 143,451.02
ἐκρατήθη προμήθ. παρὰ τῶν πωλητῶν» 14,531.12
ὀφείλονται ἔτι εἰσπράξιμα καὶ μὴ · » 2,649.38
δρ. 160,631.52

ἐδόθησαν εἰς 169 κερδήσαντας κλη-
ρους · · · · δρ. 50,131.44
εἰς κατασκευὴν γραμ-
ματίων, ἔξοδα γρα-
φείου καὶ μισθοῦς
προσωπικοῦ · · δρ. 10,765.45

Καθαρὸν κέρδος τῆς Ἀρχαιολ.
Ἑταιρίας ἐκ τῶν μέχρι σή-
μερον γενομένων εἰσπράξεων δρ. 82,554.13
δρ. 143,451.02

Β' Περίοδος.

Ἐπωλήθησαν κληροὶ 28,458 πρὸς δρ. 3.36 ἕκαστος ἀξίας δρ. 95,618.88
ἐξ αὐτῶν εἰσπράχθησαν μέχρι σήμερον · · δρ. 85,635.70
ἐκρατήθη προμήθ. παρὰ τῶν πωλητῶν» 8,686.22
ὀφείλονται ἔτι εἰσπράξιμα καὶ μὴ · · » 1,296.96
δρ. 95,618.88

ἐδόθησαν εἰς 162 κερδήσαντας κλη-
ρους · · · · δρ. 28,876.65
εἰς κατασκευὴν γραμ-
ματίων, ἔξοδα γρα-
φείου καὶ μισθοῦς
προσωπικοῦ · · δρ. 6,958.07

Καθαρὸν κέρδος τῆς Ἀρχαιολ.
Ἑταιρίας ἐκ τῶν μέχρι σήμε-
ρον γενομένων εἰσπράξεων · δρ. 49,800.98
δρ. 85,635.70

Γ' Περίοδος.

Ἐπωλήθησαν κληροὶ 30,370 πρὸς δρ. 3.36 ἕκαστος ἀξίας δρ. 102,043.20

ἐξ αὐτῶν εἰσπραχθήσαν μέχρι σήμερον τὸ ἀντίτιμον γρα-
 ματίων 29,707 . . . . . δρ. 90,065.94
 ἐκρατήθη προμήθ. παρὰ τῶν πωλητῶν 9,749.48
 ὀφείλεται ἀντίτιμον 663 γραμματίων
 εἰσπράξιμον καὶ μὴ . . . . . " 2,227.78
δρ. 102,043.20

ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων ἐδόθησαν εἰς 165 κερ-
 δήσαν. κλήρ. μέχρ. σήμε. δρ. 30,919.08
 εἰς κατασκευὴν γραμ-
 ματίων, ἐξοδα γρα-
 φείου, καὶ μισθοὺς
 ὑπαλλήλων γρα-
 φείου λαχείου μέ-
 χρι τέλους Ἰανουα-
 ρίου 1879 λήξεως
 τῆς γ' περιόδου . δρ. 7,580.66

Καθαρὸν κέρδος τῆς Ἀρχαιολ.
 Ἑταιρίας ἐκ τῶν μέχρι σήμε-
 ρον γενομένων εἰσπράξεων . . δρ. 51,566.20
δρ. 90,065.94

Καθαρὸν κέρδος τῆς Ἀρχαιολ. Ἑταιρίας καὶ τῶν τριῶν περιόδων ἐν συ-
 νόλῳ τῆς α' περιόδου . . . . . δρ. 82,554.13
 τῆς β' " . . . . . " 49,800.98
 τῆς γ' " . . . . . " 51,566.20

ἔκτακτον κέρδος τῆς αὐτῆς περιόδου ἐκ τῶν μὴ πληρωθέν-
 των κλήρων καὶ ἄλλων . . . . . " 4,858.56
δρ. 188,779.87

εἰς τὸ κέρδος τοῦτο περιλαμβάνονται ὁμοίως καὶ
 τὰ μὴ ἀπαιτηθέντα κέρδη κλήρων κερδησάν-
 των τῆς α' περιόδου 31, ἀξίας . . . . . δρ. 2,412,38
 τῆς β' " 38 " . . . . . " 2,358.35
 τῆς γ' " 35 " . . . . . " 3,091.31
δρ. 7,862.04

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 11 Ἰουλίου 1879.

Ἡ ἐπὶ τοῦ λαχείου ἐπιτροπεία

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ πρόεδρος,

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ,

ΕΥΘ. ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ,

Η. Ι. ΠΑΠΑΝΑΛΙΟΠΟΥΛΟΣ νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Γεωφτίας.